

[1975 மார்ச் 31]

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : சார் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் இரண்டு அட்ஜர்ன்மெண்டு மோஷன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அந்தத் துறை அமைச்சர் வரவில்லை. வந்திருந்தால் எடுத்துக்கொண்டிருக்கலாம்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : நானும் கூடக் கொடுத்திருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இதையெல்லாம் என் அறையில் வந்து கேட்க வேண்டும்.

திருமதி ஜோதி வெங்கடாசலம் : இரண்டு அட்ஜர்ன்மெண்டு மோஷன்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒன்று உணவுத் துறை பற்றியது. மற்றொன்று மருத்துவத் துறை. உணவுத்துறை அமைச்சர் இங்கே இருக்கிறார்கள். இது என்ன ஆயிற்று என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் கொடுத்த இரண்டில் ஒன்றுக்கு அனுமதி மறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தகவல் உங்களுக்கு வந்து சேரும். மக்கள் நல் வாழ்வுத்துறையைச் சேர்ந்த மற்றொன்று, அந்த அமைச்சர் அவையில் இல்லாததால், எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

5. 1975-76 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 4 — பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும் — நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,98,10,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

1975 மார்ச் 31]

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, எல்லாப் பொருள் களுக்கும் ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிக்க வேண்டுமென்பதைப் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 4 — பொது விற்பனை வரிகளும் ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும் — நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,98,10,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, வரி வசூலிப்பு அதிகாரிகளின் சொத்துக்களை வருடத்திற்கொரு முறை பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பது குறித்து விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும்—ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும் — நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,98,10,000ல் ரூ. 100 குறைக்கவேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU N. DENNIS: Sir, to discuss about the hardship faced by common people due to the imposition of sales tax on essential commodities, I move—

“That the allotment of Rs. 3,98,10,000 under Demand No. 4-General Sales tax and Other Taxes and Duties Administration be reduced by Rs. 100”.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 22 — கால்நடை வளர்ப்பு

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 22 — கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,65,57,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்”

திரு. கே. எ. வகாப்: தலைவர் அவர்களே, இராணிப்பேட்டையில் உள்ள ஐ.வி.பி.எம். மருந்தகத்தை மேலும் விரிவுபடுத்தவும், கட்டப்பட்டிருக்கும் புதிய கட்டிடம் விரைவில் திறக்கப்படவேண்டும் என்றும் விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 22— கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,65,57,000—ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1975 மார்ச் 21]

THIRU N. DENNIS: To discuss about the necessity to implement intensive cattle development project in Kanyakumari district, I move—

“That the allotment of Rs. 5,65,57,000 under Demand No. 22 Animal Husbandry be reduced by Rs. 100”.

(இ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 25 — சின்கோனா

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25 — சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 73,34,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, to discuss policy, I move—

“That the allotment of Rs. 73,34,000 under Demand No. 25—Cinchona be reduced by Rs. 100”.

திரு. பெ.சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, காவிரிக் கரை ஓரங்களில் சின்கோனா பயிரிடப்படும் திட்டத்தை தீவிரப்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்த—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25 — சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 73,34,000—ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(ஈ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 45 — காட்டு வளத்துறை

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின்மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 45 — காட்டு வளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 3,28,72,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU J. JAMES: Sir, to discuss about the failure of the Government to pay bonus to the rubber plantation workers in Kanyakumari Government rubber plantations, I move —

“That the allotment of Rs. 3,28,72,000 under Demand No. 45—Forest Department be reduced by Rs. 100”

1975 மார்ச் 31]

திரு. பெ.சௌந்தரபாண்டியன்: தலைவர் அவர்களே, கொல்லி மலையில் காடு வளாக்கும் பணியை விரிவுபடுத்த வேண்டிய அவசியத்தை எடுத்துக்கூற—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டு வளத்துறை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 3,28,72,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

(உ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 55 — காட்டு வள மூலதனச் செலவு

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் கீழ் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 55—காட்டு வள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 2,48,78,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

THIRU J. JAMES: Sir, to discuss about the necessity to provide housing accommodation to all labourers working in the Government Rubber Plantation in Kanyakumari district, I move—

“That the allotment of Rs. 2,48,78,000 under Demand No. 55-Capital Outlay on Forest be reduced by Rs. 100”.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மானியங்களும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் அவை முன் விவாதத்திற்கு வருகின்றன.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன்: தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு காட்டு வளத்துறை, வணிக வரித்துறை, கால்நடைத் துறை, சின்கோன ஆகியவற்றின் மீதான அரசினுடைய கொள்கைக் குறிப்புகள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்கனவே கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. இவற்றின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்களையும் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை யொட்டி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்கிற கருத்துக்களுக்கு நான் பின்னால் பதில் சொல்கிறேன் என்று சொல்லி இந்த அளவில் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I congratulate this Government for having exempted oil cakes from sales tax. As a matter of fact I moved an amendment last year for exemption of oil cakes from sales tax and I am glad that the Government after one year had thought it fit to exempt oil cakes from sales tax.

[திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்]

[1975 மார்ச் 31]

Coming to other exemptions, I am to point out that the price of milk is going up as fodder cost is going up. I request the Government once again that they must exempt fodder for animals or animal food from sales tax as far as possible.

Secondly, in these days of national crisis and economic crises, so far as sales tax is concerned, its incidence falls on almost everybody equally, whether he is a rich man or poor man or middle class man or lower middle-class man, while buying articles. I hope Government which is anxious to bring down prices will have to revise sales tax on some goods. I am sorry that Government has not done anything in that line.

We have now industrial collapse in this country. One of the causes for rise in industrial cost is sales tax on components and on raw materials. Ultimately it is reflected in the price of industrial cost. When such is the case, how can the industry be blamed for rise in industrial cost?

So far as collection is concerned, every department of Government, including Electricity Board, is buying goods from outside and they pay sales tax and prices are quoted including sales tax. Water and Drainage Board also has to pay sales tax for goods they buy. So what Government gets from buyers from one hand, they are spending through the other hand.

I think Government should seriously consider if at the present psychological moment there should be reduction in sales tax. Not only reduction in sales tax for the consumers, but also to the industries, so that there will be a better fillip in the manufacturing industries. You might have read that in America there has been a slash of taxes to activate the economy. So, unless there is reduction in tax on articles that contribute to the cost of the commodity, it will be impossible to reduce the cost of the commodities. I do not say that you should reduce income-tax which is a tax out of profit etc. But I do say that you should reduce the tax on sales. It is only sales. These points are very important so far as sales tax is concerned.

Now the Government this year has been faced with an unfortunate position of losing the betting tax on races. The matter is finished and perhaps there is no need for a discussion about it. Still, I like to point out as a member of the race Club for so many years that racing is not gambling. There is a mistaken impression. But, no, it is not. Perhaps cards playing is gambling, Rangu Attam is gambling. But so far as racing is concerned, 90 per cent of the winners are first or second favourites. For, the people participating calculate the heredity of the horses, the running capacity of the parents of the horses, the running

1975 மார்ச் 31] [திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்]

capacity of the horses themselves, their breed, their trainers, their training performances Jockeys and so many things are taken into consideration and then only betting is resorted to and even there 90 per cent of the cases are on first favourites or second favourites. Therefore, I think there is no need to discuss whether it is gambling or not as racing is not a gambling at all. I am afraid the Government is throwing away good revenue.

Secondly, so far a racing is concerned, until it is abolished as an all India policy, it will be impossible to enforce it. I can give you one instance. There was a race in Calcutta recently and it was the Invitation Cup. One gentleman—I am not prepared to give out his name—made four or five lakhs on one horse. What has happened? The Government of Tamil Nadu has lost Rs. 60,000 on taxes. So, what is going to happen? In Madras there will be no races, no betting. But there will be people to do unholy business of betting, that is, private betting on races held at Bangalore Mysore, Hyderabad, Bombay and Calcutta. Therefore, unless racing is abolished at the all-India level, I think it is wrong to think about its abolition in Tamil Nadu alone. The purpose will not be served.

It is not a very big thing after all. It may be all right for politics, it may be all right for canvassing votes. But I am definite it is only a slogan, nothing else but a slogan that there is abolition of betting.

Another thing. How many people attend the races? Not more than 10,000 people or 12,000 people attend. This is out of a population of 27 lakhs of people. And out of this 10 or 12 thousands, more than one-third are outsiders. There is heavy rush in all hotels during races. There is quite good tourism traffic during the race period when hotels are full in Madras. People from Andhra, Mysore and Kerala and other parts attend the races here. We are going to lose not only the revenue from races, but also tourist traffic. All this traffic will be diverted to Bangalore and actually it is being diverted now and it will increase. Are we going to lose all this?

Thirdly is racing an unsocial thing? Thiru T. T. Krishnamachari was a steward of the Race Club, was he an unsocial man Sir P. T. Rajan was a steward of the Race Club. Was he an unsocial man Dr. Subbarayan was a steward of the Race Club. Was he an unsocial man? It is not a criminal thing to have races. If these persons were criminals they should not have found a place even as ordinary Ministers. So racing is not a criminal act. That is the most important thing we have to remember.

[திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்] [1975 மார்ச் 31]

Further, how much money do we need now? At this time, we loss two crores of rupees. Race club contributed to Chief Minister's Fund Drought Relief Fund, School Fund, Hospital Fund and so many things. The race club is running the K. J. Hospital. The Race Club had been contributing to all these funds. It is a very sad thing indeed that we are throwing away Rs. 2 crores and that too in the hands of speculators and blackmarketeers. I do not want to mention any castes, a particular caste is thriving on private betting. These people are going to flourish because of stoppage of races in Madras City.

I think I have given sufficient reasons to show that it is impossible to enforce any rule relating to racing of horses so long as there are races in other parts of India.

I shall now come to Animal Husbandry. If you walk through the streets of Madras, you will come across dead calves being paraded for milking the cows. Has anybody stopped this? Is not this a crime and if calves are killed, now can cattle grow? Everywhere we find that there is cattle growth only in paper. Many diseases attack the cattle. I have experience of cows. I have to call on the Veterinary Doctor 5 or 6 times before cows become pregnant. This is the way our department is working.

Sir, this is an agricultural country. The only supplementary income to the agricultural labourers is from animals. You may do so many things for the agriculturists and the land-holders; But unless something is done for the agricultural labourers, they cannot find sufficient income. As I said the other day, their income is only Rs. 27 a month. Should not Government think of providing good breed of cattle for them?

Another question is, grazing grounds. Now the grazing fields are almost destroyed and houses have been built there. How can you expect animals to grow? Previously, we used to send the animals for grazing to Nellore and Ongole. That has been stopped now. So, in the Animal Husbandry field, the Government have failed. I am very sorry about it.

I will take this opportunity to touch upon another revenue point. Of course, it may not be quite proper for today's discussion. Still, I will refer to it also. What is happening is this. Property values in the city have increased by 4 or 5 times and hence the tax is increased and the value goes to higher slabs; the tax not only goes up but also the percentage goes up. But there appears a statement in the press that there is no fresh taxation. Where is the need for fresh taxes? When the existing taxes are barbarously increased when the ordinary

1975 மார்ச் 31] [திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்]

man cannot bear the burden, what is the need for new taxes? The tax is increased when the cost of living is going up; when sales tax is not reduced, when milk prices are high and on top of all this, when there is no water even, what can the people of Madras do? This is my plain question. Untill and unless the Government feels that this is a Welfare State-they may say so in paper-I am sure the ruling party will be committing political suicide and if they do not defer the quinquennial valuation by another two years, there will be trouble. Though this is not the subject of the Minister who has moved the Demands today, I have to say this in this context.

Coming to forests, forests are destroyed but there is no rebuilding of forests. In Travancore-Cochin in those days, there was a practice that only after four years of planting a tree, an old tree could be cut, in the forest. But now there is indiscriminate cutting of trees in our forests.

Unfortunately there are scandals about the sandalwood contracts. All these have to be looked into. I know, once the Government know these things, they will definitely look into these problems and these problems are so serious, particularly sales tax on components that go to the making of the articles, sales tax on fodder, and collection of sales tax.

As regards animal husbandry more dynamic administration is necessary.

Last but not least, the forest is the life blood of a country. If the forest is destroyed, the life blood, the heart of the country is gone. They think that these are all small portfolios. They are not small. They are very important and they are substantial because on forests depends rain and on forest the country's wealth depends. If there is not even 16 per cent forest in a State like Tamil Nadu, we have to grow forest. That is all. Grazing ground is the most important thing.

With these words, I thank the Hon. Speaker for having given me an opportunity to place before this House the immediate problems that confront Tamil Nadu, and particularly the City of Madras.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : மதிப்பிற்குரிய சட்டப்பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு வணிக வரித்துறை அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மானியங்களின் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

[1975 மார்ச் 31]

இன்றைய தினம் கால்நடை இலாகாவிற்கு ரூ. 5,65,57,000 செலவு செய்ய அனுமதி கோரியிருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே தமிழ் நாட்டிலே கால்நடை அபிவிருத்திக்கு அதிக அக்கறை ஒருபுறம் செலுத்தினாலும் இன்றைய தினம் ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய தொகையானது மிகக் குறைவானது. 10 கோடி ரூபாயை ஒதுக்குவதன் மூலமாகத்தான் தமிழகத்திலே உள்ள கால்நடைச் செல்வங்களைப் பாதுகாப்பதற்குப் போதுமான அளவு நடவடிக்கை எடுக்க நிதி கிடைக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கால்நடைகள் நம்முடைய நாட்டிலே 1,07,075 வரையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இது மிகக்குறைவு. நம்முடைய நாட்டு மக்களுக்கு சராசரி 84 கிராம் பால் கிடைப்பதாக இதிலே அறிவித்து இருக்கிறார்கள். சராசரி என்று அறிவித்திருக்கிறபோது பால் பார்க்காத பால் குடிக்காத மக்கள் பெரும்பாலானவர்கள் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள், சகல பேர்களுக்கும் பால் கிடைக்கும்படியான நிலையை அரசு கொண்டுவர வேண்டும். ஒரு மனிதனுக்கு 280 கிராம் பால் தேவை என்று சொல்லப்படுகிறது. மிகப் பெரிய அளவிற்கு பற்றாக்குறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு காரணம் பால் இனத்தை விருத்தி செய்யக்கூடிய முறையிலே கலப்பு இனத்தை அதிகப்படுத்துகின்ற பெரிய முயற்சியை அரசு மேற்கொள்வதின் மூலமாக தான் அதிகமான பால் உற்பத்தியைப் பெருக்கமுடியும். கிராமங்களிலே இருக்கிற மக்களுக்கு இப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு வசதிகளைப் பெற்றுத் தருவதற்கு அரசாங்கம் திட்டமிட வேண்டும்.

நகரங்களிலே பால் இனப் பசுக்களை கலப்பு இனப் பசுக்களை அரசாங்கம் அவர்களுக்கு வாங்கிக் கொடுத்து உதவிச் செய்கிறது. அதைப்போல் கிராமப்புற மக்களுக்கும் அந்த வசதியைச் செய்துதரவேண்டும். கலப்பு இன உற்பத்தி என்று சொல்லுகிறபோது இரண்டொரு மாவட்டங்களிலேதான் அது நடைமுறையிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. எல்லா மாவட்டங்களிலும் அதை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தீவிரக் கால் நடை வளர்ப்பு மும்முர திட்டம் 1975-76-ம் வருடத்திலே தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஆரம்பிக்கலாம் என்று அமைச்சர் அவர்கள் இதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறு ஆரம்பிக்கிறபோது மன்னார் குடியிலே ஒரு சிறந்த கூட்டுறவு பால் பண்ணை நடத்தப்படுகிறது, ஆயிரக் கணக்கான மாடுகளை வாங்கிக் கொடுத்து அந்தப் பால் பண்ணை சிறப்பாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அதன் மூலம் இன்றைய தினம் நூற்றுக் கணக்கான குடும்பங்கள் பலன் பெற்று வருகின்றன. ஆகவே மன்னார் குடியில் தீவிரக் கால்நடை வளர்ப்பு மும்முரத் திட்டத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோட்டூரில் பஞ்சயத்து யூனியனிலே கால்நடை மருந்தகம் ஆரம்பிக்க வேண்டும், அங்கே ஏற்கனவே ஒரே ஒரு கால்நடை மருந்தகம் தான் இருக்கிறது.

1975 மார்ச் 31]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

பெருகவாழ்ந்தானில் ஒரு கால்நடை மருந்தகத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். செயற்கை கரு தரிக்கின்ற முறை சில இடங்களிலேதான் இப்போது இருக்கிறது. பரவலாக எங்கெங்கு எல்லாம் கால்நடை மருந்தகங்கள் இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் செயற்கை கருத்தரிக்கும் முறையைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால்தான் நல்ல இன பசுக்களை கால்நடைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏதுவாக இருக்கும்.

பசு காப்பகம் என்று செல்லப்படுவது 1973-74 ஆம் ஆண்டிலே நிறுத்தப் பட்டது, அது நிறுத்தப்பட்டது மிகப் பெரிய தவறாகும். 1975-76 ஆம் ஆண்டில் மீண்டும் கொண்டுவரப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டிலே மீண்டும் அதைக் கொண்டுவருவது மிக மிக அவசியம்.

அதேபோல் கோழி வளர்ப்பு என்று சொல்கிறபோது சாதாரண ஏழை எளியவர்கள்தான் இந்தத் தொழிலிலே ஈடுபடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகளிலிருந்து கடன் கொடுக்கும் திட்டம் இருக்கிறது. தேசியமயமாக்கப்பட்ட வங்கிகள் இப்போது கடன் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம்கூட நான் ஒரு கேள்வியில் கேட்டேன், திருத்துறை பூண்டியிலே ஒரு கோழி வளர்ப்புச் சங்கம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது, அதற்காகப் பல ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டுக் கட்டடம் எல்லாம் கட்டப்பட்டு அதிலே மேற்கொண்டு கோழிகள் வாங்குவதற்குப் பணம் 2 ஆயிரம் என்ற மூலையில் கொடுக்கப்படவில்லை, அதனால் நூற்றுக்கணக்கான பங்கு நாரர்கள் இன்றைக்கு ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் கட்டடத்தைக் கட்டியதோடு நின்றுகொண்டிருக்கிறார்கள். அம்மாதிரி இருக்கிற சங்கங்களுக்கும் கடன் கொடுத்து கோழி வளர்க்கின்ற நிலையை அதிகப் படுத்துவதின் மூலம் கிராமப்புற மக்கள் பயன் பெறுவார்கள், ஆகவே அதையும் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும்.

கால்நடைக் கல்லூரியில் பி. வி. எஸ். சி. என்ற பட்டப்படிப்புக்கு 136 மாணவர்கள்தான் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள், அந்த எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதன் மூலமாகக் கால்நடை செல்லங்களை வியாதிக்களிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். கால்நடை உதவியாளர்களையும் அதிகமாக நியமிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு இன்றைக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு 65 ரூபாய்தான் ஸ்டைபண்ட் கொடுக்கப் படுகிறது, இது மிக மிகக் குறைவானதாகும். அந்தத் தொகையை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும், இன்னும் உதவியாளர்களை அதிகமாகப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய அரசாங்கம் இன்றைக்குப் புதிதாக வணிகத்துறை ஆரம்பித் திருக்கிறது. அது பாராட்டுக்குரியதாகும். 50 கோடியாக இருந்த வருவாய் 180 கோடியாக உயர்ந்திருக்கின்றது. என்ன காரணமென்றால் மிகப் பெரிய உஷார் தன்மையோடு அரசாங்கம் நடந்துக்கொண்டிருக்கிறது. வரியை ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்கிற ஆசாமிகளையெல்லாம் வணிகர்களையெல்லாம் வரியைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றிக்கொண்டிருந்ததால்தான் அப்படிப்பட்ட

[திரு. ஆ. கு. சப்பையா]

[1975 மார்ச் 31]

நிலை இருந்தது—இன்றைக்கு அதையெல்லாம் கண்காணிப்பதால்தான் வருவாய் அதிகமாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்னும் திறமையானவர்களையும் இளைஞர்களையும் அதிகமானவர்களை இந்தத் துறையில் போட்டால் வரியை ஏமாற்றுகின்ற ஆசாமிகளிடம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதன் மூலம் அதிகமாக வசூல் செய்ய முடியும், அப்படிச் செய்தால் 180 கோடியல்ல 200 கோடி ரூபாய் வருமானம் வரும். இதை அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பெரிய வணிகர்கள் தான் இன்றைக்கு ஏமாற்றுகிறார்கள். சாதாரணமானவர்கள் விதிக்கின்ற வரியைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள். பெரிய வணிகர்கள் தான் ஏமாற்றுவது அல்லது பெரிய அதிகாரிகளைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இம்மாதிரி வரவேண்டிய வருவாயைக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 10.00)

அம்மாதிரியானவர்களின் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் அதிகாரிகளும் தயவுதாட்சண்யம் இல்லாமல் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு உரியவகையில் நல்ல திறமையான அதிகாரிகளை நியமிப்பதின் மூலம் 200 கோடி ரூபாய் வருமானத்தைப் பெற்றுக்கொடுக்க முடியும். அதற்குரிய முறையிலே நம்முடைய அரசு தீவிரமான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். வரியை ஏமாற்றும்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள் எப்படிப்பட்ட செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாகயிருந்தாலும் அவர்கள் மீது தயவுதாட்சண்யம் காட்டாமல் வரிகளையெல்லாம் வசூல் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்லாமல், இம்மாதிரி வரி ஏமாற்றக்கூடியவர்கள்மீது கடுமையான முறையில் தண்டனை அளிக்கக்கூடிய நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். அவ்வாறு ஏற்படுத்துவதின் மூலமாக அச்சம் ஏற்பட்டு அரசாங்கத்தை ஏமாற்றுகின்ற புத்தியில்லாமல் நல்லவிதமான நிலையை உருவாக்க முடியும். எனவே இதிலே அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக காடுகள் வளர்ப்பு சம்பந்தமாக எடுத்துக்கொண்டால், காடுகளை அதிகமாக வளர்ப்பதன் மூலமாக இன்றையதினம் நாட்டிலே நல்ல தொரு வருவாயை ஏற்படுத்த முடியும். காடுகள் மூலம் நிறைய வருவாய் வருவதாக அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே வருவாய் வரும் மரங்களாக உற்பத்தி செய்தாக வேண்டும். ஆற்றுப்படுகைகளைத் தனி நபர்கள் ஆக்ரமித்துக்கொண்டு தங்கள் உபயோகத்திற்காக வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் படுகைகளெல்லாம் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான படுகைகள். அந்தப் படுகைகளில் கற்பூர மரங்கள், மூங்கில் மரங்கள் போன்ற இம்மாதிரி மரங்களை வளர்ப்பதன்மூலம் நிறைய காடுகளில் வருமானம் பெறும் அளவிற்கு இருக்க முடியும். எதற்குமே லாயக்கில்லாத, விவசாயத்திற்கு லாயக்கில்லாத அல்லது மக்களுக்கு நேரடியாகப் பயன்படாத நிலங்கள் தரிசுகளாக இருக்கின்றன. நமது மாகாணத்தில் இலட்சக்கணக்கான ஏக்கர்கள் தரிசு நிலங்களாக இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களிலே

1975 மார்ச் 31]

[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

யெல்லாம் காடுகளை வளர்ப்பதற்கு விரைவான திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அதை நிறைவேற்றினால் அம்மாதிரி இடங்களில் காடுகளை வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடுகளை செய்யமுடியும்.

வேதாரண்யம் காட்டிலே அருமையான மான்களை வேட்டையாடுகிறார்கள். வேட்டையாடுகின்றவர்கள் சுடுவதற்கும், பிடித்துக்கொண்டு போவதற்கும் அதிகாரிகள் எப்படித்தான் அனுமதிக்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. இது மோசமான நடவடிக்கையாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, வேதாரண்யம் காட்டிலே யாராக இருந்தாலும் வேட்டையாடுவதற்குத் தடை செய்ய வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும். இம்மாதிரிக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் உள்ள மிருகங்களை அழித்துவிட அனுமதிக்கக் கூடாது, அங்கே வேட்டையாடுபவர்களை அனுமதிக்கக்கூடாது, அதற்குரிய தடைகளை விதிக்க வேண்டும், அதையும் மீறி வேட்டையாடும் ஆசாமிகளின் பீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, இந்த மர்னியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றையும் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த ஆண்டு மொத்த வருவாயிலே விற்பனை வரியின் மூலம் நம்முடைய அரசுக்கு நல்ல வருமானம் கிடைத்திருக்கிறது. இது இந்தத் துறை நல்ல முறையிலே செயலாற்றுவதைத்தான் நமக்கு எடுத்துக் காட்டுகிறது. இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் விற்பனைத் துறையின் மூலம் கிடைக்கும் வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொண்டே வருவோமானால் நம்முடைய அரசினுடைய வருமானத்திலே இப்பொழுது 180 கோடி ரூபாயாக இருக்கிற வருமானம் 280 கோடி அல்லது 300 கோடி ரூபாயாக உயர்வதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. ஆகவே, அடுத்த ஆண்டு நிச்சயமாக நாம் 280 கோடி ரூபாயை எட்டிப்பிடிக்க முடியும் என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன்.

இந்த நேரத்தில் நான் முக்கியமாக ஒன்றைப்பற்றிக் குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். நான் ஒவ்வொரு ஆண்டும் சொல்லி வந்ததுதான். இப்பொழுது நம்முடைய அரசு இந்த நாட்டில் குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழித்துவிடுவது என்று முடிவு செய்திருக்கிறது. நாம் குதிரைப் பந்தயத்தை இனிமேல் இந்த நாட்டில் விட்டு வைப்பதில்லை என்று சட்டம் கொண்டு வந்துவிட்டோம். ஆனால் இந்த குதிரைப் பந்தயத்தை நடத்துபவர்கள் நிச்சயமாக குதிரைப் பந்தயம் தொடர்ந்து நடந்துகொண்டுதான் இருக்கப்போகிறது என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் சொல்லும் காரணம் என்னவென்றால், அங்கே 2,000 பேர்களுக்கு மேல் வேலை செய்வதாகக் கூறிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே அங்கே எவ்வளவு பேர் நிரந்தரமாக வேலை செய்கிறார்கள் என்றால் 146 பேர்கள்.

இந்த 2,000 பேர்கள் என்று சொல்லப்படுபவர்கள் ஆண்டு ஒன்றுக்கு அந்தக் குதிரைப் பந்தயம் நடக்கும் நாட்களில் வேலை செய்பவர்கள்தான். இந்த ஆண்டை எடுத்துக் கொண்டால் 50 நாட்கள் நடந்திருக்கிறது.

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

[1975 மார்ச் 21]

இதற்குமுன் ஒவ்வொரு ஆண்டும் எவ்வளவு நாட்கள் நடந்தது என்று பார்த்தால் 1971-72 ஆம் ஆண்டில் 41 நாட்கள் குதிரைப் பந்தயம் நடந்திருக்கிறது. 1972-73 ஆம் ஆண்டில் 38 நாட்கள் குதிரைப் பந்தயம் நடந்திருக்கிறது. 1973-74 ஆம் ஆண்டில் 45 நாட்கள் நடந்திருக்கிறது. இந்த ஆண்டு எப்படியும் குதிரைப் பந்தயத்தை இந்த அரசு இருக்கின்ற வரையில் விட்டு வைக்க மாட்டார்கள் என்ற எண்ணத்தில் எப்படியாவது மாக்கிமம் சரண்டிலிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் 50 நாட்கள் குதிரைப் பந்தயத்தை இன்றுவரையில் நடத்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தக் குதிரைப் பந்தயம் ஒழிக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் நம்முடைய அரசு கண்டிப்பாக இருக்கிறது.

ஆனால், குதிரைப் பந்தயத்தை நடத்துபவர்கள் குதிரைப் பந்தயத்தை எப்படியும் நடத்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் இருக்கிறார்கள். அதற்கான முயற்சியை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிற இவர்கள் இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்தைத் தொழிலுக்காக ஏதாவது முதலீடு செய்திருக்கிறார்களா, இந்த ரேஸ் கிளப்பிற்கு ஏதாவது முதலீடு செய்திருக்கிறார்களா என்றால் ஒருவர்கூட ஒரு பைசாகூடப் போடவில்லை. ஆனால் அவர்கள் அங்கே அனுபவிப்பதோ மிகமிக அதிகம். பொதுமக்களுடைய பணம் அங்கே வருகிறது. பொதுமக்களுடைய அந்தப் பணத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட 10, 12, பேர் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கடந்த 10, நாட்களாக குதிரைப் பந்தயத்திலே நடந்த குழப்பங்களைச் செய்தித்தாள்களில் பார்க்கிறோம். அங்கே ஒரே ரகளை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. எந்தக் குதிரை முதலிலே வந்தது, எந்தக் குதிரை இரண்டாவதாக வந்தது என்று தீர்ப்புச் சொல்வதிலே அங்கே பெரிய தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. பொதுவாகவே குதிரைப் பந்தயம் என்றால், குதிரை தானாக வந்து, அது முதலில் வருவதாக இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையிலே இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று நான் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்கே வேலை பார்க்கின்ற 146 பேரில் 6 பேரைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டாம். அந்த அறுவருக்கும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு எவ்வளவு ஊதியம் கொடுக்கிறார்கள் என்றால், உண்மையிலேயே நீங்கள் ஆச்சரியப்படுவீர்கள். ஒருவருக்கு ஒரு வருஷத்திற்கு அந்த 6 அதிகாரிகளிலே ஒவ்வொருவருக்கும் 54,671 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். அந்த 6 பேருக்காக ஆகும் செலவு 1974-ல் 3,28,030 ரூபாய். இதை நான் சொல்லவில்லை, பேலன்ஸ் ஷீட்டிலேயே இருக்கிறது. ஆகவே, இவர்களைப்பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டிய தில்லை. இவர்களுக்கு இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்தை நடத்தும் மேனேஜ்மென்ட் கமிட்டியில் வழி செய்து கொள்வார்கள்.

ஆனால் மிச்சமிருக்கின்ற 140 பேர்கள், அவர்கள் யார்? அவர்கள் இந்தக் குதிரைப் பந்தயத்திலே, ரேஸ் கிளப்பிலே பல ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றியவர்கள். 20, 25, வருஷங்களாகப் பணியாற்றியிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலையை எண்ணும்பொழுதுதான் நமக்கு மிகவும் சங்கடமாக இருக்கிறது.

1975 மார்ச் 31]

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

இவர்களுக்கு எப்படியும் நம்முடைய அரசு வழிவகைக் காணவேண்டும், இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது பல கார்ப்பரேஷன்கள் உருவாக்கப்படுகின்றன. அனிமல் ஹஸ்பெண்ட்ரியிலே ஒரு கார்ப்பரேஷன், டிரான்ஸ்போர்ட்டிலே பல கார்ப்பரேஷன்கள் என்று பல கார்ப்பரேஷன்கள் வருகின்றன. இப்படிப் புதிதாக கார்ப்பரேஷன்களை உருவாக்கும்பொழுது அவர்களுக்கு—140 பேர் என்பது அதிகம் இல்லை—அங்கே வேலை வாய்ப்பை உடனடியாக ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அமைச்சரவர்களை நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அவர்களுடைய விவரத்தையும் சொல்கிறேன்.

Managers	6
P. A. to Secretary, Senior Assistants, Assistants, Cashier and Assistant Cashier.	10
Stenographers	7
Junior Clerks	15
Assistant Engineer	1
Tote Assistants	2
Assistant Analyst (Veterinary Laboratory).	1
Attendants and Peons	14
Drivers	5
Barman and Cook	3
Wireman	2
Plumber	1
Brick-layer	1
Waiter	7
Watchmen	14
Course and Garden labourers	23
Sweepers	4
Jamedars and Syces	6

மீதமுள்ளவர்கள் இவ்வளவு பேர்கள்தான். ஆகவே, இவர்களுக்கு ஒவ்வொரு துறையிலேயும் நம்மால் வேலை கொடுக்க முடியும். அதற்கு அமைச்சரவர்கள் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் குதிரைப் பந்தயத்தில் இந்த ஆண்டில் எவ்வளவு வருமானம் வந்திருக்கிறது என்று பார்க்கும் நேரத்தில் நம்முடைய அரசு அவர்களுக்கு வரிகளைக் குறைத்துக் கொடுத்திருக்கிறது. அப்படி வரிகளைக் குறைக்க வேண்டிய காரணம் என்னவென்று தெரியவில்லை. குதிரைப் பந்தய பணய ஒப்புநர்களுக்கு 20 சதவீதத்திலிருந்து 12 சதவிகிதமாகக் குறைத்திருக்கிறது. அதேபோல் முன் மதிப்பீடு மற்றும் இரட்டைப் பந்தயத்திற்கு 25 சதவிகிதத்திலிருந்து 20 சதவிகிதமாகக் குறைத்திருக்கிறது. அதேபோல் வெற்றி மற்றும் இடம் (மின்சார கூட்டுப் பொறி) என்ற இதிலே 20 சதவிகிதத்திலிருந்து 10 சதவிகிதமாகக்

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

[1975 மார்ச் 81]

குறைத்திருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் கிளப்பை எடுத்துக்கொண்டால் அந்தக் கமிஷனைக் குறைக்கவில்லை. 22½ பர்சென்ட் வரையில் எடுக்கிறார்கள். ஆனால் வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இவ்வளவு கமிஷன் எடுப்பதாகத் தெரியவில்லை. மகாராஷ்டிரத்தில் 15 அல்லது 17 பர்சென்ட் தான் எடுக்கிறார்கள். கர்நாடகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 15 பர்சென்ட் தான் எடுக்கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய ரேஸ் கோர்விலே மட்டும் 22½ சதவிகிதம் வரையில் எடுக்கிறார்கள். இந்த 22½ சதவிகிதம் எப்படிச் செலவாகிறது என்று பார்த்தால் மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கும். இங்கே அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அந்த பேலன்ஸ்டை பார்க்கும்பொழுது அதிலே “ஸ்டேக் மணி” என்று சொல்வார்களே, குதிரை வெற்றி பெற்றால் கொடுக்கும் பணம், அந்தப் பணம் வேறு எந்த மாநிலத்தையும் விட இங்கே அதிகம்.

இந்த ஆண்டு 1973-74 ஆம் ஆண்டு எப்ரல் மாதத்தில் 54,26,814 ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். சப்சிடி 6 ஓனர்ஸ் அண்டு டிரெயினர்ஸ் குதிரை வைத்திருக்கின்றவர்களுக்கும், பயிற்சி தருகின்றவர்களுக்கும் சப்சிடி 9 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாடு வளர்க்க இந்த அரசால் பணம் கொடுக்க முடியவில்லை. பொதுமக்கள் பணத்தை அங்கே உட்கார்ந்து கொண்டு ஒரு கும்பல் சுரண்டிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் குதிரையை வாங்கி வெற்றி பெறச் செய்து மிக அதிகமான பலன் அடைகிறார்கள். மக்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கும் அவர்களுக்கு 9 லட்சம் ரூபாய் சப்சிடி கொடுக்கப்படுகிறது. டிராலிவிங் அண்டு கன்வேயன்ஸ் அலவன்சுக்காக 2,21,000 ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அதிகாரிகள் வேறு மாநிலங்களில் ரேஸ் நடந்தால் அங்கே போவது, மாணேஜ்மென்ட்டில் இருப்பவர்கள் இப்படிப் போவதற்கு இந்தத் தொகை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குதிரைகள் வெளி மாநிலங்களிலிருந்து இங்கு வர போக்குவரத்துச் செலவாகக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பது ஒரு லட்சம் ரூபாய். குதிரை பந்தயத்தில் கலந்து கொண்டாலே ஜெயிக்காத குதிரைகளுக்குக் கூட 500 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. ஜெயித்த குதிரைக்குத்தான் பரிசு. அப்படி இருக்க இந்த அளவு ஏன் போக்குவரத்துச் செலவு கொடுக்க வேண்டும்?

குதிரைகளுக்குத் தீனி வாங்குவதற்காக சப்சிடி 2,13,000 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. குதிரைக்குப் புல் வாங்கிப் போடக்கூட மாணியம். இந்த அரசு ஏமாந்தால் இன்னும் என்னென்னவோ கேட்பார்கள். நிச்சயமாக இந்தக் குதிரைப் பந்தயம் ஒழிக்கப்பட்டாக வேண்டும். அந்த முடிவிலிருந்து நிச்சயமாக மாறக் கூடாது. அவர்கள் எப்படியாவது குதிரைப் பந்தயத்தை நீட்டிக்க வேண்டுமென்று முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுத்தே ஆகவேண்டும்.

வனத்துறை பற்றி ஓரிரண்டு வார்த்தைகள் கூறவிரும்புகிறேன். வனத் துறையில் கிடைக்கிற வருமானம் சுமார் 8 கோடி ரூபாய். அதிலே செலவு நமக்கு 5½ கோடி ரூபாய் ஆகிறது. மொத்தத்தில் நிகர வருமானத்தைப் பார்த்தால் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. காடுகள் வெட்டப் படுகின்றன. மறுபடியும் காடுகள் வளர்க்கப்படுவதற்காக ஐந்தாண்டுத்

மிது வாக்கெடுப்பு

1975 மார்ச் 31]

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

திட்டத்தில்கூட 11 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதிலே அதிக அக்கறை காட்டுவதாக இல்லை. காடுகளைப் புதிதாக வளர்க்க நம்முடைய துறை அதிக அக்கறை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும்.

அந்தியூருக்கருகே பருசூர், சத்தியமங்கலம் காடுகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. புதிதாக மரங்களை வளர்க்கும் முயற்சிகள் மிக மிகக் குறைவாகத்தான் இருக்கின்றன.

வனத் துறை வருமானத்தில் 3-ல் ஒரு பகுதி சந்தன மரங்களால் கிடைக்கிறது. 280 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது. இந்தச் சந்தன மரங்களைப் பயிரிட நம்முடைய துறை மேலும் அக்கறை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் சந்தன மரங்கள் அதிகமாகக் கிடைப்பது ஒன்று வட ஆற்காடு மாவட்டம், இரண்டாவது கோவை மாவட்டம். கோவை மாவட்டத்தில் இருக்கும் சந்தன மரங்கள் ஆயில் எக்ஸ்ட்ராக்ஷனுக்கு மிகவும் உயர்ந்த மரங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்தியூருக்கு அருகே பருசூர் ஃபார்ஸ்டில் நிறையச் சந்தன மரங்கள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் அங்கு 5,400 ஏக்கர் நிலம் தரிசாகக் கிடக்கிறது. அந்த நிலத்தை நிலமற்ற விவசாயிகளுக்குக் கொடுங்கள் என்று முதலமைச்சர் அவர்களிடம் கூட மகஜர் கொடுத்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு வனத்துறை அமைச்சர் அவர்களை இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்னால் நானே அந்தப் பகுதிக்குக் கூட்டிச் சென்று காண்பித்திருக்கிறேன். பக்கத்தில் வருஷம் முழுவதும் தண்ணீர் செல்லக்கூடிய ஆறு இருக்கிறது. 1907-ம் ஆண்டு வரை அது ரெவினியூவில் இருந்திருக்கிறது. அங்கு ஏதோ கொள்ளை நோய் ஏற்பட்டு அங்கு இருந்த மக்கள் அங்கிருந்து வெளியேறி இருக்கிறார்கள். 1907-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகுதான், அது வனத் துறையிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 65 ஆண்டு காலத்தில் அவர்கள் எவ்வளவு சந்தன மரங்களை அந்தப் பகுதியில் வளர்த்திருக்கிறார்கள்? சந்தன மரங்கள் இல்லாவிட்டால் சாதாரண மரங்களையாவது வளர்த்திருக்க வேண்டாமா? எதையும் செய்யவில்லை. இது எதைக் காட்டுகிறது? வனத் துறை என்று ஒரு துறை இருக்கிறது. ஏரியாவை எடுத்து வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். அந்த நிலத்தை நிலமற்ற ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தாலாவது விவசாய மாவது செய்வார்கள். இந்த நாட்டின் பொருளாதாரம் உயரவாவது வழி ஏற்பட்டிருக்கும். இவர்களும் ஒன்றும் செய்யமாட்டார்கள். பிறரையும் ஒன்றும் செய்யவும் விடமாட்டார்கள். இந்தப் போக்கும் மாற்றப்பட வேண்டும். அப்படி மாற்றியமைக்கும் முயற்சிகளை அமைச்சர் அவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கால்நடைகளைப் பற்றி ஓரிரண்டு வார்த்தைகள். பால்-வெண்ணைப் புரட்சி என்று சொல்லுகிறார்கள். பால் உற்பத்தி உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்பதற்காக உயர்வாக காளைகளை வெளிநாடுகளில் இருந்து வரவழைத்திருக்கிறார்கள். அறிக்கையில் பார்த்தால் தஞ்சை மாவட்டத்திற்குத்தான் அதிகளவையும் சென்றிருக்கிறது. அதை விட்டால் ஊட்டி.

[1975 மார்ச் 31]

திரு. ஆலடி அருண் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் கால்நடைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். உலகத்தில் எங்காவது கையால் நடப்பது இருக்கின்றதா? விலங்கினங்கள் என்று சொன்னால் போதுமே.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக் கொள்வேன். குரங்கு கையாலும் நடக்கிறது. காலாலும் நடக்கிறது.

தஞ்சை, கோவை, மதுரை மாவட்டங்களில் பால் பெருக்குத் திட்டத் திற்காகச் சிறப்பு முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உயர்ரக காளைகள் தஞ்சைக்கு மட்டுமல்லாது மற்ற மாவட்டங்களுக்கும் கொடுக்கப்பட வேண்டும். தற்போது அது இம்போர்ட் செய்யப்பட்டிருப்பது மிகவும் குறைவு. டாக்டர் குரியர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—உயர்ரக காளைகளை எவ்வளவு விலை கொடுத்து வேண்டுமானாலும் வாங்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஒரு காளையை வாங்குவது மூலம் பல கிராமங்களில் பால் இனத்தைப் பெருக்க முடியும். அதன் மூலம் பால் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி உயர் ரக காளைகளை, ஜெர்சி, ப்ரீஷியன் போன்ற வற்றை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். என்னுடைய மாவட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியான கவுந்தம்பாடியில் கூட அந்த இனங்கள் கிடையாது. நான்காம் தர, ஐந்தாம் தரக் காளைகள் தான் இருக்கின்றன. பத்து மைல் தூரத்திற்கு இந்தக் குறிப்பிட்ட ஆஸ்பத்திரியைத் தவிர பெரிய ஆஸ்பத்திரி ஒன்றும் கிடையாது. இதை விட்டால் பவானி தூக்கநாயக்கன் பாலையந்தான் போக வேண்டும். ஆகவே, தரமான காளைகளைக் கொடுக்க முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பவுல்ட்ரி டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் புதிதாக ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த கார்ப்பரேஷன் ரிசர்ச்சில் அதிகமான நாட்டத்தைச் செலுத்த வேண்டும். அமெரிக்காவில் புதிய ஸ்ட்ரெயின் எல்லாம் கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஒரு கோழி ஒரு ஆண்டுக்கு 250, 300 முட்டைகள் போடும் அளவுக்கு புதிய ஸ்ட்ரெயின்களை எல்லாம் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் மேயர் என்ற புதியதொரு இனத்தைக் கண்டுபிடித்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அது எந்த அளவிற்குப் பாப்புலராக ஆகியிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை.

நம்முடைய டயரி டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் ரிசர்ச்சில் கான்ஸென்ட்ரேட் செய்ய வேண்டும். அவர்கள் புதிய ரகங்களை உருவாக்க முயற்சிக்கவேண்டும். தொழில் துறையில் எப்படி பட்டதாரிப் பொறியாளர்களுக்கு மூன்று லட்சம் ரூபாய் வரையில் கடன் கொடுத்து அவர்கள் புதிய தொழில்கள் தொடங்க ஊக்கம் கொடுக்கப்படுகிறதோ அந்த முறையில் வெட்டரினரி படித்து பட்டம் பெற்றவர்களுக்குக் குறைந்தது ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஆவது கடன் கொடுக்கவேண்டும்.

1975. மார்ச் 31]

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

இப்போது கோழிகளின் மூலம் கிடைக்கிற வருமானத்திற்கும் கால் நடைகளின் மூலம் வருகிற வருமானத்திற்கும் இன்கம் டாக்ஸ் வந்து விட்டது. முட்டைகள் குறைய இருக்கின்றன. அதை நீங்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். பளாக் மணியை வொயிட் மணியாக்க பெரிய பெரிய தொழில் அதிபர்களும், மற்றும் அதிகப்படி வருமானம் உள்ளவர்களும் பெரிய பெரிய கோழிப் பண்ணைகளை உருவாக்கி வைத்திருந்தார்கள். சினிமாத் துறையில் உள்ளவர்களும் கோழிப்பண்ணைகளை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் அப்படி கோழிப் பண்ணைகள் வைப்பதற்குக் காரணம் கோழிப்பண்ணைமீது அக்கறை கொண்டா அவற்றை வைத்திருந்தார்கள்? கருப்புப் பணத்தை வெள்ளைப் பணமாக்க அவர்கள் கோழிப் பண்ணைகள் வைத்திருந்தார்கள். இப்போது மத்திய அரசு அதற்கும் வருமான வரி போட்டுவிட்டது. எனவே, அவர்கள் அவற்றை மூடப் போகிறார்கள். அந்தத் துறையில் உண்மையிலே அக்கறை உள்ளவர்கள் மட்டும் தான் இனிமேல் அவற்றை வைத்து நடத்தப் போகிறார்கள். எனவே, வெட்டரினாரியில் படித்துப்பட்டம் பெற்ற பட்டதாரிகளுக்குத் தொழில் துறையில் படித்துப்பட்டம் பெற்ற பட்டதாரிகளுக்கு மூன்று லட்சம் ரூபாய் வரையில் கடன் கொடுப்பதைப் போல் இவர்களுக்கும் ஒரு லட்சம் ரூபாயாவது நீங்கள் கடன் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ஆலடி அருண்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களால் வணிகத் துறைக்குக் கோரப்பட்டிருக்கிற மானியத்திற்கு எதிர்க்கட்சிகள் சார்பில் அளிக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர ஆசைப்படுகிறேன்.

“நீரின்றி அமையாது உலகு” என்பதைப் போன்று “வரியின்றி இயங்காது அரசு” என்பது அரசியல்வாதிகள் அனைவரும் ஒத்துக் கொள்கிற கருத்தாகும். எனவே, ஆட்சிப் பொறுப்பில் வீற்றிருக்கிற கட்சி நாட்டு மக்களுக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க வேண்டும் என்ற தூய நோக்கத்தோடு வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்காகப் புதிய வரிகள் விதிப்பதும், இருக்கிற வரிகளை அதிகரிப்பதும் மாற்றங்களைச் செய்வதும் தவிர்க்க முடியாததாகும். எனவே, இப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள், அல்லது வரி உயர்வுகள் அல்லது புதிய வரிப் பளுக்கள் இவற்றை ஜனநாயகத்தில் மக்கள் ஒவ்வொரு காலக் கட்டத்திலும் சந்தித்தே தீர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது.

ஒரு காலத்தில் வரி என்பது “Taxation for revenue only” என்று சொன்னார்கள். பிறகு “revenue for defence and justice only” என்று சொன்னார்கள். வருமானம் என்பது அல்லது வரி என்பது பாதுகாப்பிற்கும் நீதி வழங்குவதற்காகவும் தான் என்று சொன்னார்கள்.

ஆனால், காலப் போக்கில் மக்கள் ஆட்சித் தத்துவங்கள் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் பூத்துக் குலுங்க ஆரம்பித்தவுடன் வரி விதிப்புக் கொள்கை என்பது ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய கருவியாக மாறி விட்டது. உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும், சில நேரங்களில் உற்பத்தியை

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1975 மார்ச் 31]

கட்டுப்படுத்துவதற்கும் பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும் தேக்க நிலையை அகற்றுவதற்கும், புதிய வரிகள் முக்கிய கருவிகளாக மாறி விட்டன. இதுகுறித்து இங்கிலாந்து நாட்டைச் சார்ந்த ஒரு பெரியார் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

‘The job of taxation is not merely to balance Government's expenditure. Taxation is nowadays devised to reduce consumption, increase savings and investments, to mop up surplus money and curb inflationary pressure, to reallocate and deploy factors and inputs, to recast the productive pattern and refashion the consumption path.’

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆலடி அருணா அவர்கள் எதையோ வைத்துப் படிக்கிறார்கள். அதைப் படிப்பதற்கு தலைவர் அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெற்றிருக்கிறார்களா? அவர்கள் படிப்பது என்ன என்று அவர்கள் சொன்னால் மற்ற உறுப்பினர்கள் அதைத் தெரிந்து கொள்ள ஒரு வாய்ப்பிருக்கும். எந்தப் புத்தகத்தை வைத்துக் கொண்டு படிக்கிறார்கள்? அதைச் சொல்லவே இல்லையே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சொன்னார்கள். சொல்லிவிட்டுத்தான் படித்தார்கள். கொட்டேஷன்களுக்கு பெர்மிஷன் தேவை இல்லை.

திரு. ஆலடி அருணா : அந்தப் பெரியவர் இந்தக் கருத்தைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இதன் அடிப்படையில் அரசாங்கம் செயல்பட புதிய வரிகள் விதிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தங்கள் வருகின்றன என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறோம்.

இன்று தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் வரிப்பளு நாட்டு மக்களால் சுமக்க முடியாத அளவிற்கு, நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக்கூடிய அளவிற்குப் பயங்கரமாக ஏழை எளிய பாட்டாளி மக்கள் மீது, வாங்குகிற மக்கள் மீது சுமத்தப்பட்டிருக்கிறது என்ற குற்றச் சாட்டை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரி என்பது ஒரு காலத்தில் காமதேனு, கற்பகத்தரு என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. இந்த வரி 1939-ம் ஆண்டு புகுத்தப் பட்டபோது சென்னை மாநில அரசுக்கு வந்த வருமானம் அறுபது லட்சம் ரூபாய். அதை சரியாகச் சொல்லப் போனால் ரூ. 59,49,000 வருமானம் வந்தது. அதே வருமானம் இன்றைய தினம் கடந்த பெப்ரவரி மாதம் முடிய இந்த விற்பனை வரி மூலம் அரசு 180 கோடி ரூபாய் வசூலித்திருக்கிறது என்றால் எந்த அளவிற்கு வரியை உயர்த்தியிருக்கிறோம், வருமானத்தைப் பெருக்கியிருக்கிறோம் என்பதைப் பரிசீலித்தாக வேண்டும். இதற்கெல்லாம் அரசாங்கச் சார்பில் ஒரு விளக்கம் அளிக்கப் படுகிறது.

1975 மார்ச் 31]

[திரு. ஆலடி அருணா]

இன்றையதினம் நமது வரி வாய்ப்புக்கள், வரி ஆதாரங்கள் பெருகு வதற்கு பல்வேறுவிதமான சட்டங்களை வைத்திருக்கிறோம்.

தமிழ் நாடு பொது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் மூலம் 1967-68-க்குப் பிறகு நான்கு மடங்கு வரியை அதிகரித்திருக்கிறோம்.

மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டம் மூலம் நான்கு மடங்கு வரியை அதிகரித்திருக்கிறோம்.

தமிழ் நாடு மோட்டார் எண்ணெய் விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் மூலம் வரியை நாம் நான்கு மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறோம்.

கேளிக்கை வரிச் சட்டத்தின் மூலம் நம் வரியை நாம் நான்கு மடங்கு அதிகரித்திருக்கிறோம்.

தமிழ் நாடு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் நிதிச் சட்டத்தின்கீழ் வரி இரண்டு மடங்கு அதிகரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பந்தைய வரிச் சட்டத்தின் மூலம் மூன்று மடங்கு வரி அதிகரிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

இப்படி இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு, நான்கு மடங்கு என்று வரிகளை அதிகரித்துக்கொண்டே வந்திருக்கிறோம்.

தமிழ் நாட்டு வரிகளைப் பற்றி சென்னை பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் திரு. சோணசலம் அவர்கள் ஒரு கருத்தை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய கருத்தை சென்னை பல்கலைக்கழகம் புத்தக வடிவில் வெளியிட்டிருக்கிறது. அதை இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவது எனது தலையாய கடமையாகும் என்று நான் கருதுகிறேன். விற்பனை வரி மகாராஷ்டிரத்திற்கு அடுத்தபடியாக இந்தியாவிலேயே அதிகப் படியாக விற்பனை வரி விதிக்கப்படுவது தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தில்தான் என்று அந்தப் பேராசிரியர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

‘Tamil Nadu ranks second only to Maharashtra. The rates have been raised to still higher levels. The future of sales tax in Tamil Nadu lies in efficient collection rather than in enhancement of the rates. . . .’

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்தில் விற்பனை வரியின் உயர்வு என்பது அதை வசூலிப்பதில் இருக்கிறதே தவிர அதை உயர்த்துவதில் இல்லை என்று அந்தப் பேராசிரியர் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதே பேராசிரியர் அவர்கள், வாகன வரி மூலம் இந்தியாவில் வைத்தே அதிகமான அளவிற்கு வருமானத்தைப் பெறுவது நம் மாநிலம்தான் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

‘Tamil Nadu stood first in record to the revenue from this tax, excelling even Maharashtra’.

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1975 மார்ச் 31]

இதன்மூலம் மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தை விட நாம் அதிக அளவிற்கு வரி வசூலிக்கிறோம் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நாம் எந்த அளவிற்கு வரிப்பளுவைத் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலம் நாட்டு மக்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

1958-59-ல் வருமான வரி மூலம் ஒரு மனிதன் 96 காசு கொடுத்தான் சராசரியாக. இன்று 72-73-ல் ரூ. 8.90 கொடுக்கிறான்.

யூனியன் எக்ஸைஸ் மூலம் வெறும் 98 காசு கொடுத்துக்கொண்டிருந்தான் சராசரியாக. இப்போது ரூ. 8.80 கொடுக்கிறான்.

மோட்டார் வாகன வரிகள் மூலம் ரூ. 1.42 கொடுத்தான். இப்போது ரூ. 5.76 கொடுக்கிறான்.

ஸ்டேட் எக்ஸைஸ் மூலம் 1958-ல் ஒன்பது காசு கொடுத்தான் சராசரியாக. இப்போது ரூ. 8.45 கொடுக்கிறான்.

வருமான வரி 57-58-ல் ரூ. 3.66 என்று கொடுத்தான்; இப்போது ஏறத்தாழ ரூ. 30-க்கும் மேலாகக் கொடுக்கிறான்.

இந்த அளவுக்கு வரிப் பளு அதிகமாகியிருக்கிறது. இதை பல்வேறு பத்திரிகைகள் எல்லாம் கண்டித்திருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டில்தான் அதிகப்படியான வரிப்பளு இருக்கிறது என்பதை இன்டஸ்ட்ரியல் டைம்ஸ் என்ற பத்திரிகை கூட தனது ஆண்டு மலரில் மிகத் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது.

'Sales tax level in Tamil Nadu, where the tax was first introduced, is about the highest in the country and accounts for approximately one-fourth the total revenues of the State....'

என்று மிகத் தெளிவாக அந்தப் பொருளாதாரப் பத்திரிகை குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இவைகளை எல்லாம் நான் நினைவுபடுத்தக் காரணம், இவ்வளவு வரிகளையும் உயர்த்திவிட்டு இந்த மன்றத்தில் இந்த அரசு சொல்லும்போது 180 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்பதெரியுமா? நாம் வரி போட்டதால் அல்ல; அல்லது வரிகளை உயர்த்தியதால் அல்ல என்று சொல்கிறார்களே தவிர உண்மை நிலையை இந்த மன்றத்தில் சொல்வதில்லை. அதற்கு மாறாக நாட்டில் தொழில்கள் பெருகிவிட்டன, வாணிபம் அதிகரித்து விட்டது, எங்கள் அதிகாரிகள் மிகத் தீவிரமாக வேலை செய்கிறார்கள், அவர்களது அசகாயசூரத்தனமான பணிகள் அவர்களின் ஆக்கபூர்வமான முயற்சியும் ஊக்கமும் தான் இந்த உயர்வுக்குக் காரணம் என்று சொல்கிறார்கள். 180 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வசூலாகிறது என்றால் அவர்களது பணியின் துணையும் இருக்கிறது இல்லையென்று சொல்லவில்லை. தொழில் முன்னேற்றம்; வாணிப முன்னேற்றம், அரசாங்க அதிகாரிகளில் பணி இவைகள் ஒரு பக்கத்தில் இருக்கின்றன என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அதைவிட முக்கியமானது இந்த அரசாங்கம் அவ்வப்போது புதிய வரிகளைப் போடுவதும்,

1975 மார்ச் 31]

[திரு. ஆலடி அருணா]

இருக்கிற வரிகளை அதிகரிப்பதும்தான் இந்த அளவிற்கு வந் வருமான உயர்வுக்குக் காரணம் என்ற குற்றச்சாட்டை இந்த நேரத்தில் நான் சாட்ட விரும்புகிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

இன்னொன்றையும் இந்த நேரத்தில் நான் குறிப்பிடுவது என்னுடைய தலைமைய கடமை என்று நினைக்கிறேன். இந்த வறட்சியான நேரத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் 6 கோடிக்கு வரி போட்டிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். எப்படிப்பட்ட இனங்களுக்கு வரி போட்டு இருக்கிறார்கள்? சாதாரண இனங்களுக்கு வரி போட்டு இருக்கிறார். தேயிலை, காப்பி, சிக்கரி போன்றவற்றிற்கு 5½ சதவீதத்திலிருந்து 6 சதவீதம் ஆக்கியிருக்கிறார்கள்; எண்ணெய், பின்னாக்கு போன்றவற்றிற்கு 3½ சதவீதத்திலிருந்து 4 சதவீதம் ஆக்கியிருக்கிறார்கள்; மின் விசிறி, மின் அரைவை, மின் துணி துவைத்தல் போன்றவற்றிற்கு 9 வீதத்திலிருந்து 12 சதவீதம் ஆக்கியிருக்கிறார்கள்; பருத்தி, நெல் போன்றவற்றிற்கு 2 சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதம் ஆக்கி வரி போட்டிருக்கிறார்கள். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வரி விதிப்பதையோ, வரி போடுவதையோ தவறாகக் குறிப்பிடவில்லை. நாட்டின் நலனுக்காக செய்யலாம். இந்த ஆண்டைப் பொறுத்தவரையில் வரலாறு காணாத அளவுக்கு வறட்சி என்று சொல்லிவிட்டு, அசாதாரண நிலைமை என்று நாட்டு மக்களுக்குச் சொல்லிவிட்டு 6 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டு இருப்பது அவசியம்தான், தேவையான என்பதை தயவு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் 6 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போட்டு இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தின் மூலமாக பகிரங்கமாக, உறுதியாக நான் சொல்லுகிறேன், இது 6 கோடி ரூபாய்க்கு வரி அல்ல, 20 கோடி ரூபாய்க்கு உரிய வரியாகும். அரசாங்கம் இதை இப்போது ஒத்துக்கொள்ளாது. அடுத்த ஆண்டு என்ன சொல்லும் என்றால், நாட்டிலே தொழில்கள் முன்னேறிவிட்டன, வாணிபம் பெருத்து விட்டது என்று சொல்வார்கள். இதேபோன்றுதான் 1972-ம் ஆண்டு கூட 102 கோடி வருமானம் வரும் என்று சொன்னார்கள், பிறகு 110 கோடி ரூபாய் வந்தது. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால், தங்களுடைய தவறை, தங்களுடைய வரிக் கொடுமையை மறைப்பதற்கு இப்படி வாணிப முன்னேற்றம், தொழில் முன்னேற்றம் என்று இந்த அரசாங்கம் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறது.

இவ்வளவு வரிகள் நிச்சயமாகத் தேவையில்லை. அதுவும் இந்தக் காலத்தில், வறட்சியான இந்தக் காலத்தில் இந்த வரி தேவையில்லை. அரசாங்கம் இதைத் திரும்பப் பெறவேண்டும்.

இப்படியெல்லாம் வரி போட்டு மக்களைப் புண்ணுக்குகிறீர்களே என்று சொன்னால், புண்ணுக்குக்கு வரி இல்லை என்று சொன்னார்கள். புண்ணுக்கும் எல்லா வரிகளையும் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1975 மார்ச் 31]

இன்றையதினம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், வரி ஏய்ப்பு என்பது நிறைய அளவுக்கு பெருகி இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். சில்லரை வியாபாரிகள் அதிகாரிகளுக்கு பயந்து ஒழுங்காக வரி கட்டுகிறார்கள். சில்லரை வியாபாரிகளிடத்தில் போய் நின்று அரசாங்க அதிகாரிகள் நிர்ப்பந்தித்து வரியை வாங்கிவிடுகிறார்கள். பெரிய வியாபாரிகள் சட்டத்தின் கூர்மையை பணத்தால் ஒடித்துவிடுகிறார்கள். சட்டத்தின் கூர்மையை ஒடித்துவிடுவது மட்டுமல்ல; அரசாங்க அதிகாரிகளையே விலைக்கு வாங்கி விடுகிறார்கள்.

கமிஷன் மண்டிகளில் வரி ஏய்ப்பு அதிகமாக இருக்கிறது. அதை நானே கண்காணப் பார்த்து இருக்கிறேன். வத்தல் மிளகாய் ஒரு கமிஷன் மண்டிக்கு 1,000 குவிண்டால் வருகிறது என்று சொன்னால், 50 குவிண்டால்தான் கணக்கில் வைக்கிறார்கள். 750 குவிண்டால் சிறு தானியம் வருகிறது என்று சொன்னால், 50 குவிண்டால்தான் கணக்கில் எழுதுகிறார்கள், பருத்தி பேல் பேலாக வருகிறது, அதற்கு ஒழுங்காக கணக்கு வைத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. வந்த சரக்கு மொத்தத்திற்கும் விவசாயிகளிடத்தில் விற்பனை வரி வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கத்திற்கு அந்தப் பணத்தைச் செலுத்துவது இல்லை. யாருக்குச் செலலுகிறது தெரியுமா? மாதம் ஒன்றுக்கு அந்த வட்டத்தில் இருக்கும் சி.டி.ஓ.; ஜே.சி.டி.ஓ. அவர்களுக்கு எல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையாக வழங்குகொண்டு இருக்கிறார்கள். இது பாவலாகப் பல இடங்களில் நடக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட கமிஷன் மண்டிகளிடமிருந்து அரசாங்கத்திற்கு ஒழுங்காக விற்பனை வரி வருவது இல்லை.

அரசாங்கம் இன்னும் தீவிரம் காட்டினால், கண்டிப்புடன் நடவடிக்கை எடுத்தால், வரி வசூல் இன்னும் 100 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் வரும். அந்த அளவுக்கு விற்பனை வரி ஏய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படி ஒழுங்காக வரி கட்டாதவர்கள் பேரில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை, அக்கறை காட்டுவது இல்லை, ஆர்வம் செலுத்துவது இல்லை, நடவடிக்கை எடுப்பது இல்லை, ஆனால் யாரை அரசியலரீதியில் பழி வாங்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ, அவர்கள் மீது அரசாங்கம் அளவுக்கு மீறி நடவடிக்கைகளை எடுக்கிறது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

வேலூர் மருத்துவ மனை 1969-70-ல் 74 லட்சம் ரூபாய்க்கு புதிதாக வரியை 1974-ம் ஆண்டில் போட்டு இருக்கிறார்கள். இது இப்போது தேவைதானா, நியாயமாக வசூலிக்க வேண்டிய வரி என்றால், 1970-ம் ஆண்டிலேயே அதை அரசாங்கம் போட்டு இருக்கலாம். எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி 1969-ம் ஆண்டில் இப்படிப்பட்ட மருந்துப் பொருள்களுக்கு விதிவிலக்கு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. எனக்குக் கிடைத்த தகவல் தவறானது என்றால் மன்றத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கலாம். அல்லது அப்படியே கொடுக்கவேண்டுமென்று முறையாக இருந்தாலும் கூட 1969-70-ம் ஆண்டில் விதிக்கவேண்டிய விற்பனை வரியை 74 லட்சம் விற்பனைக்கு இப்போது வரி கட்டவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துவதற்குக் காரணம் என்ன? அரசாங்கம் ஏன் இப்படி பழி வாங்கும் நோக்கத்தோடு நடந்து கொள்கிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

1975 மார்ச் 31]

[திரு. ஆலடி அருணா]

இன்னும் இதிலே வேடிக்கை என்னவென்றால், இதுவரையில் வரி கட்டாததற்கு $1\frac{1}{2}$ மடங்கு அதிகமாகக் கட்டவேண்டுமென்று போட்டிருப்பது உண்மைதானா; அப்படியிருந்தால், வரி போடாமல் இருந்த இந்த அரசாங்கத்திற்குத்தான் தண்டனை கொடுக்க வேண்டும். இன்னும் சொல்லப் போனால், நியாயமான வரியை குறித்த காலத்தில் வசூலிக்காத அனமச்சர் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு, அரசியல் நோக்கத்தோடு அந்த வரி போட்டு இருப்பது தேவையில்லை, அவசியம் இல்லை, அது நாட்டுக்கு நன்மை பயக்காது என்று, சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் அந்த நிர்வாகத்தில் எத்தகைய தவறுகள் நடக்கின்றன என்று சொல்லிக்கொள்வேன். இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான வரியை அந்த அதிகாரிகள் வசூலிக்கிறார்கள். வசூலிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன நடக்கிறது என்றால் ஆளும் கட்சி கலை நிகழ்ச்சிக்கு அவர்கள் தான் நன்கொடை வசூல் செய்கிறார்கள். அதைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நெல்லை மாவட்டத்தில் ஆறு திங்களுக்கு முன்னால் குற்றாலத்தில் கலை நிகழ்ச்சி ஒன்று நடைபெற்றது. நம்புடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் மகை, தம்பி மு. க. முத்துவின் கலை நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. நான் அந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றியோ அல்லது அதை நடத்திய நகர மன்றத் தலைவரைப் பற்றியோ குறை சொல்ல விரும்பவில்லை. அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டவர்கள் 500,700 பேருக்கு மேல் இருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் வசூல் ரூ. 40,000. யார் வசூலித்தார்கள் என்றால் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இருக்கிற சி.டி.ஓ., ஜே.சி.டி.ஓ., ஏ.சி.டி.ஓ. வசூலித்தார்கள். இப்படி அரசியல் கட்சியில் இருக்கிற தலைவர்கள் தங்களுடைய சுய நலனுக்காக, சொந்த லாபத்திற்காக இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு நிர்வாகத்தைப் பயன்படுத்திக்கொள்வது நல்லது அல்ல, நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்கு பயன்தரக்கூடியது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒழுங்காக வசூலிக்கிற வரியை அரசாங்கம் இன்னும் கவனிப்போடு வசூலிக்குமானால், நான் குறிப்பிட்டது போல் ரூ. 100 கோடிக்குமேல் உள்ள வரி ஏய்ப்பைக் குறைக்க முடியும். இந்த 100 கோடியை வசூலிக்க வேண்டுமானால், அரசாங்கம் அதற்காக இருக்கும் சிப்பந்திகளின் எண்ணிக்கையைப் பெருக்கினால், மேலும் அதிகாரிகளுக்கு வருமானம் பெருகலாமே தவிர அரசாங்கத்தின் வருமானத்தைப் பெருக்க முடியாது. புதிய அதிகாரிகளை நியமித்து வேலைவாய்ப்பு கொடுக்கலாம், ஆனால் நாட்டின் வருமானம் உயராது. ஆகவே, வரி ஏய்ப்பிலிருந்து வியாபாரிகளைத் தடுக்க வேண்டுமானால், நியாயமான முறையில் வசூலிக்க வேண்டிய வரி வசூலிக்கப்பட வேண்டுமானால் தமிழ் நாட்டிலுள்ள லாரிப் போக்குவரத்தை அரசாங்கம் உடனடியாக தேசியமயமாக்க வேண்டும். லாரி டிரான்ஸ்போர்ட் தனிப் பட்டவர்கள் கையில் இருக்கக்கூடாது. அதுதான் கடத்தல், வரி ஏய்ப்பு, திருட்டுக்களுக்கு இவைகளுக்கெல்லாம் பெரும் அளவில் உதவி செய்வதாக இருக்கிறது. ஆகவே, பெரிய வியாபாரிகளிடமிருந்து, தொழில் அதிபர்களிடமிருந்து நியாயமான அளவில் வசூலிக்க வேண்டிய வரியை

[திரு. ஆலடி அருணா]

[1975 மார்ச் 31]

வசூலிக்கவேண்டுமென்ற உறுத்தல் இருக்குமானால், உள்ளம் இருக்குமானால், உடனடியாக அந்தப் போக்குவரத்தை தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, வேலூர் மருத்துவ மனை மீது அரசியல் ரீதியாக எடுத்த நடவடிக்கையைத் திரும்பப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம். நன்றி.

*திரு. ச. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சர் அவர்களால் மன்றத்தின் மூன் வைக்கப்பட்டுள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் மீது எனது கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன். இங்கே வைக்கப்பட்டுள்ள 3 மானியங்களில், முதலாவதாக காட்டு இலாகாவைப் பற்றி எனது கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கலாம் என்று கருதுகிறேன்.

பொதுவாக ஒரு நாட்டுக்கு காடுகள் இன்றியமையாதது என்பதை இங்கே கொடுக்கப்பட்டுள்ள புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஒரு நாட்டின் மொத்த பரப்பளவில் குறைந்தபட்சம் மூன்றில் ஒரு பங்கு காடுகள் இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை இங்கே வலியுறுத்தி பல ஆண்டு காலமாக இங்கே சொல்லப்பட்டாலும், ஏற்கனவே இருந்த 14 சதவீதம், 16 சதவீதம் காடுகளை மேலும் வளர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதுதான் எனக்கு இருக்கும் குறைபாடு என்பதை நான் வருத்தத்தோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் இன்று காடுகளைப் பொறுத்தவரையில் சில தனியார்கள் அந்தக் காடுகளை தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, அரசாங்கத்திற்குச் சேரவேண்டிய அங்கே இருக்கிற மரங்களை எல்லாம் வெட்டி தங்களுக்குச் சொந்தமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இருப்பதை நான் இங்கே கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

கிட்டத்தட்ட ஒரு வாரத்திற்கு மூன்பு கூட, நம்முடைய நீலகிரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற காடுகளில் இருந்து பிரிவாவுக்குச் சொந்தமான ஒரு கம்பெனி, கேரளாவில் இருக்கும் ரயான் பாக்டரிக்கு மரங்களை வெட்டிச் செல்வதாக மன்றத்தில் தெரிவித்தேன். அமைச்சர் அவர்கள், தகுந்த ஆதாரத்தோடு அதைச் சொன்னால் அதைத் தடுப்பதற்கான காரியங்களை மேற்கொள்ளுவதாகச் சொன்னார்கள். பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் தங்கள் மூலம் ஏற்கனவே புகைப்படத்தைக் காட்டி யிருக்கிறேன். இங்கே இப்போதும் வைத்து இருக்கிறேன். அந்தப் படங்களை அமைச்சரின் கவனத்திற்கு வேண்டுமானால் நான் தரத் தயாராக இருக்கிறேன். நீலகிரி மலையில் ஏறத்தாழ 1,100 ஏக்கர் வரை மேட்டுப் பானையத்திலுள்ள விஸ்கோஸ் பாக்டரி.....

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இங்கே ஒரு விளக்கம் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். அவர்களுக்கு கேரளாவில் பாக்டரி இருக்கிறது. சட்டங்களைப் பார்த்தால், அவர்களுக்கு தனியாக இங்கே உள்ள சொந்தமான நிலங்களிலிருந்து மரங்களை வெட்டியெடுத்துச் சென்றால் அதை நாம் தடுக்க முடியாது. அம்மரங்கள் அரசுக்குச் சொந்தமான காடுகளிலிருந்து வெட்டிச் செல்லப்பட்டன என்பதை நான் மறுக்கிறேன்.

1975 மார்ச் 31]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

இங்கே அவர்களுக்கு நிலம் இருக்கிறது. அங்கே தொழிற்சாலை இருக்கிறது. தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய மரங்களை இங்கே வாங்குகிறார்கள். தடுப்பதற்கு யோசனை கூறினால் அதைப் பரிசீலிக்கலாம்.

*திரு. சு. துரைசாமி : நீலகிரி மலையில் 1,600 ஏக்கர் நிலங்களில் 1,100 ஏக்கர் நிலங்களில் உள்ள மரங்களை மேட்டுப்பாளையத்திலுள்ள விஸ்கோஸ் பாக்க்டரிக்கு கொடுக்க ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மீதம் உள்ள 500 ஏக்கர் நிலத்தில் உள்ள மரங்கள் ஏலம் விடப்பட்டு வெட்டப்படுகிற மரங்கள், தனியார் காடுகளில் வெட்டப்படுகிற மரங்கள் எல்லாவற்றையும் எடுத்துக் கொண்டு வந்து மேட்டுப்பாளையத்தில் நான் ஏற்கனவே புகைப்படத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல ஏராளமான மரங்களை பிர்லா கம்பெனியார் வைத்துக்கொண்டு அவர்களுடைய பாக்க்டரிக்கு பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆதாரத்துடன் நீரூபிக்க முடியுமா என்று கேட்டால் எப்படி முடியும்?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இன்னும் சற்று விளக்கமாகச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். மரங்களை ஏலம் விடுவதாக இருந்தாலும் கூட இந்த மாநிலத்தில் ஏலம் விடுகிற மரங்களை வேறு மாநிலத்திற்கு கொண்டு செல்லக்கூடாது என்றுதான் ஏலம் விடுகிறார்கள். சட்டம் இருக்கிறது, தவறு செய்யக் கூடாதென்று. தவறு செய்யாமல் இருக்கிறவர்களும் உண்டு. தவறு செய்கிறவர்களும் நாட்டில் இருக்கிறார்கள். யாராவது மரங்களை திருட்டுத்தனமாக வெட்டி ஏற்றிச் சென்றால் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுப்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபமையும் இல்லை.

திரு. சு. துரைசாமி : இதை எப்படி நீரூபிக்க முடியும் என்பதுதான் என் கேள்விகள் நீலகிரி மலையில் உள்ள 1,600 ஏக்கர் காடுகளில் 500 ஏக்கர் காடு. மரங்களை தனியார் ஏலத்தில் எடுக்கிறார்கள். நம் மரங்களை வெட்டுகிறார்கள். தனியாருக்குச் சொந்தமான காடுகளில் உள்ள மரங்களையும் வெட்டுகிறார்கள். இரண்டையும் லாரியில் ஏற்றி மேட்டுப்பாளையத்தில் அடுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். எப்படி நீரூபிப்பது?

என்னுடைய கருத்தெல்லாம் தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை மேட்டுப்பாளையத்தில் உள்ள விஸ்கோஸ் பாக்க்டரியாகும். இந்தத் தொழிற்சாலைக்குத் தேவையான மரங்கள் மட்டும் கிட்டத்தட்ட 2,500 ஏக்கர் பரப்பளவு தேவைப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டில் மிகப் பெரிய தொழிற்சாலையான விஸ்கோஸ் பாக்க்டரியை இங்கே அமைப்பதற்கு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சி மிகவும் பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும். பிர்லா கம்பெனியார் தமிழ் நாட்டில் ஒரு ரயான் தொழிற்சாலை ஏற்படக்கூடாது என்று மத்திய சர்க்காரிடம் முட்டுக்கட்டைப் போட்டு அது வராமல் தடுத்தார்கள். அதையும் மீறி அரசு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியின் காரணமாக விஸ்கோஸ் பாக்க்டரி அமைந்தது.

கிட்டத்தட்ட 2,500 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இவ்வாறு மரங்கள் வெட்டப்பட்டு கேரளாவுக்கு கடத்தப்பட்டால் எதிர்காலத்தில் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைக்கு எவ்வாறு பாதுகாப்பு கிடைக்கும்? மரங்

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1975 மார்ச் 31]

கள் வேண்டுமென்றால் பத்தாண்டு காலம் வளர்ந்தால்தான் கிடைக்கும். இன்றைக்கு அந்த பாக்கரி விரிவு அடையும் காலத்தில் தேவையான மரங்கள் இல்லையென்றால் தமிழ்நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலை பாதிக்கப்படும். ஆகவே, பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் தனியார் துறையிலும் சரி, அரசாங்கக் காடுகளானாலும் சரி, இங்கிருந்து மரங்கள் எடுத்துச் செல்லுவதை அனுமதிக்காத அளவுக்கு அதைத் தடுப்பதற்கு சட்டம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் எதிர்காலத்தில் தமிழ் நாடு பெரிதும் பாதிக்கப்படும். இது நேரிடையாக அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். பெரிய அதிகாரிகள் காட்டிலாகாவில் இருக்கின்றனர். பிரிவா கம்பெனி இந்தியா பூராவும் உள்ள கம்பெனி. அவர்களுக்குள்ள வசதியைக் கொண்டு தமிழ் நாட்டில் உள்ள காடுகளிலிருந்து மரங்களைத் தொடர்ந்து எடுத்துக் கொண்டு செல்லுவார்கள். அதைத் தடுக்க, உணவுப் பொருள்களை எவ்வாறு தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளியே எடுத்துச் செல்லுவதை தடுக்க அதிகாரம் பெற்று இருக்கிறோமோ அதைப்போல் நமது மாநிலத்திலுள்ள மரங்களை வேறு மாநிலங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லுவதைத் தடுக்கக்கூடிய முறையில் சட்டம் ஒன்றை இயற்ற வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது, சத்தியமங்கலம் காடுகளிலிருந்து மூங்கில் திருட்டுப் போகிறது. மைசூருக்குச் செல்லுகிறது. எடுக்கப்படுகிற பாரஸ்ட் சூப்பு களிலிருந்து, அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான இடத்திலிருந்து மூங்கிலை எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். அதைத் தடுக்க அரசாங்கம் போதிய முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அமைச்சர் முயற்சி எடுக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். என்ன சொன்னாலும் நடைமுறையில் இன்றைக்கு ஏராளமான குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அதைப் போக்குவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

விற்பனை வரியைப் பற்றி என் கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆலடி அருணா இந்த அரசாங்கம் ஏராளமாக வரி போட்டுவிட்டது என்று சொன்னார்கள். நம்முடைய மாநில அரசுக்கு 500 கோடி ரூபாய் வருமானம் என்றால் அதில் ஏறத்தாழ ரூ. 200 கோடி விற்பனை வரி மூலமாகக் கிடைக்கிறது. இந்த வருமானம் 1937-ம் ஆண்டு ரூ. 65 லட்சமாகத்தான் இருந்தது என்று சொன்னார்கள். நாட்டில் அரசாங்க நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு இந்த விற்பனை வரியில்லாமல் வேறு முறையில் வருமானத்தைப் பெருக்குவதற்கு ஏதாகிலும் ஒரு திட்டத்தைச் சொல்லியிருந்தால் அதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஒட்டுமொத்தமாக வரி போட்டுவிட்டார்கள் என்றுதான் சொன்னார்.

ரூ. 6 கோடி மாநில அரசாங்கம் வரிபோட்டிருக்கிறது என்று அருணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அதே சந்தர்ப்பத்தில் மத்திய சர்க்கார் ரூ. 250 கோடிக்கு வரி போட்டிருக்கிறது. பொதுமக்கள் அன்றாடம் பயன்படுத்தும்

1975 மார்ச் 31]

[திரு. சு. துரைசாமி]

பொருள்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் வரி போட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி இவர் ஒரு வார்த்தைகூடச் சொல்லவில்லை. அந்தப் பேச்சோடு பேச்சாக ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். சிறு தானியங்களுக்கும் அரசாங்கம் வரி போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார். அவர் தெரிந்து சொன்னாரோ அல்லது தெரியாமல் சொன்னாரோ, புரியவில்லை.

உணவுப் பொருள்களைப் பொறுத்தவரையில் நமது அரசாங்கம் எந்தப் பொருளுக்கும் வரி விதிக்கவில்லை. அவர் பேச்சோடு பேச்சாகச் சொன்னார், உணவுப் பொருள்களுக்கும் உணவு தானியங்களுக்கும் வரி போட்டிருப்பதாக. எதிர்க்கட்சி என்ற அடிப்படையில் அரசாங்கத்தைக் குறைசூறும் நோக்கத்தோடு பேசிய பேச்சுக்களாக அமைந்திருந்ததேயன்றி ஒரு பயன் உள்ள முறையில் அரசாங்கத்திற்கு ஒரு மாற்றுத் திட்டத்தைக் கொடுத்து இன்றின்ன இனங்கள் மீது வரிகளை எடுத்து வேறு இனங்கள் மீது வரிகளைப் போட்டு, வருமானத்தைப் பெருக்க முடியும் என்று சொல்லியிருந்தால் அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். பரிசீலனையும் செய்யலாம். சில இனங்கள் மீது வரியைக் குறைத்து சில இனங்கள் மீது வரியைப் போட்டு வருமானத்தைப் பெருக்கக்கூடிய கருத்து எதையும் அவர் தெரிவிக்கவில்லை. ஒட்டுமொத்தமாக ரூ. 60 லட்சம் இன்றைக்கு ரூ. 200 கோடியாக ஆகிவிட்டது என்று பேசினாரேயொழிய வேறு இல்லையென்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. வரிகள் ஏறுவதற்கு விலைவாசி ஏற்றம் தான் முக்கியமான காரணம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக் கூடாது. ரூ. 1 அல்லது ரூ. 2 என்று இருந்த நான்கு முழ வேஷ்டி இன்று ரூ. 10 என்று விற்கிறதென்றால் அன்றைக்கு இருந்த வரியை விட ஐந்து மடங்கு உயரத்தான் செய்யும். ஆகவே, விலைவாசி ஏறினால் வரி உயரக்கூடிய தன்மையும் இருக்கிறது என்று கவனப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அதே சந்தர்ப்பத்தில் வருமானம் பெருக்கக்கூடிய முறையில் விற்பனை வரித் துறையில் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். பெரும் நகரங்களை எடுத்துக் கொண்டால், சென்னை, மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களில் பெரிய ஹோட்டல்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஹோட்டலிலும் நாள் ஒன்றுக்கு ரூ. 4 அல்லது 5 ஆயிரம் வியாபாரம் ஆகிறது. அதற்கென சில அதிகாரிகளைத் தனியாகப் போட்டு ஒரு வாரத்தில் 2, 3 நாட்கள் ஒவ்வொரு ஹோட்டலுக்கும் சென்றால் தாராளமாக விற்பனை வரி அதிகமாக வரக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கில் வியாபாரம் ஆனாலும் அவர்கள் ரூ. 500 க்கும் குறைவாகத்தான் கணக்கு காட்டுவார்கள். அதை நேரடியாகப் போய் சோதனை செய்ய அதற்கென சில அதிகாரிகளைப் போட்டால் நிச்சயமாக வருமானம் பெருக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும். அங்கே உள்ள உணவுப் பண்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால், சாதாரணமாக ஒரு ஸ்வீட் வேண்டுமென்றால் 90 பைசா அல்லது ரூ. 1 என்று விற்கிறார்கள். எவ்வளவு விற்பனையானாலும் காட்டுகிற விற்பனைவரிக் கணக்கு குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இதற்காக தீவிர முயற்சி எடுத்து அதற்கென

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1975 மார்ச் 31]

சில அதிகாரிகளைப் போட்டு உண்மைக் கணக்கைக் கண்டுபிடித்து வருமானத் தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சினிமா தியேட்டர்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏராளமாக ஏமாற்ற வாய்ப்பு உண்டு. ஏமாற்றிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். இதற்கும் சில தனிப்பட்ட அதிகாரிகளை நியமித்து வாரம் ஒரு முறை அல்லது இரண்டு முறை சோதனை நடத்தினால் நிச்சயம் வருமானம் பெருகு வதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. இதற்கான முயற்சியை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு சில இனங்களுக்கு போடப்பட்டிருக்கின்ற வரிகளைப் பற்றி நம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்று பஞ்சாலை நூலுக்கு 2 சதவீதம் வரியை 3 சதவீதம் ஆக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். பஞ்சாலைக்குப் போடுகின்ற வரியைக் குறைக்க வேண்டுமென்ற விதத்தில் தெரிவிக்கவில்லை. பொதுவாக இந்திய நாடு முழுவதும் குறிப்பாக, தமிழ்நாட்டிலும் பஞ்சாலைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற நெருக்கடியை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். 1966-67-ம் ஆண்டில் பஞ்சாலைகளுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டு 20 ஆலைகள் மூடப்பட்டன. அரசாங்க உதவி கொடுத்தோம். தனியார் பாங்கிக்கு காரண்டி கொடுத்தோம். சில ஆலைகளை அரசாங்கம் ஏற்று நடத்துகிற தன்மையைப் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு பஞ்சாலைகள் ஒரு ஸ்திரத்தன்மையைப் பெற ஆரம்பித்தன. கடந்த ஆறுமாத காலமாக நூல் தேக்கம் ஏற்பட்டு சாதாரணமாக சில ஆலைகள் ஜனவரி மாதத்தில் கட்டக்கூடிய ரூ. 20 ஆயிரம் அல்லது ரூ. 25 ஆயிரம் விற்பனை வரியைக் கட்டமுடியாமல் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இந்த நெருக்கடியான சந்தர்ப்பத்தில் 2 சதவீதத்தை 3 சதவீதமாக உயர்த்தியிருப்பதை கொஞ்ச காலத்திற்காகிலும் ஒத்திவைக்க முடியுமா, தள்ளிவைக்க முடியுமா என்பதை நம் அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று மெத்தப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதைப்போல பனியன் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் இந்தத் தொழிலுக்கு வேறு சில மாநிலங்களில் விற்பனை வரி இல்லை. இந்த விற்பனை வரி இந்தத் தொழிலுக்கு வேறு மாநிலங்களில் இல்லாது இருப்பதன் காரணமாக நம் மாநிலத்தில் இருப்பவர்கள் அவர்களோடு போட்டியிட கஷ்டமாக இருக்கிறது. இத்தொழில் வளர்ந்து நல்ல முறையில் விரிவடைய வேண்டும் என்றால் இந்தப் பனியன் தொழிலுக்கு போட்டிருக்கிற வரியைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இன்னொரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொள்ளாச்சி, உடுமலைப்பேட்டை, பல்லடம் ஆகிய இம்மூன்று பகுதிகளுக்கும் சேர்ந்து ஒரு சி.டி.ஓ. ஆபீஸ் பொள்ளாச்சியில் இருக்கிறது. இந்த விற்பனை வரியில் இம்மூன்று பகுதிகளில் இருந்தும் கிடைக்கிற வரியில் 50

1975 மார்ச் 31]

[திரு. சு. துரைசாமி]

சதவிகிதம் வரி திருப்பூரில் இருந்து திருப்பூர் வியாபாரிகள் செலுத்துகிறார்கள். ஆகவே இந்த சி.டி.ஓ. அலுவலகத்தை திருப்பூரில் அமைத்துக் கொடுப்பதுதான் நியாயம். 50 சத விகிதம் வருமானம் தருகிற திருப்பூரில் இந்த அலுவலகம் இல்லாமல் பொள்ளாச்சியில் இருப்பதால் திருப்பூரில் இருக்கிறவர்களுக்கு மிகுந்த தொல்லையாக இருக்கிறது. திருப்பூர் பகுதியில் இருந்து விற்பனை வரி செலுத்துகிறவர்களுக்கு இந்த அலுவலகத்தை மாற்றி திருப்பூருக்கு கொண்டு வந்து வசதி செய்து தர வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஏதாவது ஒரு முறையே செய்ய வேண்டும் என்றால் திருப்பூரில் இருந்து பொள்ளாச்சிக்கு 40 மைல் தூரம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. திருப்பூரில் நாலு அதிகாரிகள் ஜே.சி.டி.ஓ. போன்று இருக்கிறார்கள். ஒரு சி.டி.ஓ. அலுவலகத்தை திருப்பூரில் அமைத்துத் தருவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். இந்த அலுவலகத்திற்கு தொலைபேசிகூட இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே தொலைபேசியும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்கு இருக்கிற விற்பனை வரிச் சட்டங்களை வியாபாரிகள் புரிந்து கொள்ளுகிற முறையில் தமிழில் அச்சடித்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அறிக்கையில் தெரிவித்து இருந்தாலும் விரைவாக அதை தமிழில் அச்சடித்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் துறையில் டி.சி.டி.ஓ போன்ற பல அதிகாரிகள் பல்வேறு இடங்களில் முறைகேடாக வியாபாரிகளிடத்தில் நடந்து கொள்ளுகிறார்கள். 1,500 ரூபாய் வரி போடுவேன் என்று சொல்லி அந்த அதிகாரிகள் 500, 600 என்று பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வரிகளை குறைத்து விடுகிறார்கள். இதை பல இடங்களில் பார்க்கிறோம். மற்ற துறைகளில் ஒரு அதிகாரி தொடர்ந்து 3, 4 வருடம் இருப்பதில் பாதகம் இல்லை. ஆனால் இந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் தொடர்ந்து மூன்று ஆண்டு காலம் இருக்கிற வாய்ப்பு ஏற்பட்டால் பலவிதமான குறைபாடுகள் ஏற்பட வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இதையும் தவிர்க்க வேண்டும் என்று இந்தத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து கால்நடை பொறுத்தவரையில் கால்நடை இலாகா நம்முடைய விற்பனை வரித் துறை அமைச்சரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. டயரி பார்ம் இன்றொரு அமைச்சரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இப்படி இரண்டு தனித்தனி அமைச்சர்களிடம் இவை இருப்பதால் கால்நடை உற்பத்தி பெருக வாய்ப்பு குன்றி இருக்கிறது. இந்த இரண்டு இலாகாக்களும் பிரிந்து இருப்பது முறையானது அல்ல. சரியானது அல்ல. இரண்டு அமைச்சர்களில் யாராவது ஒருவரிடம், ஒருவர் பொறுப்பில் இந்த மில்க் டயரி பார்ம் என்பதையும் கால்நடை இலாகாவையும் ஒப்படைக்க வேண்டும் என்ற கருத்தை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இங்கே இருக்கிற அமைச்சர் அவர்களும் மற்ற எல்லோரும் சேர்ந்து இதற்கு முயற்சி எடுத்து வேண்டிய நடவடிக்கையை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. சு. துரைசாமி]

[1975 மார்ச் 31]

எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. ராஜா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல கோவை மாவட்டம் கால்நடையில் சிறப்பு பெற்று வருகிற மாவட்டமாகும். நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்ற வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு இந்த கால்நடைகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு நல்ல சலுகைகளை அளிப்பதைப்போல் கோவை மாவட்டத்தில் இந்தப் பணிகள் நடைபெற வசதிகளைச் செய்து தருவதுதான் சரியானதாக இருக்கும். அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து தேவையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(திரு. கு. காமாட்சி தலைமை)

சிங்கோனா பாக்டீரியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ்நாட்டில் எந்த அளவு உற்பத்தியைச் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவு செய்வது கிடையாது. உற்பத்தி குறைவாக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்களும் அதிகாரிகளும் அந்த சிங்கோனா பாக்டீரிக்கு எந்த அளவு உற்பத்தித் திறன் இருக்கிறதோ அந்த அளவு உற்பத்தி செய்யத் தக்க முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்ற கருத்தையும் தெரிவித்து வாய்ப்பு கொடுத்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கே. பி. கோபால் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரித் துறை மற்றும் வனத் துறை அமைச்சர் சமர்ப்பித்த கோரிக்கை மீது எங்கள் கட்சி சார்பாக கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலில், பொது விற்பனை வரி என்ற தலைப்பின் கீழ் சுமார் 222½ கோடிக்கு வருமானம் உள்ளது என்று காட்டப்பட்டு இருக்கிறது.... Taxes on immovable property other than agricultural land, Sales Tax மற்றும் other Taxes and Duties என்பதின் கீழ் இவ்வளவு வருமானம் அதிகரித்து இருக்கிறது.

எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. ஆலடி அருணா அவர்களும் திரு. துரைசாமி அவர்களும் 100 கோடி ரூபாய்கள்வரை வரி ஏய்ப்பு நடந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். சில மாதங்களுக்கு முன்பு நம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட கேளிக்கை வரியில் அதிகாரிகளால் வரி ஏய்க்கிறவர்களைத் தடுக்க முடியவில்லை என்று கூறினார்கள். ஒரு சிலர் வரி ஏய்ப்பு செய்கிறார்கள் என்றாலும் வியாபாரிகள் அனைவரும் பொதுவாக நல்லவர்கள் என்ற எண்ணத்தில்தான் அந்த அதிகாரிகள் அணுக வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு லீன் தொந்தரவுகளையும் சிரமங்களையும் கொடுப்பது கண்டிப்பாக தவிர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதைப்போலவே விற்பனை வரி என்பதை ஒருமுக விற்பனை வரியாக மாற்ற வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை நீண்ட நாளாக வைத்திருக்கிறோம். இவ்வளவு வரி உயர்வு கிடைத்திருந்தும் அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. மேலும் உணவுப் பொருள் மீது, விவசாய

1975 மார்ச் 31]

[திரு. கே. பி. கோபால்]

பொருள்கள் மீது வரி உயர்வு இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லிவருகிறோம். ஆனால் அதிலே அரை சதவிகித வரியை ஏற்றியிருக்கிறார்கள். வரி ஏய்ப்பதை தவிர்த்து இந்த வரியை நீக்குவதோடு விவசாயிகளுக்குத் தேவையான உரம் மற்ற பண்டங்கள் மலிவான விலையில் கிடைப்பதற்கு அரசு முன் வர வேண்டும், ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கால்நடையைப் பொறுத்தவரையில் மாடுகளின் எண்ணிக்கை ஒரு கோடிக்கு மேல் இருக்கிறது என்று புள்ளிவிவரம் இருந்தாலும் அவை தரமானவை அல்ல. பால் அளவு அதிகரிப்பதற்கும் அவைகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் வெட்டுத் தீர்மானத்தில் சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதேபோல் உறையப்பட்ட விற்துகள் எல்லா கிராமங்களுக்கும் எல்லா விவசாயிகளுக்கும் கிடைக்கும் வகையில் ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். அந்த அளவு கீ வில்லேஜ் சென்டர்களை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இப்போது 120 கீ வில்லேஜ் சென்டர்கள் தான் இருக்கின்றன.

அடுத்து, கேரளத்திற்கு பெரும் அளவு கால்நடைகள் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன என்ற குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. வெட்டுத் தீர்மானத்தில் இதுபற்றி பலர் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். எந்தப் பகுதியில் கடத்தப்பட்டு செல்லுகிறது என்பதை அரசு கண்காணிக்க வேண்டும். கம்பம் பகுதியில் கொண்டு செல்லப்படுகிறது. இப்படி கொண்டு செல்லப் படுவதால் கால்நடைகளுக்கு ஏற்படுகிற கோடியை தொத்து வியாதி கம்பம் போன்ற பகுதிகளில் பரவ வாய்ப்பு உண்டாகிறது. ஆகவே அந்தப் பகுதிகளில் கீ வில்லேஜ் சென்டர்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். கம்பம் போன்ற பகுதிகளில் அதிகமாகத் திறக்கப்படும் என்று அதிகாரிகள் வாக்குறுதியை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் தந்தார்களே தவிர, வேலை ஒன்றும் நடக்கவில்லை.

கிராமங்களில் மருந்தகங்களில் பணியாற்றும் நேரங்களில் கால்நடை மருத்துவர்கள் எவ்வளவு அவசரமாகக் கூப்பிட்டாலும் வருவதில்லை. வேலை நேரத்தில் வெளியே போகக் கூடாது என்ற உத்தரவு இருப்பதாகச் சொல்லிவிட்டு நேரம் கடந்துதான் வருகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை இருக்கக் கூடாது. அவர்கள் அப்படி வெளியே வந்து அவசர கேஸ்களை கவனிக்க அதர் ட்யூட்டி ஒ.டி. ரிஜிஸ்தர் ஒன்று பதிவு செய்து அதில் எழுதிவிட்டு வெளியே வந்து அவசர கேஸ்களைக் கவனிக்க ஒரு முறை வர வேண்டும்.

சில நேரங்களில் உயர்ந்த ரக கறவை மாடுகளும் உழவு மாடுகளும் ஆபத்தாக இருக்கிற நேரத்தில் கூப்பிட்டால்கூட விதிகளின்படி 2 மணிக்குத் தான் வருகிறார்கள். இது சரியான நிலைமையாக இருக்க முடியாது.

நான் ஏற்கெனவே வெட்டுத் தீர்மானம் 333-ல் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். சில டிவிஷன்கள் கால்நடை பராமரிப்புக்கு பரப்பளவில் அதிகமாக இருக்கிறது, சரியாக கவனிக்க முடிவதில்லை. இதைக் குறைக்க வேண்டும்

[திரு. கே. பி. கோபால்]

[1975 மார்ச் 31]

என்று சொல்லியும் இந்தக் கோரிக்கை இதுவரை கவனிக்கப்படவில்லை. கொடைக்கானல் டிவிஷனை இரண்டாகப் பிரித்து கொடைக்கானலில் ஒன்றும் உத்தமபாளையத்தில் ஒன்றும் அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

(முற்பகல் 11-00)

முக்கியமாக நான் கூற விரும்புவது, வனத் துறையில் பணியாற்றுகின்ற அதிகாரிகளுக்கு மூன்று பொறுப்புகள் இருக்கின்றன.

(1) இருக்கும் வனங்களைப் பாதுகாப்பது.

(2) புது வனங்களை உண்டாக்குவது.

(3) வனத் துறைக்குத் தேவையில்லாத நிலங்களை ரெவின்யூ பிரிவுக்குக் கொடுத்து, நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு வழங்குதல்.

வனத்துறை பாதுகாப்பு என்று சொல்லும்போது இப்போது இருப்பதைப் போல இன்னும் இரண்டு மடங்கு அதிகாரிகளை நியமிக்கலாம். இப்போது வருவாய் இரண்டு மடங்காகப் பெருகியிருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாட்டில் மொத்தம் இருக்கின்ற வன சரகங்கள் 342 தான். வனசரகங்களை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டும். அதைப்போல வனத் துறையில் செயல்படும் அதிகாரிகளின் ஊதியமும் குறைவாக இருக்கிறது. பாரஸ்டர்களுக்கு அடிப்படைச் சம்பளம் 210 ரூபாய்தான் என்று கருதுகிறேன். அதைப்போல “பாரஸ்ட் கார்டுகளுக்கு” 140 ரூபாய்தான். இந்த அளவில் குறைந்த சம்பளம் இருப்பதால்தான் இந்த அவையில் எனக்கு முன்னால் பேசியவர்களும், சென்ற ஆண்டு மானியக் கோரிக்கையில் பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள், தோழமைக் கட்சி உறுப்பினர்கள், எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்களும் காட்டு இலாகாவில் பல தவறுகள் நடக்கின்றன என்று சுட்டிக்காட்டியதற்கு காரணமாகும். போதுமான அளவுக்கு வன அதிகாரிகள் இந்த இலாகாவில் இல்லை; இருப்பவர்களுக்கு மிகக் குறைந்த அளவு ஊதியம் வழங்கப்படுகிறது. 210, ரூபாய், 140 ரூபாய் என்று ஊதியம் கொடுத்தால் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடக்காமல் எப்படி இருக்க முடியும் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு மூன்றில் ஒரு பங்குதான் காடுகள் இருக்கின்றன தமிழ் நாட்டில். ஏற்கெனவே மழை ஆண்டுக்காண்டு குறைந்து கொண்டே வருகிறது, இந்த ஆண்டு பொய்த்து வருகிறது. இந்த நிலையில் நான் ஒன்றைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தனியார் காடுகளில் உள்ள மரங்களை வெட்டிச்செல்லும் உரிமை தனியாருக்கு இருந்தாலும் கூட கொண்டு செல்ல மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரின் அனுமதி பெறப்படுகிறது. அது கூடாது, அதுபற்றி என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் 984-ல் கூட தெரிவித்திருக்கிறேன். தனியார் காடுகளை

1975 மார்ச் 31]

[திரு. கே. பி. கோபால்]

எல்லாம் “ஹில் பரிசர்வேஷன் ஆக்டின்” கீழ் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படியானால்தான் அவர்கள் பெருமளவில் மரங்களை வெட்டிச் செல்வதைத் தடுக்கமுடியும்.

அந்த முறையில் மதுரை மாவட்டத்தில் கண்டம நாயக்கனூர், இரசக்க நாயக்கனூர் போன்ற இடங்களில் முன்னாள் ஜமீனுக்குச் சொந்தமான காடுகள் இருக்கின்றன. அங்கு மரங்கள் பெருமளவில் வெட்டப்படுகின்றன.- அதை எல்லாம் தடை செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கூப்புக்ளை தனியாருக்குக் கொடுக்கக் கூடாது என்று பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் கூட சென்ற ஆண்டு இந்த மானியத்தின்மீது கொடுத்திருந்த தன்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தில் கேட்டிருந்தார்கள். கூப்புக்ளை தனியாருக்குக் கொடுப்பதால் பல தவறுகள் நடக்கின்றன. ஆகவே, தனியார்களுக்குக் கொடுக்காமல் அரசாங்கம் டிப்போக்கள் மூலம் விற்பனை செய்ய வேண்டும்.

இன்னொன்று, வன நிலங்களில் மிகக் குறைந்த அளவில்தான் ஏலம் பயிர் செய்யப்படுகிறது. இன்னும் ஏலம் பயிர் செய்யத்தகுந்த நிலங்கள் ஏராளம் இருக்கின்றன. திருநெல்வேலி, மதுரை மாவட்டங்களில் கூட பெரும் நிலப்பரப்பு ஏலம் பயிருக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது. ஏலம் பயிர் செய்வதற்கு அந்த நிலங்களை ஏல விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். ஏலம் பயிர் செய்யும் விவசாயிகளுக்கு அந்த நிலங்களை ஏலம் விட்டு, வன இலாகா அதிகாரிகள் எல்லாம் அவர்களை மேற்பார்வை செய்துகொள்ள வேண்டும்.

அதைப்போல நிலம் இல்லாதவர்கள் இல்லை என்ற நிலையை ஏற்படுத்துவதுதான் இந்த அரசின் கொள்கை என்று சொல்கிறார்கள். இது பிரச்சாரத்திற்கு வேண்டுமானால் பயன்படும். உண்மையில் அந்த நிலைமை இப்போது இல்லை. அந்த நிலத்தைப் போய்க்கேட்டாலும் வன இலாகா கொடுக்கத் தயாராக இல்லை. வன இலாகாவிற்குச் சொந்தமான புல்வெளிகளை காடுகளாக மாற்ற வேண்டும். இல்லை என்றால் அதை ரெவினயூ இலாகாவிற்கு கொடுத்து நிலம் இல்லாதவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

அமைச்சரவர்களின் விளக்க உரையில் சாலை அமைக்க ஒரு பகுதி நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விசேஷ கிராமப் பணித் துறையில் கிராம இணைப்புச் சாலைகளுக்கு நிதி ஒதுக்கப் படுவதாக அறிகிறேன். அந்த நிதியிலிருந்து இணைப்புச் சாலை போடுவதற்காக 1975ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 26ஆம் நாள் அன்று கம்பம் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் வனத்துறை தலைவருக்கும், அமைச்சருக்கும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அனுமதி காலதாமதமின்றி கொடுக்கவேண்டும்; இணைப்புச் சாலை போடவேண்டும். இப்படிப் போடுகின்ற இணைப்புச் சாலைகள் வனங்களில் மரங்கள் திருட்டுப் போவதை

[திரு. கே. பி. கோபால்]

[1975 மார்ச் 21]

தடுத்து, கண்காணிக்கவும் வசதியாக இருக்கும். ஆகவே, வனங்களோடு தொடர்பு கொள்ளுகின்ற வகையில் இணைப்புச் சாலையைப் போடுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

கேரள அரசுக்கும் தமிழ்நாட்டு அரசுக்கும் கடந்த 2, 3 ஆண்டுகளாக கடிதப் போக்குவரத்தில் ஒரு விஷயம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அதாவது, பத்தினிக்கோட்டம் என்ற பெயரில் கண்ணகி கோயிலான மங்களதேவியம்மன் கோயில் என்னுடைய தொகுதியில் சுருளி மலையில் இருக்கிறது. அந்தக் கோயில் இருப்பது தமிழ்நாட்டின் எல்லையில்தான் என்பதற்கான வரைபடம் இருக்கிறது; புகைப்படங்கள் இருக்கின்றன; ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. என்னிடம் இருக்கின்ற சில தகவல்களையும் தலைவரவர்களின் மூலமாக இறுதியில் மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களிடம் தந்துவிடுகிறேன். அவைகளைப் பார்வையிட்டு, நம் முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக கேரள அரசுடன் பேசி, மங்களதேவியம்மன் கோயில் நம்முடைய எல்லையில்தான் இருக்கிறது; அதை நாமே பராமரிக்க வேண்டுமென்று கேறி, பெற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அந்த மங்களதேவி கோயில் இருப்பது நம்முடைய எல்லையில்தான் என்று முடிவு ஏற்பட்டவுடன் அங்கிருந்து சுருளியாறு நீர் மின் திட்டத்திற்கு மேல் முகாமிற்கு ஒரு சாலை அமைத்தால் முதலமைச்சரவர்கள் போல் அங்கும் ஒரு சரணாலயம் அமைப்பது வழிவகை உண்டாகும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கு. காமாட்சி) : ஏதோ கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள், இன்னும் கொடுக்கவில்லையே, இருக்கிறதா?

திரு. கே. பி. கோபால் : என்னிடம் இருக்கிறது. என்னுடைய உரை முடிந்தவுடன் தங்களிடம் தந்துவிடுகிறேன்.

அந்தப் பாதை அமைக்கப்பட்டால் முதலமைச்சரவர்கள் போல் அங்கும் ஒரு சரணாலயம் ஏற்படுத்த முடியும். அதற்கு ஏற்பாடு செய்யத் வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொன்று. அது சில மாதங்களுக்கு முன்னால் பத்திரிகையில் வந்த செய்தி. வனத் துறை அதிகாரிகள் எந்த அளவுக்கு கடமையைச் செய்யத் தவறியிருக்கிறார்கள் என்பதை அது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

The police located large areas of Kanja cultivation near Cumbam.

என்று இருக்கிறது. அந்த வனப் பகுதியில் கஞ்சா, செடி பயிரிடும் அளவுக்கு தைரியம் வந்துவிட்டது என்பது ஒருபுறம் இருக்க, வனத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள்—ரேஞ்சர், பாஸ்டர், காட்டு போன்ற

1975 மார்ச் 31]

[திரு. கே. பி. கோபால்]

வர்கள் அந்தப் பகுதிக்கு முறைப்படி சென்று வந்திருந்தால் இப்படி ஒரு லாஜ் ஏரியாவில் கஞ்சா பயிர் செய்யப்பட்டிருக்குமா என்று சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

இதைப் பேர்லவே விலையுயர்ந்த சந்தன மாங்கள், தேக்கு மாங்களை எல்லாம் கூட வன இலாகா அதிகாரிகள் கவனக் குறைவாக இருந்தால் வெட்டிக்கொண்டு போய்விடக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அதற்கு உடந்தையாக அல்லது கவனக் குறைவாக இருக்கும் வன இலாகா அதிகாரிகள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, எங்கள் கட்சியின் சார்பாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்தும், நான் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை வலியுறுத்தியும் கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. வா. எம். அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, இந்தக் கோரிக்கைகளின்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன்பு உடல் நலம் குன்றி, நீண்டநாள் மருத்துவமனையில் சிகிச்சை பெற்று இன்று சட்டமன்றத்திற்கு வருகை தந்துள்ள நம்முடைய மரியாதைக்குரிய பின்தங்கியோர் நலத்துறை அமைச்சரவர்களுக்கு எங்கள் கட்சியின் சார்பாகவும், மற்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களின் சார்பாகவும் என்னுடைய நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து என்னுடைய பேச்சை ஆரம்பிக்கிறேன்.

முதலில் இந்த ஒருமுனை விற்பனை வரி பற்றி சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, அதாவது முந்திய ஆண்டு பல பொருட்களுக்கு 50-க்கு மேற்பட்ட பொருட்களுக்கு ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிக்கப்பட்டது. அதன் காரணமாக கடந்த ஆண்டில் எதிர்பாராதவிதமாக 25 சதவீதம் விற்பனை வரி கூடுதலாகக் கிடைத்திருக்கிறது. எதிர்பாராத வகையில் இந்த உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னால் அது இந்த ஒருமுனை விற்பனை வரியின் மூலமாகக் கிடைத்ததுதான் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேறு எந்த வகையிலும் வந்தது அல்ல இந்த கூடுதல் வருமானம். ஒருமுனை விற்பனை வரி விதித்ததால் வணிகர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் கொடுத்த வரியின் மூலம் நான் இந்த வருவாய் வந்திருக்கிறது. இது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு படிப்பினையாகக் கூட இருக்கிறது. இந்தப் படிப்பினையிலிருந்து இன்னும் பல பொருட்களுக்கு ஒருமுனை விற்பனை வரியைப் போட வேண்டும். ஒருமுனை விற்பனை வரிக்குள் கொண்டுவரப்பட வேண்டிய பல பொருட்கள் இன்னும் இருக்கின்றன.

உதாரணமாக மெட்டல் சாமான்கள் இருக்கின்றன. அந்தப் பொருட்களுக்கு எல்லாம் ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிக்கலாம். அதனால் டால் தொந்தரவுகள் குறைய முடியும். அதன் மூலம் விற்பனை வரி அதிகம் பெற வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, இதில் அமைச்சரவர்கள் கவனம் செலுத்தி, இன்னும் எந்தெந்த, பொருட்களுக்கு எல்லாம் ஒருமுனை விற்பனை வரி போட முடியும் என்று பார்த்து அதைச் செய்யவேண்டும்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

[1975 மார்ச் 21]

வணிகர்கள் அதனால் மனமுவந்து வரி சட்ட முன்வருவார்கள். ஆகவே, உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தினால் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தை கூடுதலாக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. துரைசாமி அவர்கள் சொல்லிக்காட்டியபடி நமது மாநிலத்தில் பணியன் தொழில் மீது 2 சதவீதம் வரி விதிக்கப் படுகிறது. பணியன் அதிகமாகத் தயாரிக்கப்படுகிற இரண்டு மாநிலங்கள், இந்திய தாய்த் திருநாட்டிலே - ஒன்று மேற்கு வங்காளம்; இரண்டாவது தமிழகத்தில் திருப்பூர் போன்ற பகுதிகள். மேற்கு வங்காளத்தில் பணியன் தொழிலுக்கு விற்பனை வரி கிடையாது. நம் மாநிலத்தில் மட்டும் பணியன் தொழில் மீது 2 சதவீதம் விற்பனை வரியை விதிக்கிறோம். இதனால் நிலைமை என்ன? நம் நாட்டில் உற்பத்தியாகிற பணியன்கள் மார்க்கெட்டில் ஒருவரோடொருவர் போட்டியிடுகிறபோது பின்தங்கும்படி நேரிடுகிறது.

கடந்த ஆண்டு லி. பாரம் சம்பந்தமாக விற்பனை வரித்துறை அமைச்சரிடத்தில் சொன்னோம். அவர்களும் மனபிரங்கி அந்த லி. பாரத்தில் இருந்து விலக்கு அளித்தார்கள். அது சாதகமாகத்தான் அமைந்தது. அதுபோல இந்த ஆண்டு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கூடிய வேண்டுகோள் என்னவென்றால் பணியன் தொழில்மீது போடப் படுகிற 2 சதவீத வரியை ரத்து செய்பவேண்டும் என்பதாகும். இந்த வரியை ரத்து செய்வதன் மூலம் பணியன் சிறு தொழிலுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் ஏற்படும். சிறு தொழில்கள் வளரவேண்டும் என்பதுதான் நமது நோக்கம். இன்றைக்கு பணியன்கள் வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்கிற பொருளாக மாறிவிட்டது. ஆகவே அதற்கும் ஆக்கம் தரவேண்டியது அரசின் கடமை. அந்த அடிப்படையில் பணியன் தொழிலுக்கு விதிக்கப்படுகிற 2 சதவீத விற்பனை வரியை நீக்கவேண்டுமென்று நான் இங்கே என்னுடைய கோரிக்கையை வைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கேளிக்கை வரி-இது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. எனக்குத் தெரியாது-கேள்விப்பட்டேன் சொல்கிறேன். கேளிக்கை வரியை பெரும்பாலும் ஏமாற்றுகின்றனர். கண்டுபிடிக்கக்கூடிய குற்றங்களின் மீது கூட மேலதிகாரிகள் உரிய நடவடிக்கை எடுப்பதில்லை. படத்தொழில்ல ஈடுபட்டிருப்பவர்கள்-திரை அரங்குக்காரர்கள் மேலதிகாரிகளைச் சரிப் படுத்திக்கொண்டு தப்பித்துக்கொள்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு பரவலாக தமிழ்நாடுபெங்கும் பேசப்படுகிறது. உள்ளாட்சித் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் திடீரென்று சோதனை நடத்தி குற்றங்களைக் கண்டுபிடித்து மேலதிகாரிகளுக்கு விண்ணப்பம் செய்தாலும்-ஓராண்டு ஆனாலும் கூட உரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவதில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதைக் கவனித்து-இந்தக் கேளிக்கை வரியில் இருந்து திரை அரங்குக்காரர்கள் தப்பித்துக்கொள்ளாதிருக்க திட்டவாட்டமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 31]

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

இந்தக் கேளிக்கை வரியில் 90 சதவீதம் உள்ளாட்சித்துறை மன்றங்களுக்குத்தான் போகிறது. அவர்கள் இன்றைய தினம் வருமானம் இல்லாமல் மிகவும் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற நேரத்தில்-இந்தக் கேளிக்கை வரியும் பெரும்பாலும் ஏமாற்றப்படுவது உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குத்தான். பாதகமாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முதன்முதலாக இந்தக் கேளிக்கை வரியை உயர்த்தினார்கள். அவர்கள் எப்படியோ முதலமைச்சரிடம் வந்து அந்த வரியைக் குறைத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அன்றைக்கே நான் சொன்னேன். இந்தத் திராப்டங்கள்-திரை அரங்கங்கள் தேவையற்றவை-அவைசியமானது-மக்களது பொருளாதாரத்தைச் சீரழிக்கக்கூடியது-இதற்குப்போட்ட வரியைக் குறைக்கக்கூடாது என்று. இன்றைக்கும் அதே வேண்டுகோளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வணிக வரி அலுவலகங்களுக்கு தனிக் கட்டிடங்கள் கட்டப்படவேண்டும். 230 கோடிக்கு இந்தத் துறை நமக்கு வருமானத்தைத் தேடித்தருகிறது. அப்படிப்பட்ட துறை அலுவலகங்களுக்கு சொந்தக் கட்டிடங்கள் இல்லாமல் அங்கங்கே தனியார் கட்டிடங்களில் வாடகைக்கு இருந்து வருவது சரியல்ல. அதிகாரிகள் எப்படியோ உச்சரித்துவிடுகிறார்கள். ஆனால், அலுவலகங்களுக்குச் செல்கிற வணிகர்கள் உட்கார் வசதியின்றி தவிக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் தங்களை ஏதோ டிபுட்டி காவத்து எஜமான்களைப் போலவும் வரி கட்டுகிற வியாபாரிகள் ஏதோ ஆண்டிசன் போலவும் நடத்தக்கூடிய பரிதாபகரமான காட்சி இன்னமும் இருந்துகொண்டுதான் இருக்கின்றன. நான் சட்டமன்ற உறுப்பினராக வருவதற்கு முன்னால் ஒரு அதிகாரி என்னை அல்ல-எனது சகோதரனை "அந்த நாயை அங்கே இருக்கச் சொல்" என்று சொன்னார். அந்த அதிகாரியையும் எனக்குத் தெரியும். வேறு ஒரு சட்டமன்ற உறுப்பினரின் துணை கொண்டு அந்த அதிகாரியை வேறு இடத்திற்குத்தான் மாற்ற முடிந்ததே தவிர அவர் மீது வேறு நடவடிக்கை எதுவும் எடுக்க முடியவில்லை. இப்படி வணிக வரித்துறை அதிகாரிகள் வியாபாரிகளை மரியாதைக் குறைவாக நடத்துகிறார்கள். அவர்களால் வியாபாரிகளுக்கு தொந்தரவுகள்-அவமரியாதை ஏற்படாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். எங்கள் பல்லைப் பிடுங்குங்கள்-வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் வலியில்லாத பிடுங்குங்கள் என்பதுதான் என் கோரிக்கை.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு எவ்வளவு பற்கள் இருக்கின்றன? (சிரிப்பு)

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மற்றவர்களுக்கு இருப்பதைவிட எனக்குக் குறைவுதான்.

அடுத்து விரால் மீன்களுக்கு நமது மாநிலத்தில் 5 சதவிகிதம் வரி விதிக்கிறார்கள். விரால் மீன்கள் மூலம் நாம் அந்நியச் செலாவணியைச் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். கேரளம் போன்ற மாநிலங்கள் மிக அதிகமான அளவுக்கு கடல் பொருள்களில் சம்பாதித்துக்கொண்டிருக்கும்போது-நாம் இங்கே ஆரம்ப கட்டத்தில்தான் இருக்கிறோம்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

[1975 மார்ச் 31]

மீன் விரால்—தவளைக் கால்கள் ஏற்றுமதி செய்வதில் ஆரம்பக் கட்டத்தில் இருக்கும் இந்தத் தொழில் நசித்து விடாதிருக்க இந்த 5 சதவிகிதம் விற்பனை வரிசை ரத்து செய்ய வேண்டும். இதற்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தர சப்சிடி தரவேண்டும். ஆகவே இதுபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தோல் சம்பந்தமாக விதிக்கப்படுகிற விற்பனை வரியில் அனுமலி இருக்கிறது. அது ஒரு விசித்திரமான வரி—காரணம் நம் மாநிலத்திலும்—நம்முடைய நாட்டிலும் விற்கப்படுகிற தோலுக்கு 2 சதவிகிதம் விற்பனை வரி—அதே தோலை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தால் இதன் மீது விதிக்கப்படுகிற வரி 3 சதவிகிதம். இது ஒரு விசித்திரமான அனுமலி. வெளிநாடுகளுக்கு நாம் ஏற்றுமதி செய்கிற தோல் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறது. இதுபற்றி ஏற்கனவே இத்துறை அமைச்சராக இருந்தவரிடம் கூட்டிக் காட்டியிருக்கிறேன். அவரும் இது பற்றி பரிசீலிப்பதாக வாக்களித்திருக்கிறார்கள். தற்போது இந்தத் துறை அமைச்சராக இருக்கக் கூடியவர் இதைப் பற்றி பரிசீலனை செய்து இந்த வரிசை ஒன்று குறைக்க வேண்டும்—அல்லது அடியோடு நீக்க வேண்டும்.

அடுத்து, மாட்டுத் தீவனங்கள் பற்றி ஒரு விஷயம். மாட்டுத் தீவனங்களுக்கு வரி விலக்கு இருக்கிறது. மாட்டுத் தீவனங்கள் என்கிற பட்டியலில் உடைக்கப்பட்ட பருத்திக் கொட்டை சேர்க்கப்படவில்லை. அது சேர்க்கப்படாத காரணத்தால் அரசாங்கம் இதற்கு வரி விலக்குக் கொடுத்திருக்கிறதா இல்லையா என்ற தெரியவில்லை. இதன் காரணமாக அதிகாரிகள் இதற்கு வரி கட்ட வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்திக்கிற நிலைமை இருப்பதைக் காண்கிறோம். ஆகவே; “காட்டன் ஹஸ்க்” கையும் மாட்டுத் தீவனங்கள் என்ற பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நண்டர் துறையில் அவர்கள் பேசும்போது பஞ்சாலை நூல்களுக்கு 3 சதவிகிதம் வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது; பஞ்சாலைகள் நல்ல நிலைமையில் இல்லை; அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நான் சொல்கிறேன். இன்னும் அந்த வரியைக் கூடுதலாக ஆக்குங்கள். கள்ளச் சந்தையில் கோடிக் கணக்கில் இன்றைக்கு அவர்கள் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். கைத்தறி நெசவாளர்களை வாட வைத்து—அவர்களிடம் இரக்கம் காட்டாது கள்ளச் சந்தையில் கொள்ளை அடிச்சதுக் கொண்டிருக்கிற பஞ்சாலைக்காரர்களுக்கு இன்னும் கூடுதலாக வரி விதிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக காட்டு இலாகா. முன்பு நான் எடுத்துக் காட்டியதைப்போல காட்டு இலாகாவில்—தேயிலைத் தோட்டங்களின் பரப்பளவை அதிகப் படுத்த வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக இலங்கை பர்மா போன்ற நாடுகளில் இருந்து வருகிற அகதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு மிக அதிகமாக வருவாய் வரக்கூடிய தேயிலைத் தோட்டங்களை விரிவுபடுத்தியாக வேண்டும். இப்போது இருக்கக்கூடிய பரப்பளவு மிகமிகக் குறைவாக இருக்கிறது. காட்டு நிலங்களை—புறம்போக்கு நிலங்களைக் கையகப்

1975 மார்ச் 31] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

படுத்தி—இதற்கென்று விசேஷ அதிகாரிகளைக் கூடுமானவரையில் போட்டு—தேயிலைத் தோட்டங்களில் அகதிகளுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டும். நமக்கும் அதிக அளவுக்கு அதன்மூலம் வருமானம் கிடைக்கும்.

அடுத்தபடியாக, சந்தன மரம். சந்தன மரம் உண்மையிலேயே விலை மதிக்க முடியாத பொருள். அப்படியிருந்தும் கூட அதனால் கிடைக்கக்கூடிய பலனை அரசாங்கம் 10 சதவிகிதம்சுட அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கவில்லையென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. பெரும் பகுதி, கல்கத்தா போன்ற பெரிய நகரங்களுக்கு எப்படியோ கடத்தப் படுகிறது. இதற்கு அதிகாரிகள் உடந்தை என்று சொல்வது வெள்ளிடை யான பேச்சு, எப்படியோ கடத்தப்படுகிறது. நம்முடைய அரசாங்கத் திற்கு உண்மையிலே 10 சதவிகிதத்திற்கும் குறைவாகத்தான் அதிலே யிருந்து வருவாய் கிடைக்கிறது. அதிலே தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

முதமலை பகுதியிலேயிருக்கிற சந்தன மரங்களை அந்நிய மாநிலத் திலுள்ளவர்கள் இரவோடு இரவாக வந்து தங்கியிருந்து; வெட்டிக் கொண்டு போகிறார்கள் என்று அங்கே சொல்லப்படுகிறது. ஜவ்வாது மலையிலும் அதேபோல் பெரும் அளவுக்குக் கடத்தப்படுகிறது; திருடப் படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, இவற்றையெல்லாம் கண்காணிப்பதோடு, சந்தன மர எண்ணெயைப் பயன்படுத்தி, தொழிற் சாலை ஏற்படுத்திட வேண்டும். அதுபற்றி நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சரவர்கள் ஆலங்காயத்திலே சந்தன மர எண்ணெய் தொழிற் சாலை ஏற்படுத்தப்படுமென்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டும். அதுவும் குறிப்பாக முதலமைச்சர் கொடுத்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விஸ்கோஸ் தொழிற்சாலைக்குக் காட்டு மாங்களை உபயோகிப்பதைப் போல், டான் இந்தியா கம்பெனிக்கு மிளார் காடுகள் குத்தகைக்கு விடப் பட்டிருக்கிறது. நான் சொல்வது என்னவென்றால், அந்தக் காடுகள் ஏக்கருக்கு ரூ. 50 என்ற கணக்குப்பட்டி குத்தகைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. இது மிக மிகக் குறைவானது. எப்படியோ இந்த டான் இந்தியா லிமி டெடுக்கு மிகப் பெரிய சலுகை தெரிந்தோ, தெரியாமலோ செய்யப் பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் இத்தனை ஏக்கர்களை நாங்கள் பயன்படுத்த வில்லை, அதற்குக் கழிவு வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திடமிருந்து ரிபேட் கேட்டுப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். உண்மையிலே அப்படிப்பட்ட கொழுத்த கம்பெனிகளுக்குத் தரக்கூடாது. அதிலே கண்டிப்பாக இருந்து அதிக வருவாய்க்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அதிலே இன்னொன்று. அவர்கள் தோல் தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவைப்படுகிற எக்ஸ்ட்ராக்ட்ஸைக் கூடுதலான விலைக்கு விற்கிறார்கள். அதையும் சரி செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டுகோள் விடுக்கிறேன்.

[திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்] [1975 மார்ச் 21]

பெரும்பாலான காடுகளைப் பற்றி எல்லைகளைக் கணக்கெடுத்து அதனுள் ஏற்படுகிற ஆக்கிரமிப்புக்களைக் கண்டிப்பாக தடுக்க வேண்டும். கடத்தலைத் தடுக்க வேண்டும்.

புது மரங்களை நட வேண்டும். முன்னால் ஆண்டுதோறும் வன மகோத்சவம் என்று விழா கொண்டாடப்படும். அது எந்த தனிப்பட்ட மனிதருக்கும், எந்தக் கட்சிக்கும் சொந்தமல்ல. அது நாட்டின் திட்டம். நம்முடைய அரசு கூட ஏதாவது ஒரு நாளை அல்லது வாரத்தை அதற்கென்று குறிப்பிட்டு, அதிக மரங்களை நடடு, ஊக்குவித்து, மரங்களைக் கூடுதலாக வளர்ப்பதற்கான திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

புதர்களை வைத்துக் கொண்டு மரமும் வளராதது, மக்களுக்கும் பயன்படாது என்ற பகுதிகளை வேண்டுமானால் ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்க, விவசாய நிலங்களாகப் பயன்படுத்த காட்டு நிலங்களைப் பிரித்துக் கொடுக்க ஆட்சேபணியில்லை. ஆனால் ஒழுங்காகக் காடுகளாக உள்ள பகுதிகள், செழித்து ஒக்கி வரக்கூடிய பகுதிகளிலே ஒரு இன்னு நிலத்தைக் கூட வெட்டிக் கொடுக்கக் கூடாது என்ற கோரிக்கையை நான் விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

அதோடு காட்டு இலாகாவுக்கு நன்றி, மிகப் பெரிய நன்றி. காயிதே மில்லத் கல்லூரி ஏற்படுத்த எங்கள் பொதுச் செயலாளரும் அடியேனும் ஈடுபட்டுள்ளோம். அதற்காக, 40 ஏக்கர் நிலத்தை சாட்டிலாகா ஒரு எளிய விலைக்குத் தந்துள்ள காரணத்திற்காக, எங்கள் சமுதாயச் சார்பிலே, சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அரவக்குறிச்சி பகுதியிலே ஆட்டு வளர்ச்சிப் பண்ணை யொன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். எங்கள் பகுதியிலே கிடைக்கக்கூடிய கொழுக்கட்டை புல் மிக நல்ல பொருள். அதன் மூலமாக எங்கள் பகுதியிலே உள்ள சத்துள்ள ஆடுகள் ருசியான ஆடுகளாக இருக்கின்றன. அமைச்சரவர்கள் எங்கள் பகுதிக்கு வந்திருந்தால் தெரியும். மற்ற பகுதி களிலே கிடைக்கக்கூடிய ஆட்டு ருசியை விட இந்த ஆடுகள் ருசியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மெம்பர்கள் ருசி பார்க்க, இங்கே பிரியாணி சப்ளை பண்ணுவார்களா உறுப்பினர் அவர்கள் ?

திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார் : மாண்புமிகு உதவித் தலைவர் அவர்கள் என்னுடையத் தொகுதிக்கு வருகை தருவார்களானால் நிச்சயமாக நான் சொன்ன கூற்றை நிரூபித்துக் காட்டுகிறேன் என்று தெரிவித்து சொள்கிறேன். அந்த அமைப்பு என்றைக்கும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரவக்குறிச்சியில் ஆட்டு வளர்ச்சிப் பண்ணை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் நாட்டு உணவுப் பிரச்சனையிலும் நீங்கள் உதவி செய்தவர்கள் ஆவீர்கள். அதைப் பரிசீலிக்க வேண்டும். இது நீண்ட நாள் கோரிக்கை. இதற்கு முக்கியத்துவம் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 31] [திரு. வா. மை. அப்துல் ஜப்பார்]

பள்ளப்பட்டியிலே கால் நடைக்காக ஒரு மருத்துவ மனை வேண்டுமென்று கேட்டு வருகிறேன். 20 மைல் சுற்றளவுக்கு மையமான பகுதியாக அது இருக்கிறது. அங்கே கால் நடை மருத்துவ மனை இல்லாதது சுற்றுப்புற விவசாய மக்களுக்கு மிகுந்த பாதகமாக இருக்கிறது. ஆகவே பள்ளப்பட்டியிலே ஒரு கால் நடை மருத்துவ மனையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கர்நாடக மாநிலத்திலே என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. திருச்சியிலிருந்து ஏராளமான ஆடுகள் ஏற்றுமதி செய்யப் படுகின்றன. அதன் காரணமாக எங்கள் பகுதியிலே ஆடுகளின் விலை தாறுமாறாக ஏறிவிட்டது. ஆகவே அதிகாரப்பூர்வமற்ற ஏற்றுமதிகளைத் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும்.

அதேபோல் கோளாறுக்கு ஏராளமான மாடுகள் ஏற்றுமதியாகின்றன. கோளாறு பாலதயிலே நாம் சென்று பாத்தோமென்றால், 50 மைல் கடந்து செல்வதற்குள், நூற்றுக் கணக்கான மாட்டு மந்தைகள் நம்மைக் குறுக்கிட்டு செல்கின்றதைக் காணலாம். அந்த அளவுக்கு ஒவ்வொரு தினமும் நம்முடைய மாநிலத்திலிருந்து அண்டை மாநிலங்களுக்குக் கால்நடைகள் கடத்தப் படுமானால், நம்முடைய மாநிலத்தில் கால்நடைகள் இருக்குமா என்று அஞ்ச வேண்டிய நிலையையிருக்கும். ஆகவே கால்நடைச் செல்வங்களை வளர்க்க அமைச்சரவர்கள் விசேஷ கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கூறிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை இத்தோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. மா. மீனாட்சிசந்தரம் : தலைவரவர்களே, நம்முடைய அமைச்சரவர்களால் கொண்டு வரப்பட்ட மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

வேதாரணியம் தொகுதியில் கோடியக்காடு இருப்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்தக் காட்டிலே மான்கள், பன்றிகள், குதிரைகள் போன்ற விலங்கினங்கள் சிறப்பாக இருப்பதை வெளி நாடுகளிலிருந்தும் வெளி மாநிலங்களிலிருந்தும் வருகின்றவர்கள் பார்த்துக் களிக்கின்றனர். அதற்குப் பக்கத்திலே பறவை சரணையமாக லக்ஷன் பகுதி இருக்கிறது. அதிலேயே கிட்டத்தட்ட 40, 50 வகை வெளி நாட்டுப் பறவைகள் வந்து கூட்டங் கூட்டமாகத் தங்குகின்ற காட்சிகளையெல்லாம் பார்த்தால் மிகச் சிறப்பாக இருந்தாலும் அந்தப் பறவைகளைப் பார்க்க ஏற்ற வசையில் பொதுமக்கள் எளிதாகப் பார்க்கின்ற வகையில் அமையவில்லை. அதற்காக ஒரு திட்டத்தை முன்னால் சுற்றுலாத் துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. இராசாராம் அவர்கள் அந்தப் பகுதி சுற்றுலாப் பகுதி என்று அறிவித்து அந்தப் பறவை இனங்களையும் காட்டிலே இருக்கிற மிருகங்களையும் பார்க்கின்ற வகையிலே எளிதாகப் பார்க்க சாலைகள் அமைக்க, போட்டுகள் போட, வாய்க்கால் வெட்டி வசதி செய்து தருவதாக அறிவித்தார்கள். அறிவித்ததாச இருக்கிறதே தவிர, பல வசதிகளை அரசு இன்னும் செய்து தரவில்லை. இருப்பினும் சுற்றுலாப் பகுதியாக அறிவித்தமைக்காக அரசுக்கு என்னுடைய தொகுதியின் சார்பாக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. மர. மீனாட்சி சுந்தரம்]

[1975 மார்ச் 21]

அந்தக் காட்டைப்போய் பார்க்க, சாலை வசதியும் பறவைகள் சரணாலயம் சென்று பார்க்க வசதியாகவும் ஒரு திட்டத்தை அரசு தீட்ட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அந்தச் காட்டிலேயிருக்கின்ற மான்களை வேட்டையாடுவது ஒரு வழக்கமாக இருக்கிறது என்பது இங்கே இருக்கிறவர்களுக்கும் அமைச்சரவர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் தெரிந்தாலும் அதைத் தடுக்கின்ற வகையிலே அங்கே யிருக்கிற ஊழியர்களுக்கும் அதிகாரிகளுக்கும் தகுந்த பாதுகாப்பு இல்லை யென்பதை அங்கே உள்ளவர்கள் அடிக்கடி கூறுகின்றார்கள். மான் வேட்டை வழக்கு ஒன்று இப்பொழுது பதிவாகி, கோர்ட்டிலேயிருக்கிறது. மான் வேட்டை ஆடப்பட்டபோது, அதிகாரிகளும் ஊழியர்களும் சென்றபோது அவர்களிடத்திலே ஆயுதம் இல்லாததால், மான்வேட்டை ஆடியவர்கள் இவர்களைத் துப்பாக்கிக் காட்டி மிரட்டி; இவர்களும் பயந்து கொண்டு ஓடி விட்டார்கள். அவர்களைக் கையும் களவுமாகப் பிடிக்க, எந்தவித ஆயுதமும் இல்லாமல் போய் அது பற்றி இப்பொழுது வழக்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு இனிமேலாவது உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்து, அதிகாரிகள் அங்கேயிருப்பதற்கு துப்பாக்கிகள், இன்னும் சில ஆயுதங்களையும் கொடுத்து, இந்த அரசு உதவிட வேண்டும்.

(முற்பகல் 11.30)

அப்படிச் செய்தால் தான் அப்படிப்பட்ட வேட்டைகளைத் தடுப்பதற்கு அவர்களாலே முடியும். அதோடு மட்டுமல்ல, வேட்டையாடுவது சம்பந்தமாகப் போடப்பட்ட பல வழக்குகள் புத்தகத்திலேயே இருக்கின்றன, இன்னும் வழக்கு மன்றத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்படாமல் இருக்கின்றன. ஒரு சில வழக்குகள், இரண்டொரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நடந்த வழக்குகளைப் பற்றி நானே அதிகாரிகளிடத்திலே சொல்லியிருக்கிறேன். கூடிய விரைவிலே அந்த வழக்குகளையெல்லாம் விசாரணைக்குக் கொண்டு வந்தால்தான் இனிமேலாவது அங்கே மான்கள் தங்குவதற்கும், மான்கள் அதிகமாக பெருகுவதற்கும் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அந்தக் காட்டிலே இருக்கக்கூடிய மரங்களை வளர்ப்பதற்கு வாட்ச்மேன் போன்றவர்களை நியமிப்பதற்கும் மரங்களை அதிகமாக வளர்ப்பதற்கும் வழிவகைகள் காணவேண்டும். வறட்சிப் பகுதியாக இப்போது இருப்பதால், மழையில்லாத பகுதியாக இருப்பதால் அங்கேயிருக்கின்ற ஆடுமாடுகள் மரன், குதிரை போன்றவைகளுக்கு குடிக்க தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை, ஆகவே, அங்கேயிருக்கின்ற குளங்களை வெட்டி ஆழப்படுத்துவதன் மூலம் அந்த மிருகங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கச் செய்து அவையெல்லாம் பிழைக்கின்ற வழியேற்படும். ஆகவே, அதற்கும் அரசு ஆவனசெய்ய வேண்டும்.

1975 மார்ச் 31]

[திரு. மா. மீனாட்சி சுந்தரம்]

வனத்துதுறையிலே பணியாற்றுகின்ற வாட்சர்கள் போன்றவர்களுக்கும் ஓய்வூதியம், கிராஜ்யூட்டி; பிராவிடண்ட் பண்ட் போன்ற சலுகைகள் எல்லாம் கிடைக்கச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

முத்துப்பேட்டையிலே கிட்டத்தட்ட 400, 500 ஏக்கர் தரிசு நிலங்கள் விவசாயத்திற்கு ஏற்ற நிலங்கள் இருக்கின்றன. சாகுபடி செய்தால் உணவு உற்பத்தி பெருகும் என்ற எண்ணத்திலே இரண்டொரு ஆண்டு களுக்கு முன்னாலேயே வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் அதைச் சுற்றிப் பார்த்து அந்த இடத்தைச் சாகுபடிக்குக் கொடுக்கலாம் என்று எண்ணிச் சர்வே செய்து 100, 150 பேர்களுக்குக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தும் காட்டு இலாகாவிலே அந்த பேப்பர் பெண்டிங் ஆக இருக்கிறது என்று ரெவின்யூ இலாகாவின் சொல்கிறார்கள்; அதையும் உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் அங்கேயிருக்கிற காட்டைப் பாதுகாப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

கோடியக்கரை, தலை ஞாயிறு போன்ற பகுதிகளுக்கு ஒரு ரேஞ்சர் அலுவலகம் வேதாரணயத்திலே இருக்கிறது. 8, 10 மைல் தொலைவில் அது இருப்பதால் வழக்குகளைப்பற்றியோ அல்லது வேறு எதுபற்றியோ கலந்துரைமாடல் செய்வதற்கு வாய்ப்பு குறைவாக இருக்கிறது, ஆகவே கோடியக்கரையிலேயே அந்த அலுவலகத்தை அமைத்தால் அங்கே வந்து சுற்றிப் பார்க்கிறவர்களுக்கும்; வழக்குகளைப்பற்றி கலந்துரையாடுவதற்கும் அங்கேயுள்ள காட்டை நல்ல முறையிலே பாதுகாக்கவும் வசதியாக இருக்கும் என்று தெரிவித்து, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, இந்தச் சபையின் முன்னால் இருக்கக் கூடிய நான்கு மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதும் எங்களுடைய கட்சியின் சார்பில் கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

வணிக வரி 1966-67-ஆம் ஆண்டு 56 கோடி ரூபாய் வருமானமாக இருந்தது இன்றைக்கு 180 கோடி அளவிற்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்றால் அதிலே பெரும் பகுதி சாதாரண மக்கள் தான் கொடுக்கிறார்கள். சாதாரண மக்கள் வாங்கக் கூடிய பொருள்களின் விலையில் வரி ஏற்றியதால் உயர்வு ஏற்பட்டு அதை அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள். மக்களிடமிருந்து வாங்கக்கூடியதில் இருந்து வணிகர்கள் ஒரு பகுதியை வரி என்று சர்க்காருக்குக் கொடுத்து விட்டு மற்றொரு பகுதியை அவர்களே வைத்துக் கொள்கிறார்கள். எனக்கு முன்னாலே பேசிய உறுப்பினர் குறில் பிட்டது போல இன்னும் கண்டிப்பாக வசூல் செய்வதாக இருந்தால்

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1975 மார்ச் 31]

இன்னும் அதிகமாக வருமானம் இருக்கும். ஒரு பைசாவாக இருந்த வரி இன்றைக்கு உயர்த்திக்கொண்டே போகப்பட்டு இந்த ஆண்டு கூட 1 சதவீதம், 2 சதவீதம் என்று உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி உயர்த்தப் பட்டதால் சாதாரண மக்கள் வாங்குகிற பொருள்களின் விலை ஏறியிருக்கிறது; இதனால் சாதாரண மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பரிசீலித்து இப்போது உயர்த்தியிருப்பதையாவது குறைக்கவேண்டும்.

பருப்பு போன்ற பொருட்களை எடுத்துக் கொண்டால் 3½ சதவீதத்திலிருந்து 4½ சதவீதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். காபி, தேயிலை போன்ற பொருள்களுக்கு 5½ சதவீதத்திலிருந்து 6½ சதவீதமாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். 5½ சதவீதத்திலிருந்து 5 சதவீதமாகக் குறைக்கலாமே தவிர 3½ சதவீதத்திலிருந்து 3 சதவீதமாகக் குறைக்கலாமே தவிர உயர்த்த வேண்டிய அவசியம் கிடையாது. உயர்த்துவதால் சாதாரண மக்கள்தான் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வரி வசூலிலே சிறு சிறு வியாபாரிகள் தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வரியை முழுதாகச் செலுத்தி விடுகிறார்கள். பெரிய வணிகர்கள் வரியை முழுதாகச் செலுத்துவதில்லை. 50 சதவீத வரியைச் செலுத்துகிறார்களா என்பது கூடச் சந்தேகந்தான். சரியான கண்காணிப்பின் மூலமாக முழுவதையும் அவர்களிடமிருந்து வசூலிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இந்தத் துறையிலே திறமைமான இளைஞர்களை நியமிக்க வேண்டும். அதிகமாக பழகிப் போனவர்களைப் போடக் கூடாது. எக்ஸ்டன்ஷன் என்ற முறையிலே கொடுத்து பதவி நீடிப்புக் கொடுத்துக்கொண்டே போவது சரிதான் என்பதைப் டார்த்து அதையெல்லாம் அறவே ஒழிக்க வேண்டும்.

இன்று புதிதாக ஒரு பதவி மக்கள் தொடர்பு அலுவலர் என்ற முறையிலே ஏற்படுத்துகிறார்கள். வரி கொடுப்பது, வாங்குவது என்று இருக்கிற இந்தத் துறைக்கு இந்தப் பதவி அவசியம் தான் என்பதை யோசிக்க வேண்டும். அது தேவையில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வரி வசூல் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சிறு சிறு வியாபாரிகளுக்கு அதிகமாகத் தொந்தரவுகள் கொடுக்கிறார்கள். அதைக் குறைக்க வேண்டும். பல முனை வரி என்று பல பொருட்களுக்கு இருக்கிறது. ஏற்கெனவே பல முனை வரி என்று இருந்த பல பொருட்களுக்கு எல்லாம் ஒரு முனை வரி போட்டு விட்டிருக்கிறார்கள். அதைப் போன்று இன்னும் பல பொருட்களுக்கும் ஒரு முனை வரி என்று போட்டு விட வேண்டும். பல முனை வரி என்று இருப்பதால் 4, 5 கட்டங்களிலே ஒவ்வொரு கட்டத்திலே 4 சதவீதம் என்ற முறையிலே போட்டால், ஒவ்வொரு பொருளும் 5, 6 கைகள் மாறுகின்றன. ஒவ்வொரு தடவையும் ரூபாய்க்கு கால் ரூபாய் என்ற முறையில் வரி போடப்பட்டு விலை அதிகமாகி விடுகிறது. ஆகவே ஒரு முனை வரி என்று எல்லாப் பொருள்

[1975 மார்ச் 31]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

கூளுக்கும் போட்டு, வரி வசூலை விடாது கருராகச் செய்தால் வரியில் 50 சதவிகிதம் குறைத்தால் கூட இன்றைக்கு வரக் கூடிய வருமானம் வந்து விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வணிக வரித் துறை அதிகாரிகளையெல்லாம் சமூக நலத் திட்டங்களுக்கு நன்கொடை வசூலிக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. ரசிது இல்லை. பெரிய பெரிய வணிகர்கள் 400, 500 ரூபாய் என்று கொடுக்கிறார்கள். ரசிது இல்லை, அப்படி அவர்களிடம் வசூல் செய்தால் வரியை எப்படி அவர்கள் செலுத்த முன் வருவார்கள்? ஆகவே, நன்கொடை வசூல் செய்வதைத் தடுக்க வேண்டும். வணிக வரித் துறை அலுவலர்கள் டோவதைத் தடுக்க வேண்டும், சிறுசேமிப்பு போன்று தனியாக அதற்காகப் போய் வசூலிக்கலாம், ஆனால் இந்தக் காரியங்களுக்கு அந்த அதிகாரிகளைப் பயன் படுத்தக் கூடாது.

கால்நடை வளர்ப்பு சம்பந்தமாக தமிழகத்திலே விவசாயிகளுக்கு அது ஒரு பெரிய செல்வமாக இருக்குகிறது. கிராமப் புறங்களில் உள்ள மக்களுக்கு அது ஒரு உட தொழில் மட்டுமல்ல, வருமானம் வரக்கூடியதாகவும் இருக்கிறது, அதை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். இப்போது ஏற்பட்டுள்ள வறட்சியால் கால்நடைகளைப் பலர் விற்று விட்டார்கள். கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் கொடுப்பதற்கு முடியாமல் விற்று விட்டார்கள். ஹிரியானு போன்ற மாநிலங்களிலே தீவனம் அரசாங்கம் கொடுக்கிறது என்று கேள்விப் பட்டேன். அதைப் போன்று நம்முடைய அரசாங்கமும் தீவனத்தை இலவசமாக வழங்க வேண்டும். அப்படிச் செய்திருந்தால் இம்மாதிரி மக்கள் அவைகளை விற்பிறுக்க மாட்டார்கள். வேறு மாநிலங்களுக்கு பல இடங்களுக்கு இன்றைக்கு அவை செல்கின்றன. இருக்கின்ற கால்நடைகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கின்ற முறையிலே தீவனத்தை அரசாங்கம் மானியமாகவோ, கடனாகவோ கொடுக்கவேண்டும். மலிவான விலையில் கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் கிடைக்கவில்லை. கலப்புத் தீவனங்களை அரசாங்கமே தயார் செய்து அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். பிண்ணுக்கு போன்ற பொருட்களின் விலை அதிகமாகி விட்டது; அந்தப் பொருட்களை அவர்கள் வாங்க முடியாமல் கால்நடைகள் பிழைக்க முடியவில்லை, வேறு இடங்களுக்குப் போகின்றன; மக்கள் விற்று விடுகிறார்கள், அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கமே தீவனங்களைக் கொடுக்க வேண்டும்.

பால் உற்பத்தியைப் பொறுத்த வரையில் 84 கிராம் ஒரு நபருக்கு சராசரி கிடைக்கிற நிலைதான் இருக்கிறது. ஊட்டச் சத்து ஒரு மனிதனுக்கு சராசரி 280 கிராம் பால் கிடைக்க வேண்டும். ஆனால் இப்போது 84 கிராம்தான் கிடைக்கிறது.

ஆகவே, எவ்வளவு வேகமாக, அதிகமாகக் கால்நடைகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியிருக்கிறதோ அதற்கு வேண்டிய வேகத்திலே கவனத்தோடு கால்நடை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் செய்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். பலயிடங்களிலே கால்நடை சம்பந்தப்பட்ட வரையில் உதவி சரியாகக் கிடைப்பதில்லை. எத்தனை திட்டங்களைப் போட்டாலும்கூட விவ

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1975 மார்ச் 31]

சாயிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் கால்நடைகள் வாங்குவதற்கு அரசாங்கத்தின் மூலமாகவோ, கூட்டுறவு வங்கிகளின் மூலமாகவோ சரியாகக் கடன் வழங்கவில்லை. அதற்கு வேண்டிய கடன்களை வழங்குவதற்கு சீரான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இம்மாதிரி செய்வதற்குப் பதிலாக, இன்றைக்கு அந்தக் கால்நடைகளை வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் கடன் கொடுப்பதற்குப் பதிலாக இன்றைக்கிருக்கின்ற கால்நடைகளைப் பாதுகாக்கும் அளவிற்குக்கூட வழியில்லாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்

செம்மறியாடுகளைப் பொறுத்த வரையில் 56 இலட்சம்தான் இருக்கின்றன. ஆனால் அதிகமாக இருக்க வேண்டும். வறட்சி பகுதிகளில் செம்மறி ஆடுகளை வளர்க்க, அதற்குக் குறைந்தபட்ச மழையும், குறைந்த புல்லும் இருந்தாலும் போதும். அதற்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் ஆரம்பித்து கடன் வழங்க முயற்சிக்கப்பட்டது. 49 சங்கங்கள் இன்றைக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதாக அறிகிறேன். தமிழ்நாட்டிலே பலயிடங்களிலே, டெல்டாப் பகுதிகளிலேயும், மானாவாரிப் பகுதிகளிலேயும் உள்ள விவசாயிகளுக்கு, அது உபதொழிலாக இருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல், விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டிய உரங்கள் கிடைக்கும் வகையிலும் இருக்கும். எனவே அந்த செம்மறியாடுகள் வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களை அதிகமாகத் தோற்றுவித்து, அதற்குத் தனியாக ஒரு ஏற்பாடாவது செய்து, பேங்குகளின் மூலமாகவோ அல்லது எல்.ஐ.சி. மூலமாகவோ கடன்பெற்று எங்கெங்கே முடியுமோ அங்கங்கேயெல்லாம் அதிக செம்மறியாடுகள் வளர்ப்புக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைத் தோற்றுவிக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது இருப்பது மிகவும் குறைவு. 56 இலட்சம் செம்மறியாடுகள்தான் இருப்பது மிகவும் குறைவு என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோழி அபிவிருத்தி கார்ப்பரேஷன் சம்பந்தமாக ஆரம்பகாலத்தில் இது சம்பந்தமாக செலவுகளைச் சீராகச் செய்யாததால் பல தவறுகள் நடந்திருக்கின்றன. அதற்காக ஸ்பெஷல் ஆடிட் கூடப் போடப்பட்டதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அந்த ஸ்பெஷல் ஆடிட் போடப்பட்டதே, அதற்கான ரிப்போர்ட் வந்துவிட்டதா, அரசாங்கத்திற்கு அந்த ரிப்போர்ட் கிடைத்து விட்டதா என்பதை அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்பொழுது கூற வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேமாதிரி, இன்றைக்குக் கோழிப்பண்ணை பலயிடங்களிலே ஆரம்பிக்க அரசாங்கத்திலேயிருந்து அதற்கு வேண்டிய கோழிக் குஞ்சுகளையும், அதற்கு வேண்டிய கோழிகளையும் வாங்கிக் கொடுக்கும் முறையில் அதிக விலை ஆகிறது. இப்படி அதிக விலையில் வாங்குவதால் கோழிப்பண்ணைகளில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. எனவே, மலிவான ரேட்டிலே குஞ்சுகளை வாங்கி அந்த கோழிப்பண்ணை வைப்பவர்களுக்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதனால் கிராம மக்களுக்கு சிறு வருமானம் கிடைக்கும், அந்த விவசாயிகளுக்கு ஒரு உபதொழிலாக அமைந்து உப வருமானம் கிடைக்க வழியேற்படும். அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்வதோடு, அந்தக் கோழிப்பண்ணை வைத்திருப்பவர்களுக்கு, கூட்டுறவுச் சங்கங்களாக

1975 மார்ச் 31]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அமைத்து, அவைகளின் மூலம், முட்டைகளை விற்று அவர்களுக்கு வருமானத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதிலும் தீவிர கவனத்தை அரசாங்கம் செலுத்தவேண்டும். அதிலே ஏனோ தானே என்றுதான் இந்த அரசாங்கம் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்தக் கால்நடை இலாக்காவில் சுமார் இரண்டாயிரத்திற்கும் அதிகமான பேர் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் டெம்பரரி யாகவே இருக்கிறார்கள் பல தொழில்களையும் செய்பவர்கள். மாட்டைப் பிடித்துக் கட்டுவது, போன்ற இம்மாதிரி காரியங்களில் ஈடுபட்ட பல ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் டெம்பரரி யாகவே இருந்தார்கள். அவர்களில், ஒரு பகுதியினர், ஆயிரத்துச் சொச்சம் பேர்களோ என்னவோ நிரந்தரமாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மீதிப்பேர் இன்னும் டெம்பரரி யாகவே இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் நிரந்தரமாக்கி அவர்களின் வருமானம் உயர்த்தக்கூடிய அளவிற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சின்னகோலு சம்பந்தப்பட்டவரையில் பலவிதமான மூலிகைகள், நறுமணச்செடிகள் அதிகமாக வரும் வாய்ப்பிருக்கிறது. அதிலே அதிகக் கவனம் செலுத்தி, எங்கெங்கே வாய்ப்புகள் இருக்கின்றனவோ அங்கேபோய் அதிகமாக சாகுபடி செய்தால் அதிகமாக விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும். அதுமட்டுமல்லாமல், அன்னியச் செலாவணியும் கிடைக்கும் வாய்ப்பும் இருக்கிறது. எனவே, அதற்கான விசேஷ கவனம் செலுத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது அதில் செலுத்தப்படும் கவனம் மிகவும் குறைவு என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பலயிடங்களில் காடுகளில் கற்பூர மாங்களை வளர்க்கும்பொழுது, அப்படிக்கற்பூர மாங்களை வளர்ப்பதனால் மழை பெய்வது பாதிக்கப்பட்டு வறட்சி ஏற்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அது உண்மையா என்று பார்க்க வேண்டும். பலயிடங்களிலே, புதுக்கோட்டை போன்ற இப்படிப்பட்ட பகுதிகளிலே இம்மாதிரி மாங்களை வளர்த்து ஏதோ தொழிற்சாலைகளுக்கு, பேப்பர் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டுமென்று வளர்க்கிறார்கள். இதனால் அவைகள் பூமியிலிருந்து நீரை இழுத்து, அதன் காரணமாக மழை வராமல் வறட்சி ஏற்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அது சம்பந்தப்பட்டவரையில் பரிசீலித்து இம்மாதிரி கண்டயிடங்களில் இந்த மாங்களை வளர்க்காமல் வேறு மாங்களை வளர்ப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து, காடுகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் எடுத்துக்கொண்டால் மாடுகள் ரொம்ப ரொம்பக் குறைவு. எனவே, காடுகளைப் பெருக்குவதற்கான ஆலோசனைகளைச் செய்யவேண்டும். இது சம்பந்தமாக எனக்கு முன்னால் பேசிய பல அங்கத்தினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காடுகளில் கிடைக்கும் மூலப்பொருள்களைத் தனிப்பட்ட

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1975 மார்ச் 31]

வர்கள் நடத்தும் தொழிற்சாலைகளுக்குக் கொடுக்கிறோம். சேஷசாயி மில், சன் பேப்பர் மில், சவுத் இந்தியா விஸ்கோஸ் போன்ற தொழிற்சாலைகளுக்கு மூலப்பொருள்களை, கற்பூர மரக்கட்டைகளைக் கொடுக்கிறோம். எப்படிக்கொடுக்கிறோம் என்றால் குறைந்த ரேட்டிலே கொடுக்கிறோம். அதை இன்னும் அதிகமான விலையில் கொடுக்க முடியும். அவர்கள் அந்தத் தொழிற்சாலைகளின்மூலம் பெரும் பெரும் லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். எனவே, அங்கே நாம் கொடுக்கும் மூலப் பொருட்களுக்கு நியாயமான விலை வாங்கவேண்டும். இல்லையென்றால் நீங்கள் ஆயிரம் ஏக்கரில் வெட்டிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறோமா என்று தெரியவில்லை. எப்படியிருந்தாலும் அதற்கு நியாயமான, உரிய விலை நிர்ணயிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கிராம நலக் காடுகளைப் பொறுத்தவரையில் 25 இலட்சம் ஏக்கர் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. பலயிடங்களிலே, அந்தக் காலத்திலே, ஜமீன் பிரதேசங்களிலே, பாரஸ்டாக இருந்தது. இன்றைக்குச் சும்மா கிடக்கிறது. கேட்பாற்றுக்கு கிடக்கிறது. எட்டயபுரம் ஜமீனையொட்டி ஆயிரம் ஏக்கர்கள் அந்தக் காலத்திலே பாரஸ்டாக இருந்து இன்றைக்கு சர்க்காரின் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தின்படி சர்க்காருக்குச் சொந்தமானதாயிருக்கும். ஆனால் அவர்கள் மறுபடியும் கேஸ் நடத்தினார்கள். அதில் சர்க்காரும் கேஸ் நடத்தினார்களா என்ன என்று தெரியவில்லை. சர்க்கார் அதை மறந்துவிட்டது என்று கருதுகிறேன். அந்த ஆயிரம் ஏக்கர்களில் காடுகளை வளர்க்க ஏற்பாடு செய்து, அங்கே வரக்கூடிய மரங்களை வளர்த்தால், கால்நடை அபிவிருத்தியும் ஏற்படும், சர்க்காருக்கு வருமானமும் வரும். மழை பெய்வதற்கான வசதியும் வரும். அதேபோல் எட்டயபுரம் ஜமீனிலே இருப்பதைப்போல பலயிடங்களிலே இருக்கின்றன. அதற்கு அதிகமான நிதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

வனத்துறையை எடுத்துக்கொண்டால் தனியாரிடம் 1½ இலட்சம் ஏக்கர், 2 இலட்சம் ஏக்கர் என்ற அளவில் இருக்கிறது. தனியாரிடம் உள்ள காடுகளை அரசாங்கம் நஷ்டயீடு இல்லாமல் எடுத்து காடுகளை வளர்க்கலாம் அல்லது அதை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கலாம். கேரளாவில் இதுபோன்று, தனியார் காடுகளை நஷ்டயீடு இல்லாமல் எடுத்திருக்கிறார்கள். இதற்கு மத்திய அரசு குறுக்கிடவில்லை. அல்லது, அரசிலமைப்புச் சட்டம் குறுக்கிடவில்லை. தனியார் காடுகளில் அவர்கள் மரங்களை வைத்து வளர்ப்பதில்லை, அங்கே தானாகவே வளர்கின்றன. அந்தக் காலத்தில் அப்படியிருந்தவற்றை தனியார்கள் தங்களுடையதாக வைத்துக்கொண்டார்கள். எனவே, அந்தக் காடுகளை நஷ்டயீடு கொடுக்காமல் சர்க்கார் எடுத்து அவைகள் சாகுபடிக்கு இலாயக் கானவைகளாக இருந்தால் அவற்றை ஏழை அரிசனங்களுக்குக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதில் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1975 மார்ச் 31]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அடுத்தபடியாக, காண்ட்ராக்ட் சம்பந்தமாகப் பார்த்தால் ஏகப்பட்ட ஊழல். அவர்கள் எந்த மாதத்தை வெட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறோமோ அதற்கடுத்த மரங்களையும் சேர்த்து வெட்டிக்கொண்டு செல்கிறார்கள். அதற்கான கண்காணப்ப சரியானபடி இல்லை. சில நேரங்களில் மலைப்பகுதிகளில் அதிகமான மரங்களை வெட்டிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். சில நேரங்களில், நாம் வெட்டச் சொன்னது ஒரு இடமாக இருக்கும், அவர்கள் வேறு இடத்தில் வெட்டிச் செல்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் நடக்காமல் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, முக்கியமான ஒரு விஷயம். குமரி கல்டிவேஷன் என்று இருக்கிறது. சேலம் மாவட்டம் ஓமலூர் பகுதியில் காஞ்சேரி ரிசர்வ் ஃபாரஸ்ட் என்று 1972-73ஆம் ஆண்டில் விடப்பட்டது. அது 31 அரிசனங்களுக்கு 62 ஏக்கர் விடப்பட்டது. அவர்களுக்கு 3 வருஷம் காண்ட்ராக்ட் ஆனால் அவர்களை ஒரு வருஷத்திலேயே ஃபாரஸ்ட் ஆபீஸர்கள் வெளியேற்றி விட்டார்கள். அந்த 31 பேரும் ஏழை அரிசனங்கள், நிலமற்ற ஏழைகள். அவர்களிடமிருந்து அந்த இடம் நல்ல வசதியும், செல்வாக்கும் படைத்த பலருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக நான்கு சம்பந்தப்பட்ட பெரிய அதிகாரிகளைப் பார்க்க நண்பர் வடிவேலுடன் சென்று அதிகாரிகளை நேரடியாகச் சந்தித்துக் கேட்டோம். அதற்கு அவர்கள் நாங்கள் என்ன செய்வது என்று சொல்லுகிறார்கள். செல்வாக்குப் படைத்த லோகல் ஆட்கள், அல்லது எம். எல்.ஏ.க்கள் சிலர் அதற்கு ஆதரவாக இருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. இன்னும் அந்த 31 அரிசன மக்களுக்கு 62 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கப்படவில்லை. இது சேலம் மாவட்டத்தில் காஞ்சேரி ரிசர்வ் ஃபாரஸ்டில் நடந்திருக்கிறது. அவர்கள் தங்கள் கையிலேயிருந்த காசைப்போட்டு, கணவனும் மனைவியுமாகச் சேர்ந்து உழைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களை ஒரு வருஷத்திலேயே வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். அவர்களை வெளியேற்றி இரண்டாண்டு களாகியும் அவர்களுக்கு அந்த நிலம் இன்னும் திருப்பியளிக்கப்படவில்லை. அதிகாரிகள்கூட, வேறு இடம் இருக்கிறது, அந்த இடத்தைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த இரண்டு வருஷமாக 500 ஏக்கர் நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, 500 ஏக்கர் நிலம் அப்படியப் பலருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, வசதியுள்ள ஆட்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்ன காரணத்தினால் அப்படிப்பட்டவர்களுக்குக் கொடுத்தார்களோ தெரியவில்லை, பலன் ஏதாவது பெற்றுக்கொண்டு கொடுத்தார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. ஆனால் இந்த 31 அரிசனங்களுக்கு இன்று வரையில் நிலம் எதுவும் கொடுக்கப்படவில்லை. இதை உடனடியாக அமைச்சரவர்கள் கவனித்து, அந்த நிலத்தை, அவர்கள் சாகுபடி செய்யக்கூடிய அந்த நிலத்தைக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும், வேறு இடத்திலே,

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1975 மார்ச் 31]

அவர்கள் கஷ்டப்பட்டதற்குப் பலன் திரும்பக் கிடைக்கும் வகையில், அவர்கள் கையிலேயிருந்து செலவு செய்த காசைத் திரும்பப் பெறும் வகையிலே அந்த 31 அரிசனங்களுக்கும் உடனடியாக நிலம் கொடுப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***திரு. செ. சதாசிவம்:** மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மாணியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிராமங்களிலுள்ள கால்நடை மருத்துவமனை பொறுப்பு வன இலாகா துறை அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றைப் பற்றி இரண்டொரு கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கால்நடைகளுக்கெல்லாம் கிராமங்களிலே ஆங்காங்கு மருத்துவ சென்டர்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும்கூட, அந்த மருத்துவமனைப் பொறுப்பில் இருக்கிறவர்கள் எங்கோ தங்கி இருந்து சரியான நேரத்திற்கு வராமல் அவர்களின் சவுகரியப்பட்ட நேரத்திற்கு வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் அந்தந்த கிராமங்களிலேயே தங்கியிருந்து பணிபுரிய வேண்டுமென்று கண்டிப்பான உத்தரவு போடவேண்டும். இந்த சென்டர்கள் கிராமங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும் சொந்த கட்டம் இல்லாமல் வாடகைக் கட்டத்தில் இருந்துக் கொண்டிருக்கும் காரணத்தாலும் சரியான மருந்துகள் கூட இல்லாமல் இருப்பதாலும் பலவிதமான சாஸ்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு மருத்துவ வசதி கிராம மக்களுடைய கால்நடைகளுக்குக் கிடைக்க முடியாத நிலையில் இருந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஒவ்வொரு மருத்துவ சென்டருக்கும் ஒரு கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அரியலூர் வட்டம் செந்திரை கிராமத்தில் ஒரு கால்நடை மருத்துவமனை இருக்கிறது. அங்கிருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள், கால்நடைகள் நோய்வாய்ப்பட்டால் கால்நடைச் சொந்தக்காரர்கள் தங்கள் வீட்டுக்கு வந்து பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொண்டால் வர மறுக்கிறார்கள். ஆஸ்பத்திரிக்கு கொண்டு வந்தால்தான் வைத்தியம் செய்வோம் என்று கூறுகின்றார்கள். மாடுகளுக்கு சப்பை நோய் கண்டிருந்தால் அவற்றை ஒட்டி செல்லவும் முடியாது, வேறு வண்டிகளில் வைத்துக் கொண்டு செல்லவும் முடியாது. இந்த நிலையில் அந்த மாடுகள் நோய்வாய்ப்பட்டு குணமடையாத நிலையிலே இறந்துவிடும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. எனவே, அதற்கென்று தனியாக கட்டணம் வசூலித்தாலும் பரவாயில்லை. வீட்டுக்கு சென்று பார்க்க வழி செய்யவேண்டும். இதற்கு கண்டிப்பான முறையில் உத்தரவு அளிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரியலூர் வட்டத்தில் அரசாங்கத்தின் பாதுகாக்கப்பட்ட காடுகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவை இரண்டு பிரிவாக இருக்கின்றன. வனத்துறை மூலமாக பாதுகாக்கப்படுபவை, வனத்துறை கார்ப்ரேஷன் மூலமாக

1975 மார்ச் 31]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

பாதுகாக்கப்படுபவை என்று இரு பிரிவாக இருக்கின்றன. அது இரண்டு பிரிவாக பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்க பாதுகாக்கப்பட்ட காடுகளில் சில இடங்களில் எந்தவிதமான முந்திரி, மூங்கில் போன்ற வருமானம் வரக்கூடிய பயிர்களைச் சாகுபடிச் செய்ய முடியாத நிலங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. அவற்றில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் இருக்கின்ற காடுகளில் பொதுப்பணித் துறை மூலமாகவும், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாகவும் பொது காரியங்கள் சிலவற்றுக்கு அனுமதி வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டிருந்தும் கூட, மூன்று, நான்கு ஆண்டு காலமாக அனுமதி அளிக்கப்படாமல் பல வேலைகள் தடைப்பட்டிருக்கின்றன.

அரியலூர் வட்டம் செந்தரை பகுதியில் தவங்காரம் பாரஸ்ட் இருக்கிறது. அங்கு பள்ளிக்கொண்டான் ஏரியை ஆயக்கட்டு ஏரியாக அபிவிருத்தி செய்து அமைக்க பொதுப் பணித்துறை 1971-ம் ஆண்டிலேயே மனு செய்திருந்தும் கூட இதுவரை அனுமதி அளிக்கப்படவில்லை. மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் திருச்சி மாவட்டத்தில் நீர்ப் பாசன மாநாட்டை நடத்திக்கொண்டிருந்தபோது கூட இதைப் பற்றிச் சொன்னேன். அரசாங்கத்தின் ஒரு இலாகாவிலிருந்து மற்றொரு இலாகாவுக்கு அனுமதி கிடைக்காத காரணத்தால் எந்த விதமான பயனும் இல்லாத அளவுக்கு உள்ள நிலம் அப்படியே சிதக்கிறது. அதை ஆயக்கட்டு ஏரியாக உண்டாக்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது.

அதே போன்று வங்காரம் பெரிய ஏரியை சீர்திருத்துவதற்கும் வங்காரம் கிராமத்திலிருந்து சன்னசிநல்லூர் கிராமத்திற்குப் பாதை அமைக்க மனு செய்தும் கூட அந்த அனுமதி இதுவரை வழங்கப்படவில்லை. இந்த இடம் வெறும் களர் மண் தரைதான். ஒன்றுமே பயிர் செய்ய முடியாது. அங்கிருக்கும் விளாம்பழங்களை எலும் விடுவதன் மூலம் எந்த விதமான வருமானமும் கிடையாது. ஒரு ஏரிக்கு 40 ஏக்கர்தான் தேவை. ஆகவே, அதற்கான அனுமதியை வழங்கி அந்த ஏரியை அமைப்பதன் மூலம் அந்த பகுதி கிராமங்கள் வசதி பெற முடியும். ஆகவே அதற்கான அனுமதியை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உடையார்பாளையம் நகரத்திற்குச் செல்ல துலாக்குறிச்சி கிராமத்திலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்ட காட்டின் வழியாக ரோடு அமைக்க அனுமதி அளிக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டது. அதற்கும் இதுவரை அனுமதி வழங்கப்படவில்லை. இன்று கூட அந்தப் பாதையில்தான் மக்கள் நடந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள்; வண்டிகள் சென்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் அனுமதி இல்லாத காரணத்தால் ரோடு போடும் வேலை நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மார்கெட்டில் கமிட்டி மூலம் அந்த ரோடு போடும் வேலைக்காக ஒரு தொகை ஒதுக்கப்படும் கூட அனுமதி கிடைக்காத காரணத்தால் அதை செலவழிக்க முடியாமல், அனுமதி கிடைக்காமல் இரண்டு மூன்று ஆண்டு காலமாக அப்படியே இருந்துக் கொண்டிருக்கிறது. உடனடியாக அனுமதி கொடுத்து அந்தச் சாலையைப் போட்டுக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

[திரு. செ. சதாசிவம்]

[1975 மார்ச் 31]

சில காடுகளில் முந்திரி பயிரிடப்பட்டிருக்கின்றது. இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஓரை முந்திரி மகசூல் பொறுக்கி எடுத்துக்கொள்ள எலத்தின் மூலமாக விடப்பட்டது; விற்கப்பட்டது. இப்போது அரசாங்கமே நேரடியாக முந்திரிக் கொட்டைகளைப் பொறுக்கி எடுத்து விற்பனை செய்து கொண்டு வருகிறது. மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் முந்திரிக் கொட்டையின் விலை 80 கிலோ மூட்டை ஒன்றுக்கு 150 ரூபாயாக இருந்தது. சென்ற ஆண்டு 330 ரூபாயாக இருந்தது; இந்த ஆண்டு 230 ரூபாய்க்கு வந்திருக்கிறது. 150 ரூபாய் என்று எலத்திற்கு விட்ட காரணத்தால் எலத்திற்கு விட்ட தொகையும் தற்சமயம் விற்பனை ஆகிய தொகையும் ஏறத்தாழ ஒன்றாக இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டாலும் இந்த கொட்டைகளை பொறுக்குவதில் சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன.

பக்கத்திலுள்ள கிராமங்களில் உள்ளவர்களை வேலைக்கு வைத்து அந்த அதிகாரிகள் முந்திரிக் கொட்டைகளைப் பொறுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. கிராமங்களிலுள்ளவர்கள் கூலிக்குக் கூலியும் பெற்றுக் கொண்டு முந்திரி கொட்டைகளையும் மறைத்து வீட்டுக்கு எடுத்துச்செல்லக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை எலத்தின் மூலமாகவும், மறு ஆண்டு அரசாங்கம் நேரடியாகவும் முந்திரிக் கொட்டைகளை விற்பனை எதிலே லாபம் அதிகமாக கிடைக்கிறது என்று முடிவு செய்வது நலமாக இருக்கும்.

இவற்றைத் தவிர தனியார் முந்திரிக் காடுகளும் இருக்கின்றன. கேரள மாநிலத்திலே இதற்கு நல்ல கிராக்கி இருப்பதாகத் தெரிகிறது. தமிழ் நாட்டில் முந்திரிக் கொட்டை உடைப்புத் தொழிற்சாலை இல்லாத காரணத்தாலும் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளிநாட்டு ஏற்றுமதிக்கு அனுமதிப் பெற்றவர்கள் இல்லாத காரணத்தாலும் கேரளாக்காரர்கள் வாங்கிய பிறகு தான் விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சென்ற ஆண்டில் கொள்முதல் விலைக்கு 5 சதவீதம் டாக்ஸ் விதித்திருப்பதன் காரணமாக இப்போது அங்கு வருகிற வியாபாரிகள் எல்லாம் "சி" பாரம் 3 சதவீதம் சேர்த்து கிட்டத்தட்ட 8 சதவீதம் விலையை குறைத்து வைத்து பொது மக்களிடத்தில் கொள்முதல் செய்துகொள்ள ஏற்பாடு செய்கிறார்கள்.

[நண்பகல் 12:00]

ஆக, வெளிநாட்டு செலாவணியைப் பெருகிற இந்த முந்திரிக் கொட்டை உடைப்பு தொழிற்சாலையைப் பொறுத்து அதிகமாக முந்திரி விளைகிற திருச்சி மாவட்டத்தில் ஜாயின்ட் செக்டாரில் (முந்திரி பயிரிடுகிறவர்கள் இவ்வளவு சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அரசாங்கம் இவ்வளவு சதவிகிதம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் போட்டு) அங்கு முந்திரி உடைப்புத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துவது என்று சொன்னால் அதை ஏற்று நடத்த அங்குள்ள மக்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், வருடம் பூராவிற்கும் அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க முடியுமா என்று சந்தேகத்தை திளப்பலாம். எப்படி கரும்பாலைகளில் ஆண்டுக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து மாதங்கள் வேலை செய்து விட்டு, பாக்கி நாட்களில் நிறுத்தி வைக்கிறார்களோ அதேபோல் முந்திரிக் கொட்டைகளைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையிலும் முடிகிற காலம் வரையில் வேலை கொடுத்து பாக்கி

1975 மார்ச் 31]

[திரு. செ. சதாசிவம்]

நாட்களில் நிறுத்தி வைக்கலாம். ஆகவே, அரியலூர் வட்டத்தில் முந்திரிக் கொட்டை உடைப்புத் தொழிற்சாலை ஒன்றை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னர், சிறு வியாபாரிகளுக்கு இந்த ஒருமுனை விற்பனை வரியை அதிகமான பொருள்களுக்கு ஏற்படுத்திக்கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இந்த டேர்ன் ஓவர் தொகையை ரூ. 50,000 லிருந்து ரூ. 75,000 ஆக உயர்த்திக்கொடுக்குமாறும் கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி, விடைபெறுகிறேன்.
வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வன இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகள்மீது எங்கள் கட்சியார்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களையொட்டி சில கருத்துக்கள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அரசாங்கம் தயார் செய்து இரண்டொரு தினங்களுக்கு முன்பாக இந்த மன்றத்தில் வைத்த மாநிலத் திட்ட அறிக்கையைப் பார்த்தபோது ஏறத்தாழ 23,000 ஏக்கர் காடுகள் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டிருப்பதாகவும் அவை தனியார் கைகளில் இருப்பதாகவும் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. இந்த 23,000 ஏக்கர் நிலங்களும் அதிக வசதி உள்ளவர்கள் கைகளில்தான் இருக்கிறது என்பதை இந்த மன்றத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதை ஒரு வேளை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் மறுக்க மாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த அளவிற்கு வசதி படைத்தவர்கள் அரசாங்க நிலங்களை ஆக்கிரமிப்பு செய்து கொண்டு தங்கள் வருவாய்களைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்கு அரசாங்கம் உறுதுணையாக இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது நிச்சயமாக வருந்தக்கூடிய ஒரு நிலையாகும்.

ஆனால், வசதி படைத்தவர்கள் இந்த அளவிற்கு அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான காட்டு நிலங்களை வைத்திருந்தாலும் கூட அரசாங்கம் அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவில்லை. ஆனால், ஏழை எளிய மக்கள் ஐந்து அல்லது இருபத்தைந்து சென்ட் நிலத்தை, அரசாங்க நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களை அப்புறப்படுத்துவதில் தீவிரமாக இருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். ரெவின்யூ புறம்போக்குகளைக்கூட வன இலாகா ஆக்கிரமிக்கிறது. ரெவின்யூ புறம்போக்கை ஏழை எளிய மக்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், அது காட்டு இலாகா நிலத்தின் பக்கத்தில் இருக்கிறது என்றால் அந்த ஏழை எளிய மக்களை அப்புறப்படுத்தி அந்த நிலத்தை காட்டு நிலத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ளும் நிகழ்ச்சிகள் ஆங்காங்கே நடைபெறுகின்றன என்பதை அரசின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

எங்கள் பக்கத்தில் குறிப்பாக பல வழக்குகள் இருக்கின்றன. அவற்றை சர்வே டிப்பார்ட்மென்ட் கூட அவை வன இலாகாவிற்குச் சொந்தமானவை அல்ல ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்குச் சொந்தமானவை என்று கூறியும் கூட அவற்றை கைவசம் வைத்திருப்பவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1975 மார்ச், 31]

இடையூறு செய்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மேலும், இம்மாதிரி ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்படக்கூடிய அளவிற்கு இந்தத் துறை செயல்படக்கூடாது. இந்தத் துறையில் உள்ள அரசாங்க ஊழியர்கள் இப்படிப்பட்ட முறைகளைக் கையாளக்கூடாது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கட்டளை பிறப்பிக்க வேண்டும். ரெவன்யூ நிலம் என்றிருந்தால் அதை ஏழை மக்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுப்பதில் எந்தவிதமான இடையூறும் இருக்கக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக, எங்கள் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் வன இலாகா நிலங்களுக்கும் வன இலாகா செக்டோரஸ்ட்டுக்கும் இடையே ஏறத்தாழ பத்து பதினைந்து மைல் தூரம் இருக்கிறது. இந்த இரண்டுக்கும் இடையே பட்டா நிலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. தனியார்களுக்குச் சொந்தமான இந்தப் பட்டா நிலங்களை அனுபவிப்பதில் பல கஷ்டங்கள் உள்ளன. பல இடையூறுகளை வன இலாகா அதிகாரிகள் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தனியார்களுக்குச் சொந்தமான அந்த நிலங்களில் இருந்து தங்களுக்குச் சொந்தமான மரங்கள் அல்லது தழை உரம் போன்றவற்றை எடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்றால் இப்போதுள்ள விதிமுறைகள் படி முதலாவதாக வில்லேஜ் ஆபீஸரின் அனுமதி வாங்க வேண்டும். தங்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்திற்குப் பரளான் தயார் செய்து திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் இருக்கிற டி. எப். ஓ. யிடத்தில் கொடுத்து அவர்கள் அனுமதி பெற்றுத்தான் தங்கள் சொந்த நிலத்திலிருந்து தழை உரம் போன்றவற்றை எடுத்துச் செல்லலாம் என்று விதி இருக்கிறது. ஏழை மக்களுக்கு இது மிகவும் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறது. எனவே எவ்வளவோ ஆண்டுகளுக்கு முன்னராக தயார் செய்த இந்த விதிமுறைகளை உடனடியாக மாற்றியமைக்க வேண்டும். தங்களுக்குச் சொந்தமான நிலத்திலிருந்து மரங்கள், தழை உரம் போன்றவற்றை எடுத்துச் செல்வதற்கு எந்தவிதமான இடையூறும் இருத்தல் கூடாது.

அடுத்தபடியாக, எனக்கு முன்பு பேசிய ஒரு உறுப்பினர் முந்திரிக் கொட்டை தயாரிக்கும் பாக்டரி இல்லை என்று சொன்னார்கள். இங்கிருக்கிற முந்திரிக் கொட்டைகள் கேரளாவிற்குச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். உண்மை அது அல்ல. எங்கள் மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ அறுபது முந்திரிக் கொட்டை தயாரிக்கும் பாக்டரிகள் உள்ளன. அவற்றிற்குத் தேவையான முந்திரி நம் மாநிலத்தில் உற்பத்தியாவதில்லை. அவற்றிற்குத் தேவையான முந்திரி கேரளாவிலிருந்து வந்துகொண்டிருக்கிறது. இப்போது கேரளா அரசு ஒரு ஆணை பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். அங்கிருந்து முந்திரி வரக்கூடாது என்று உத்தரவு பிறப்பித்திருப்பதால் அங்குள்ள முந்திரிக்கொட்டை தயாரிக்கும் பாக்டரிசளில் உள்ள ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் இப்போது பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிக அளவிற்கு முந்திரி உற்பத்தி செய்யும் அளவிற்கு நம் மாநிலத்தில் திட்டங்கள் இருந்தாலும் கூட நாளுக்குத் தேவையான அளவிற்கு முந்திரி உற்பத்தி செய்யும் அளவிற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவில்லை. எனவே, அதிக அளவிற்கு முந்திரி சாகுபடி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு வன இலாகா தனது திட்டங்களை விஸ்தரிக்கவேண்டும். எங்கள் பகுதியில் முந்திரி விவசாயத்திற்குத்

1975 மார்ச், 31]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

தேவையான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அங்கு இத் திட்டத்தை விஸ் தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, கோதையாறு பகுதியில் ஒரு அவல நிலை உள்ளது. கோதையாறு மின் சாரத் திட்டத்திற்காக வன இலாகாவிலிருந்து நிலம் கொடுத்தோம். அந்த நிலத்தை இப்போது பி. ப்ளியூ. டி. க்கு கொடுத்து அத் திட்டத் தில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்கள் அங்கு குடியேறி அங்கு வீடுகள் கட்டிக் கொண்டு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு கோதையாறு வில்லேஜ் பஞ்சாயத்து என்ற ஒரு பஞ்சாயத்தும் இருக்கிறது. இப்போது அங்கு குடியிருக்கிற மக்களை அங்கிருந்து அகற்ற வேண்டும் என்று நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. அவர்களை அங்கிருந்து அகற்றுவது என்பதில் ஏற்படுகிற விளைவு என்னவென்றால் அந்த ஏழை மக்கள் குடியிருப்பதற்கு வேறு இடமில்லை, அதோடு, அந்தப் பஞ்சாயத்தும் செயல்பட வழியில்லாது போகும். எனவே எடுக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் உடனே நிறுத்தியாக வேண்டும். அந்தப் பஞ்சாயத்து தொடர்ந்து செயல்படவும் அங்குள்ள மக்கள் அங்கு வாழவும் வகை செய்ய வேண்டும்.

கடைசியாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலுள்ள ரப்பர் ப்ளான் டேஷன்ஸ் பற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே விவசாய மானிய விவாதத்தில் நான் கலந்துகொண்டு பேசும்போது தனியார் பயிரிடுகிற ரப்பர் ப்ளான் டேஷன்ஸ் பொறுத்து விவசாய இலாகா தான் அதற்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் என்று கருதி சில கருத்துக்கள் சொல்ல நான் முற்பட்ட போது விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் எனக்கும் அந்த ரப்பர் ப்ளான் டேஷன்ஸ்க்கும் ஒரு பந்தமும் இல்லை. அவை வன இலாகாவைச் சேர்ந்ததாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கிற குறிப்பேடுகளைப் பார்க்கும்போது அங்கிருக்கிற தனியார் ரப்பர் தோட்டங்கள் பற்றி எந்தக் குறிப்பும் காணப்படவில்லை. இந்த இலாகாவிற்கு அதில் பொறுப்பு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எனவே, அந்தத் தனியார் ரப்பர் தோட்டங்கள் எந்த இலாகாவைச் சார்ந்தது; அவற்றிற்கு எந்த அமைச்சர் பொறுப்பு என்பதை நிச்சயமாக விளக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏனெனில், ஆயிரம் ஆயிரம் ஏக்கர் தனியார் ரப்பர் தோட்டங்கள் இருக்கின்றன. பல காரியங்கள் செய்து கொண்டே யிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எந்த இலாகாவிற்கு எந்தப் பொறுப்பு என்பதை விளக்க வேண்டும்.

அடுத்து, அரசாங்க ரப்பர் தோட்டத்தைப் பொறுத்தமட்டில் நாம் பெரிய அளவில் ரப்பர் அங்கே பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் அங்கே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கம் போதிய ஊதியம் கொடுக்கவில்லை என்பதை அரசாங்கம் ஒப்புக்கொள்ளும் என்று நினைக்கிறேன். சாதாரணமாக அவர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கும் போது தனியார் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு தனியார் முதலாளிகள் எந்த வகையில் ஊதியம் கொடுக்கிறார்களோ அதைப் பின்பற்றி நாம் கொடுத்து வருகிறோம். அந்த முறையை மாற்ற வேண்டும். தேசிய மயமாக்கப்பட்ட பின்னாலே, அரசாங்கம் அவர்களுக்கு

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1975 மார்ச், 31]

பாதுகாப்பு அளித்து நல்ல முறையில் அவர்களுக்கு ஊதியம் அளிக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் ஏதோ பிற்பட்ட சக்திகள், தனியார் கொடுக்கும் ஊதியத்தைப் பின்பற்றி அரசாங்கத் தொழிற்சாலையில் வேலைச் செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுப்பது என்றால் நிச்சயமாக அது விரும்பத்தக்கதாக இல்லை. தனியார் துறையில் கொடுக்கும் ஊதியத்தையே நாமும் கொடுப்பது என்று ஆரம்பித்தால், அரசாங்கத் தொழிற்சாலையில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு ஆர்வம் இல்லாமல் போய்விடும். அவர்களுக்கு வேலையில் ஆர்வம் குறையும். ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் நிச்சயமாக உடனடியாக அவர்களுக்கு நியாயமான ஊதியம் கொடுக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் பல்லாண்டு காலமாக அங்கே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் கொடுப்பதாகக் கூறிக் கொண்டு வருகிறோம். அதற்கு அகிரிமென்ட் ஆகியிருக்கிறது. ஆனால் இது வரையிலும் போனஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. தனியார் தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் ஏறக்குறைய 20% கொடுக்கிறார்கள். தனியார் துறையில் கொடுக்கிறபோது, அரசாங்கத் துறையில் கொடுக்கவில்லை என்றால், தனியார் துறையில் இருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் அவர்கள் பிற்பாடு கொடுக்காமல் இருக்கும் பயங்கரமான சூழ்நிலை உருவாகும். ஆகவே, அரசாங்கம் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் அல்லது எக்ஸ்-கிரேசியா டேமென்ட் 20% அளவுக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் உடனடியாக முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒன்றை மாத்திரம் சொல்லி, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன். ரப்பர் விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில், மத்திய அரசாங்கத்தின் ரப்பர் போர்டு ஒன்று கேரளாவில் இருக்கிறது. கேரளாவில் உள்ள அந்த போர்ட் மூலமாக அங்கே யுள்ளவர்களுக்கு பல விதமான நன்மைகள் கிடைக்கின்றன. ஆனால் தமிழ்நாட்டில் உள்ள, என்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள மக்களுக்கு அதனால் நன்மை இல்லை—அது கேரள மாநிலத்தில் இருக்கிற காரணத்தால். ஆகவே, அங்கேயுள்ள ரப்பர் பயிர் செய்வோருக்கும் ஊக்கம் கிடைக்க வேண்டிய விதத்தில், கிடைக்க வில்லை, நியாயமான முறையில் கிடைக்கவில்லை, அங்கே கொடுக்கப்படுகிற சலுகைகள் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தை மாநில அரசாங்கம் வலியுறுத்தி, தமிழ்நாட்டில் ஒரு ரப்பர் போர்டு அமைப்பதற்கு உண்டான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, in support of the cut motions given notice of on behalf of our Party, I want to offer a few remarks regarding Demands relating to General Sales Tax, Animal Husbandry, Cinchona, Forest, etc.

As regards General Sales Tax, it is called 'Khamadheni' by the Government because it gives nearly an income of Rs. 151 crores to the Government. The tax was first introduced by our great leader Rajaji

1975 மார்ச் 31]

[Thiru B. Venkataswamy]

If it is collected more efficiently, definitely we can get more revenue from this source of taxation. We can even get Rs. 50 crores more. In this connection, I want to point out that according to the recent amendment of the main Act, option is given to the evening cinema theatres to compound the tax and so the theatre owners are evading the tax. In Denkanikottah I discussed this matter with the Executive Officer of the Town Panchayat and he had stated that the Panchayat was getting only one-third of the revenue which they were getting previously.

I think there is a loophole in the amended Act and I request the Hon. Minister examine this aspect of the matter and see that the tax is collected in accordance with the provisions of the main Act from 14th September 1974. Due to the evasion of the tax, not only Panchayats but also the Government are losing money. So, I request the Government to examine whether the provisions of the main Act or the amended Act should be applied for the efficient collection of the tax.

Coming to Animal Husbandry Department it is one of the most vital Departments and animal is the heart of the agriculturists and the Government and so we should protect it very carefully. Otherwise, it will get so many diseases. Sir, because the Animal Husbandry Department has been neglected, we are not getting good milk. In the Budget speech, it was stated that they could get only 80 grams of milk per day for each individual instead of 290 grams. We are having low breed of animals.

Three or four years ago when the Hon. Thiru Ambazhagan was in charge of Animal Husbandry, he had stated that they were just like dogs and he told the truth. What steps the Government have taken to make the dog-sized animals into large-sized animals?

We have got very limited schemes for implementation. We cannot improve them with these schemes. I am given to understand that exotic breeds of animals are imported from other countries. Some of them have been given as gifts. Even in our house if we give any gift, only the worst thing will be given. So also we get only the worst type of exotic breeds as gifts. I am told that a good type of exotic breed would cost Rs. 5 to 10 lakhs. So the Government should import good breeds of exotic animals to improve our cattle.

Coming to the Frozen Semen Bank, we must establish as many Frozen Semen Banks as possible because they can play a major role in the improvement of the economic conditions of the farmers in our State. These Banks can be kept for so many purposes and so, we must import good breed of exotic animals from foreign countries to establish these Banks in every district. For instance, we can import bulls of

[Thiru B. Venkataswamy]

[1975 மார்ச் 31]

exotic breeds such as Friesion Jersey, Red Dane, etc., for this purpose. We can also use Murrah Buffaloes bulls for crossing purpose. These are all good animals.

In dairy development we are wasting lot of money. We do not have foundation stock. When such is the case, there is no use of thinking of dairy development. I came to understand that we have limited stock of high yielding animals. What I say is, let the existing stock be looked after well so that we could have a good breed. Otherwise it is no use. If existing stock is not looked after properly, the scheme will fail. Some amount is marked for purchase of good animals. First of all, let our stock be improved.

Next I come to half-rearing centres. How many do we have? We do not have even one. In my area people are rearing calves and they are being purchased by Bangalore people. If you give subsidy to them, they will rear good calves. But that is not done. Karnataka Government has imposed a ban of others purchasing animals from their State and there is also a ban of animals going outside Karnataka State. When our stock is being purchased by them, why not we also impose a ban as is done in Karnataka State? Otherwise our good stock will go out of our State. The Hon. Minister should introduce such a legislation banning movement of our animals to outside States. If good animals go out, how can we have dairy development? If a ban is there, we can protect our good breed and rear them well.

For people growing fodder, we must give subsidy and encourage them, NB 21, NB 8 and Koilpatti cholam is giving good fodder. NB 21 grows very tall and it gives 15 tonnes of fodder. We can feed a dozen animals.

திரு. எம். முத்தையா : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். கோரம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் எண்ணிப் பார்த்துச் சொல்லுங்கள். நல்லது. கோரம் இருக்கிறது. நீங்கள் பேசுங்கள்.

THIRU B. VENKATASWAMY : We must try to import good exotic breed of animal. Key village centres and distribution centres should be organised properly. Otherwise there will be duplication of work. We must try to have good foundation stock.

I organised a sheep breeding co-operative society three years before in Denkanikotta in Hosur. But no amount has been given to the society. People are suffering. It is no use of having a society in name with no help from Government. I think Marino breed mixed with Mandya variety gives good offspring. That should be encouraged.

1975 மார்ச் 31]

Mr. DEPUTYSPEAKER : The hon. Member has taken 15 minutes. He can finish within another 5 minutes.

THIRU B. VENKATASWAMY : I will finish in another ten minutes. Steps should be taken to prevent animals from dying of rinderpest. Foot and mouth vaccine should be distributed to ryots of Tamil Nadu to prevent death of animals from the foot and mouth disease.

We are not able to produce highline chicks. Government must step in, in a big way, to produce highline chicks.

In Hosur cattle farm, 400 to 500 workers are working on daily wages for so many years, getting Re. 1 to Rs. 2-50. In these hard days, that sum is very meagre. I request the Hon. Minister to see that they get minimum wages. We ask others in the industry to introduce minimum wages for their workers. Let the Government give minimum wages for these people.

ICDB scheme has been introduced without providing sufficient staff. About 200 Livestock assistants are there in panchayats. They may be posted to ICDB centres. As Panchayat Union Chairman I know the difficulty of Livestock Assistants. They should be transferred to their original Department. We can have one such Assistant in each panchayat union. Let them be transferred to their original department. Then, better work will be done.

The Forest Department should sow the seed through helicopter so that during rainy seasons the seeds will sprout up. In that way we can raise plantations.

Anjatti-Urigam road should be laid by Forest Department. Since they have not done so and nobody has laid the road, elephant nuisance is there and many people have died. That road is important and Forest Department must lay the road so that buses can ply.

The watchers should be given pension and fixed travelling allowance. They are doing good work.

Duplication of work by Animal Husbandry department and dairy Development department should be avoided. Both are doing artificial insemination work. We should not have two departments for doing the same work. Let there be proper co-ordination.

[Thiru B. Venkataswamy]

[1975 மார்ச் 31]

[பிற்பகல் 12-30]

I understand that there is some prejudice in the matter and the two departments do not look upon each other in a friendly way (Interruption). Of course, the Ministers may be friendly. But in the department of Animal Husbandry, people will not go to the Dairy Development department which has the frozen semen. But the Animal Husbandry has no such facility. These people stand on prestige. The Hon. Minister should see that there is some co-ordination between the two and I suggest that the two departments may be under one Minister. Thank you, Sir.

*திரு. எம். சரோந்திரன் : துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே சபைக்கு முன்னால் வைத்திருக்கின்ற இந்த மானியத்தின் மீது சைகருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியத்தை எடுத்துக் கொள்கிறபோது விற்பனை வரியும் இதர வரிகளும் என்ற தலைப்பில் 8 விதமான வரிகள் போடப்படுவதாக இந்த அறிக்கையில் சொல்லப்படுகிறது. இந்தவரிடனை நாம் எண்ணிப்பார்க்கிறபோது 74-75 வருட மதிப்பீட்டிற்கும் வருமானத்திற்கும் எந்த விதமான சம்பந்தமும் இல்லாமல் இருக்கிறது, மதிப்பீடு போடுகின்றபோது அது எவ்வளவு என்று தீர்மானிக்கப்பட்டு அந்த அடிப்படையிலே வைத்து நம் வரவு செலவுகள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன. மதிப்பீட்டுத் தொகையில் குறைவு ஏற்பட்டால் அதனுடைய விளைவாக நாம் சமாளிக்கவேண்டியிருக்கிறது. மதிப்பீடுவதில் உயர்வு ஏற்பட்டால் நல்லது என்று கருதுகிறோம். எப்படி இருந்தாலும் மதிப்பீடுகள் அளவு சரியானவையாக இருந்தால்தான் வரவு செலவு குறித்து இந்தச் சபையில் விவாதிப்பது பொருத்தமாக இருக்குமே தவிர மதிப்பீடு சரியாக இல்லாமல் வருமானம் பல கோடி ரூபாய், இந்த இனத்திற்கு இவ்வளவு ஒதுக்கவேண்டும் என்று இந்த வரவு செலவை விவாதிப்பது என்பது புத்தியாலித்தனம் அற்ற ஒன்றாக அமைந்து விடுகிறது என்று இந்த நேரத்தில் முதன் முதலாக கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விற்பனை வரியையும் மற்ற வர்களையும் எடுத்துப் டார்த்தால் ஒவ்வொரு வருடமும் வரிகள் உயர்ந்துசொண்டே போகிறது. இந்த அரசின் கொள்கை வரிகளைக் குறைத்து வசதிகளைப் பெருக்குவது என்பது ஆகும். ஆனால், இங்கே பார்க்கின்ற போது வரியையும் உயர்த்துவோம் வசதியையும் பெருக்குவோம் என்ற அளவில் தான் பெருகி இருக்கிறது. ஆனால் வரி உயர்ந்திருக்கிற அளவு வசதிகள் பெருகி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் வரிகளை உயர்த்திய அளவு வசதிகள் பெருக்கவில்லை என்பதில் யாருக்கும் எந்த விதமான சந்தேகமும் இருக்க முடியாது. ஆகவே, சொல்லப்பட்ட கருத்தை வருங்காலத்தில் மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும். வரிகளையும் உயர்த்துவோம், வசதிகளையும் பெருக்குவோம். வரி உயர்ந்த அளவு வசதிகளைப் பெருக்காவிட்டாலும் முடிந்த அளவு பெருக்குவோம் என்று சொன்னால் அது சரியானதாக இருக்கும் என்று நான் கருகிறேன்.

1975 மார்ச் 31]

[திரு. எம். சரேந்திரன்]

வரி விதிப்பில் ஒரு வெட்டு தீர்மானத்தில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன் இந்த வரியை வசூலிப்பதில் அதிகாரிகளின் வருமானங்கள் சொத்துக்களை வருடா வருடம் பரிசீலிக்க வேண்டியது அவசியம் என்று என்று வெட்டுத் தீர்மானத்தில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் மிக ஏராளமான வா இப்போது போடப்பட்டு இருக்கிறது. விதி முறைப்படி அதிக அளவு வர வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று அனைவரும் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், வரிகள் அரசாங்கத்தில் வராமல் வேறு பக்கத்தில் சேர்ந்து விடுகிறது. அதனால் அந்த அதிகாரிகள் வீடுகள் பெரிதாகி விடுகிறது. இரும்பு பெட்டிகள் நிரம்பி விடுகின்றன, சொத்துக்கள் சேர்ந்து விடுகின்றன. இது தமிழகத்தில் உள்ள மக்கள் மனதில் கொண்டுள்ள கருத்தாகும். இது மாமூலாக நடக்கிற நிலை. இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை அப்படியே விட்டு விடுவது சரிதான் என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். எல்லாத் துறையிலும் இப்படிப்பட்ட நிலை இருந்தாலும் இந்த வரி வசூலிப்புத் துறையில் இது முக்கியமாக இருக்கிறது. இதற்கு யார் பொறுப்பு என்று எண்ணிப்பாருங்கள். இது உண்மை தான் அப்படி உண்மை என்றால்.....

திரு. கு. காமாட்சி : அதிகாரிகள் இரும்புப் பெட்டிகள் நிரம்பி விடுகின்றன என்று குறிப்பிடப்பட்டது. ஏதாவது ஒரு இரும்பு பெட்டியை உதாரணத்திற்குக் காண்பிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நிரம்பி விரும் என்று எதிர் சாலத்தில் சொன்னார்கள். நகழ்காலத்தில் சொல்லவில்லை.

திரு. எம். சரேந்திரன் : ஒவ்வொருவர் வீட்டிலும் இரும்பு பெட்டியில் பணம் இருக்கிறது. இரும்புப் பெட்டி சாவி அவர்களிடத்தில் இருப்பதால் எந்தப் பெட்டியில் எவ்வளவு இருக்கிறது என்று என்னால் சொல்ல முடியவில்லை. எனவே, இன்னும் ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : அவர்களிடத்தில் பெட்டி இருக்கிறது. ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் மத்திய அரசில் பதவியில் இருக்கிறவர்கள். அவர்களிடத்தில் சாவி இருக்கிறது. எப்படி அவை கண்டுபிடிக்கலாம் என்று சொன்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

திரு. எம். சரேந்திரன் : இதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது என்று உறுதியாக நீங்கள் சொன்னால் நாங்கள் கண்டு பிடித்துத் தருகிறோம். கண்டு பிடித்துத் தர மாட்டேன் என்று சொல்லமாட்டேன் என்கிறீர்களே.

திரு. கு. காமாட்சி : அந்த அதிகாரம் இல்லை. அந்த அதிகாரத்தைக் கொடுத்தால் நிச்சயமாகக் கண்டு பிடிப்போம்.

திரு. எம். சரேந்திரன் : இப்போது இருக்கிற சட்டங்களைப்பற்றித் தவறாக நினைக்கிறீர்கள். இதில் எல்லாவிதமான அதிகாரமும் இருக்கிறது. இதில் இருக்கிற கஷ்டம் எல்லாம் இந்தக் கள்ளப் பணத்தை ஒருவர்

[1975 மார்ச் 31]

அடுத்தபடியாக சோதனைச் சாவடி வைத்து இந்த எல்லாம் கண்டு பிடிக்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஒன்றே ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். சோதனைச் சாவடிகளால் வசூலிக்கப்படுவது நல்லதுதான். ஆனால் சோதனைச் சாவடிகளில் எல்லா லாரிகளையும் ஒரே இடத்தில் குமிய நிறுத்திவிடுகிறார்கள். ரோடு முழுவதும் நிறுத்திவிடுவதால் சாதாரண போக்குவரத்து கூட சில நேரங்களில் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. லாரிகளை நிறுத்துகின்ற போது ஒழுங்காக அவைகளை நிறுத்த வேண்டும்.

1975 மார்ச் 31]

[திரு. எம். சரோத்திரன்]

சீக்கிரமாக இவைகளைப் பரிசீலித்து அனுப்பி விட வேண்டும் என்பதற்காக ஒரு வழிமுறையைக் காணவேண்டியது ரொம்ப முக்கியமானது. இதை அவசியம் செய்தாக வேண்டும்.

அதைப்போல குதிரைப் பந்தயம் பற்றிப் பலர் பேசினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் இராஜா அவர்கள் பேசும் போது பல விபரங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அவருடைய பேச்சின்போது ஒரு சந்தேகத்தையும் எழுப்பினார்கள். குதிரைப் பந்தயம் ஒழிக்கப்படுமா அல்லது மறுபடியும் வந்துவிடுமா என்று தெரியவில்லை. தொழிலாளர்களையும் மற்றவர்களையும் கிளர்ச்சி பண்ணச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குதிரைப் பந்தய ஒழிப்பினால், வர வேண்டிய வருமானம் போய்விடுகிறது என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதனால் மறுபடியும் வந்துவிடுமோ என்ற சந்தேகத்தை ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினரே எழுப்பக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அதனால் எங்களுக்கும் இப்போது சந்தேகம் வந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஏற்கனவே ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு கேள்வி வந்தபோது நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரியாக வரக்கூடிய பாவ பணத்தை வைத்துக் கொள்ளலாமா என்று கேட்டபோது, இப்போது முடிவாக அறவே நீக்கி விடலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே இருக்கிற தொழிலாளர்களுக்கு வேலை போய்விட்டால்கூட அவர்களுக்கு வேலை போட்டுக் கொடுக்கவும் தயார் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் உறுதியாக குதிரைப் பந்தயம் போய்விடும் என்று நம்பிக் கொண்டிருந்தோம். ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் இராஜா அவர்கள் பேசும்போது இதுபற்றி ஒரு சந்தேகத்தை எழுப்பியதால் எங்களுக்கும் சந்தேகம் வருகிறது. எப்படி இருந்தாலும் இந்தக் குதிரைப் பந்தயம் போனது வராது என்று நம்புகிறோம், அந்த நம்பிக்கை வீண்போகாது பார்த்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக கேளிக்கை வரி சட்டத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கேளிக்கை வரி, காட்சி வரிகளில் பெரும் பகுதி பஞ்சாயத்துக்களுக்குப் போகிறது. பல பஞ்சாயத்துக்கள் பணம் இல்லாமல் ரொம்ப கஷ்டத்திற்கு உள்ளாகியிருக்கின்றன. பஞ்சாயத்துக்களுடைய வருமானத்தை எப்படிப் பெருக்குவது என்பதற்கு ஒரு கமிட்டி கூடப் போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி வருமானத்தைப் பெருக்குவது பற்றி ஆராயப் போகிறது. கேளிக்கை வரியை எப்படி வைத்தாலும் சரி, என்னென்ன முறைகளில் வசூல் செய்தாலும் சரி, முழுமையாக வசூல் செய்ய முடியவில்லை. அந்த வகையில் அங்கே என்னென்ன நடக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும்.

இதிலே ஒரு புதுமுறையைப் புத்தலாம் என்று கருதுகிறேன். பல களுக்கு ஒரு சீட்டுக்கு இவ்வளவு கட்ட வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்திருப்பதைப்போல கேளிக்கை வரி, காட்சி வரிகளையும் சீட்டுக்கு இவ்வளவு என்று மாற்றி அமைப்பது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையில் மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1975 மார்ச் 31]

சமீபத்தில் இந்த வரிகளை உயர்த்தியபோது, உயர்த்தக் கூடாது என்று கோரிக்கை வைத்தார்கள். எவ்வளவு வரிகளைப் போட்டாலும், ஜனங்கள் நிறைய சினமாவுக்குப் போகிறார்கள். வரிகளைக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதனால் சினமாவுக்கு எவ்வளவு வரி போட்டாலும் கெடுதல் இல்லை. அதில் ஒரு கணிசமான தொகை அரசாங்கத்திற்கும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கிடைப்பதால், இதில் கெடுதல் ஒன்றும் இல்லை.

ஆனால் சர்க்காரின் கொள்கை வரி போடுவதில் அல்ல; சினமா தியேட்டர்களை எல்லாம் எடுத்துவிடப் போகிறோம் என்று ஒரு முறை சொல்லப்பட்டது. தேசியமயமாக்கி வருவோம் என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்னவர்கள் இன்றைக்கு சினமா தியேட்டர்காரர்களின் கடன் வசதிக்காக, இந்தத் தொழிலின் வளர்ச்சிக்காக கடன் அமைப்புகளை உருவாக்கி, கடன் தருகிறார்கள். இது ஒன்றுக்கொன்று முரண்பாடாக இருக்கிறது. இப்படி முரண்பட்ட கருத்துக்களை ஏன் சொல்கிறார்கள்? அதனால் மெம்பர்களுக்கு என்ன உறுதியான நடவடிக்கை எடுக்கச் சொல்வது என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது; குழப்பம் ஏற்படுகிறது. குழப்பத்திற்கு இடம் இல்லாமல் நான் சொன்ன மாதிரி சீட்டுக்கு இவ்வளவு வரி என்ற வகையில் போட்டு அரசாங்கத்திற்கும், பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் பணம் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நேரமாகிவிட்டது ; 12-45 க்கு முடித்து விடுங்கள்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : இன்னும் ஐந்து நிமிடத்தில் முடித்துவிடுகிறேன். அடுத்தபடியாக பாரஸ்ட் விவகாரம் இருக்கிறது, பாரஸ்ட் பற்றிச் சொல்லும் போது எல்லோரும் சொல்வார்கள் : இத்தனை சதவிகிதம் பாரஸ்ட் நிலம் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள், ஒரு மாநிலத்தில் இருக்கிற நிலப் பரப்பில் இத்தனை சதவிகிதம் பாரஸ்ட் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். அதில் அப்பிராய பேதம் யாருக்கும் கிடையாது. இந்த விஷயத்தில் பாரஸ்ட் என்று சொல்ல, வெறும் புள்ளி விபரத்தை மட்டும் வைத்துக் கொண்டிருந்தால் பிரயோஜனம் இல்லை. புள்ளி விபரத்திலே சொல்லப்படும் இடங்கள் பல வெறும் சொட்டையாக இருக்கின்றன, இப்படி ஏன் சொட்டையாகக் கிடக்கிறது என்று பாரஸ்ட் இலாகாவைக் கேட்டால் மரம் வைக்க பணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி இருக்குமானால் விவசாயக் காரியங்களுக்கு அந்த இடத்தை குத்தகைக்கு விடலாமே. எந்த நேரத்தில் பணம் கிடைக்கிறதோ அப்போது அந்த நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளலாம். பணம் வரும் வரையில் ஏன் சொட்டையாகப் போட வேண்டும்? விவசாயக் காரியங்களுக்குக் கொடுத்தால் உற்பத்தியாவது பெருகும் அல்லவா? ஆகையால் வீணாகப் போட்டு வைப்பது புத்திசாலத்தனமான காரியம் அல்ல. அம்மாதிரியாக இருக்கும் இடங்களை எப்போது தேவைப்படுமோ அப்போது எடுத்துக் கொள்ளும் வகையில் விவசாயக் காரியங்களுக்கு குத்தகைக்குக் கொடுக்கலாம். அதனால் நமக்கு பெரும் பயன் ஏற்படும்.

1975 மார்ச் 31]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

அடுத்தபடியாக, வனத்திலிருந்து பல மூலப் பொருட்கள் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுகின்றன. இங்கே நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. துரைசாமி அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். தொழிற்சாலைகளுக்கு அனுப்புவதற்காக வனத்திலிருந்து மரங்களை வெட்டிய பிறகு மீண்டும் மீண்டும் மரம் தேவைப்படுகிறது. ஆனால் மரம் வெட்டப்பட்ட இடங்களில் புதிதாக மரங்களை வளர்க்க ஏதாவது ஏற்பாடு இருக்கிறதா என்றால் ஒன்றும் இல்லை. அப்படியானால் வெட்ட வெட்ட மரம் எங்கிருந்து வரும்? வெட்டப்பட்ட இடங்களில் மேற்கொண்டு மரம் வைக்க ஏற்பாடு இல்லாததால் பல இடங்களில் இன்றைக்கு மூங்கில் அறவே இல்லாமல் போய் விட்டது.

அதைப்போலவே யூக்கலிப்டஸ், முருக்கு போன்ற மரங்களும் இல்லாமல் போய்விட்டன. மீண்டும் மீண்டும் தொழிலுக்கு மூலப் பொருள் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாம் நினைக்கிறோம். ஆகவே, மரங்களை வெட்ட அனுமதி கொடுக்கும்போது, வெட்டும் இடங்களில் எல்லாம், ஏதாவது சர்சார்ஜ் மாதிரி போட்டு, மரங்களை வளர்க்க அந்த நிதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதில் அரசாங்கத்திற்குக் கஷ்டம் இல்லை. அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக் கொள்கிறேன். சமீபத்தில் அமைச்சரவர்களிடம் கூட அது பற்றிச் சொன்னேன். சாயில் கன்சர் வேஷன் செய்கிறார்கள், மண் அரிப்பைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். அரிப்பைத் தடுப்பது நல்லதுதான். மண் அரிப்பைத் தடுப்பதற்கு என்று மரம் வைப்பதன் மூலம் விவசாயத்திற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, அவர்களுக்குக் கெடுதலாக அது இருக்கக்கூடாது. சமீபத்தில் நான் சொன்ன விபரம் இதுதான். மேட்டூரில் கூண்டுடிப்புதூர் என்ற ஊரில் 21 விவசாயிகள் 40 வருஷமாக விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். இப்போது அங்கே சாயில் கன்சர் வேஷன் செய்கிறோம் என்று சொல்லி, குழி வெட்டி, மரம் வைக்க பாரஸ்டிலருந்து ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் 40 வருஷமாக விவசாயம் செய்து கொண்டிருந்தவர்களுக்கு பாதகம் ஏற்படுகிறது. புதிதாக ஒரு இடத்தில் சாயில் கன்சர்வேஷன் செய்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் 40 வருஷமாக விவசாயம் செய்துவரும் ஒரு இடத்தில் இது தேவையா? பெரும் நிலப்பரப்பையும் அவர்கள் வைத்துக் கொள்ளவில்லை. அவர்கள் 21 பேர்கள்தான்; 41 ஏக்கர் நிலம்தான் இருக்கிறது. 40 வருஷமாக விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கே இப்போது போய் மரம் வைக்கப் போகிறார்கள். மரம் வைக்க வேண்டாமென்று நான் சொல்லவில்லை. அந்த விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படாமல் மரம் வைக்க வேண்டும். 40 வருஷமாக விவசாயம் செய்து வருபவர்களை வெளியேற்றுவது என்று சொன்னால் நம்முடைய கொள்கை என்ன? வறட்சி நிவாரணப்பணி என்கிறோம். விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்கிறோம். இந்த நேரத்தில் அவர்களைத் தொந்தரவு செய்தால் எப்படி?

மேட்டூர் டாம் கட்டும்போது ஏராளமான நிலம் வெள்ளத்தில் மூழ்கி விட்டது. அதனால் தங்கள் சொத்துக்களை இழந்து, இங்கே வந்து விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தை பட்டா செய்யு

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1975 மார்ச் 31]

கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, மேட்டூர் சப்-கலக்டர் வந்து பார்வை யிட்டு, அதன் பின்னால்தான் அது பாரஸ்ட் நிலம் என்று தெரியவந்தது. அதன் பின்னர் பட்டா செய்யும் பிரச்சினை அப்படியே இருக்கிறது. அங்கே புதிதாக யாரும் விவசாயம் செய்ய முற்படவில்லை. அங்கே இப்போது விவசாயம் செய்து கொண்டிருப்பவர்கள் கடந்த 40 வருஷமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை கருத்திற் கொண்டு, அவர்கள் பிரச்சினையை கனிவோடு பரிசீலனை செய்து, அவர்களுக்குக் கஷ்டமில்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதில் அரசாங்கத்திற்கு எந்த விதமான கஷ்டமும் இல்லை.

அடுத்து, கால்நடைகள் பற்றி பலர் இங்கே சொன்னார்கள். கால் நடைகள் தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளி மாநிலங்களுக்குப் போகின்றன. ஏன் போகின்றன என்றால் வெட்டுக்காகத்தான். இங்கே பயன்படாமல் இருப்பதை அவர்கள் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். இப்படிப் போவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்றால் அது நமக்குப் பயன்படுவதாக இருக்க வேண்டும்.

புள்ளி விபரத்தைப் பார்த்தால் ஒருவருக்கு 84 கிராம் பால் தான் கிடைக்கிறது. 280 கிராம் பால் தேவைப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட 200 கிராம் பால் இன்னும் அதிகமாக வேண்டும். அதற்கு நாம் எவ்வளவு அக்கறை எடுத்திருக்கிறோம்; எவ்வளவு வேகமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தால் இந்த மானியத்தைப் பார்த்தால் எந்தவிதமான காரியங்களும் நடைபெறுவதாக நமக்குத் தெரியவில்லை.

ஒரு நல்ல சமுதாயத்தை அமைக்க வேண்டுமென்றால் எல்லாத் துறைகளிலும் படிப்படியாக வளர்ச்சி காண முயற்சி செய்ய வேண்டும். அதில் செய்திருக்கிறோம்; இதில் இல்லை என்றால் பயனில்லை. இந்த மூன்று மானியங்களுமே முக்கியமானவைதான். மூன்றிலும் வளர்ச்சி காண வேண்டும். அதற்கு நான் சொன்ன கருத்துக்களை எடுத்துக் கொண்டு, விரைவாக இந்தக் குறைபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, அந்த வகையில் அரசாங்கம் செயல்படும் என்ற நம்பிக்கையோடு அமர்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : தலைவரவர்களே, ஒரு சின்ன விளக்கம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுரேந்திரன் அவர்கள் குதிரைப்பந்தயம் ஒழிப்பு பற்றி வரவேற்று பேசினார்கள். அதிலே எந்தவிதமான சந்தேகம் பட வேண்டியதில்லை. அதே நேரத்தில் அவர்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. கே. எம். எஸ். அவர்கள் குதிரைப்பந்தயத்தை ஒழிப்பது தவறு என்ற கருத்துப்பட காலையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். இதில் தங்களுடைய கட்சியின் நிரந்தரமான கொள்கை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : எங்கள் கட்சியின் நிரந்தரக் கொள்கை தீமைகளை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதுதான். அவர்களுடைய மனதில் இன்னும் கொஞ்சம் சபலம் இருக்கிறது. இப்போதுதான் எங்களோடு சேர்ந்து, அந்தச் சபலத்தை போக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1975 மார்ச் 31]

6. நடைமுறைக் கேள்வி.

ஹவுஸ் சர்ஜன்கள் வேலை நிறுத்தம் பற்றி உறுப்பினர்கள் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கும்போது, அது குறித்து தகவலை அவைக்கு அறிவிக்காமல், மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் செய்தித் தாள், நிருபர்களுக்கு தகவல் அளிக்க அழைத்திருப்பதாக கூறப்படுவது குறித்து :—

திரு. ஏ. சுப்பிரமணியம் : சார், பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர். நான் கேட்கும் பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் இது சம்பந்தப்பட்டதல்ல. இங்கே, நம் முடைய தமிழ்நாட்டில் நடக்கிற ஹவுஸ் சர்ஜன் வேலை நிறுத்தம் சம்பந்தமாக ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம். நானும் மற்றும் பலரும் கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்து 2, 3 நாட்களாகிவிட்டன. இப்போது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இல்லை. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அமைச்சர் சட்டசபையில் விளக்கம் சொல்ல வேண்டும். ஆனால் இங்கு விளக்கம் சொல்லாமல், பத்திரிகை நிருபர்களிடம் இது பற்றி கருத்துச் சொல்வதற்காக அவர்களை அழைத்திருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தைச் சட்ட சபையில் கொடுத்திருக்கிறோம்; அதற்கு இங்கே விளக்கம் சொல்லாமல் பத்திரிகை நிருபர்களை அழைத்துப் பேசுவது முறைதானா? அது இந்த சபைக்கு உரிய கௌரவத்தைக் காட்டுவதாக இருக்குமா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

நாங்கள் இதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிறோம். இது சம்பந்தமாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கவலை கொண்டிருப்பதால் ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறோம். மன்றம் கூடும்போது, இந்த மன்றத்தில் தான் இதுபேரற்ற தகவல்களைத் தர வேண்டுமென்று விதி இருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது பத்திரிகை நிருபர்களை அழைத்து—இங்கே சொல்லாமல்—கருத்துக்களை வெளியிட இருப்பது முறையா? அது இந்த சபைக்கு காட்டும் மரியாதையாகுமா? என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை நாளைக்கு எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று மக்கள்—நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இன்றைக்கு அவர் பத்திரிகை நிருபர்களுக்கு அதுபற்றி இண்டர்வ்யூ கொடுக்கிறாரா இல்லையா என்பது ஹைபதிகல் க்வெஸ்டியன் அதைப்பற்றி நாம் முடிவு கூறுவது நல்லதல்ல.

5. 1975-76 ஆம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—தொடர்ச்சி.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: On a point of personal explanation, Sir. (Interruption) No, no. I will finish. Because my name has been dragged, I will explain. We have voted for the abolition of races

[திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம்]

[1975 மார்ச் 31]

and there is no question about it. I only pointed out that enforcement is impossible in the present circumstances. That is all. The Party's policy is definitely clear. But whatever it is, it cannot be enforced and so many people in the middle will make money and Government will lose the revenue.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : தலைவர் அவர்களே, இன்றைக்கு அவையில் சோரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய நல்ல கருத்துக்களை வழங்கி இருக்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை.)

இந்த ஐந்து மானியக் கோரிக்கைகளில், முதலாவதாக கால்நடை பராமரிப்புத் துறையைப் பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, இந்த ஆண்டு வெட்சியின் காரணமாக கால்நடை பராமரிப்பில் விவசாயிகள் அதிகம் துயருறுகிறார்கள் என்பதை ஒரிரு உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதோடு அரசு கால்நடைத் துறை மூலமாக கால்நடையின் தரத்தை உயர்த்துவதற்குப் பல்வேறு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் தங்கள் ஆலோசனைகளைக் கூறியிருக்கிறார்கள். கால்நடைகளின் தரத்தை உயர்த்த—கால்நடைகளின் வளத்தைப் பெருக்கத்தான் சமீபகாலமாக ஆர்.டி.பி.யில் இன்செமினேஷன் முறையில் நமது மாடுகளை நல்ல தரமான வெளிநாட்டுக் காளிகளுடன் இணைப்பெடுக்கம் செய்து வருகிறார்கள். இப்படி மரபு வழிகளை மேம்படுத்துவதன் மூலம் தான் நல்ல தரமான கால்நடைகள் உருவாகும் என்பதில் யாருக்கும் கருத்து மாறுபாடு இருக்க முடியாது. அது போதுமான அளவு செய்யப்படுகிறதா இல்லையா என்ற வினாவை இங்கே எழுப்பியிருக்கிறார்கள்.

இப்போது இந்த ஐ.ஸி.டி.பி. திட்டத்தின் கீழ்—மதுரை மாவட்டத்திலும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும், 150 இடங்களில் செயற்கை கருத்தரிப்பு முறை பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அது இல்லாமல் மாநிலத்தின் பல்வேறு பகுதிகளில் 138 இடங்களில் இந்த சென்டர்கள் இருக்கின்றன. கீ வில்லேஜ் ஸ்கீபின் கீழ் 28 சென்டர்கள் இருக்கின்றன. ஆக மொத்தம் 316 இடங்களில் செயற்கை கருத்தரிப்பு முறை இன்றைக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. இதைச் சற்று அதிகப்படுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் உள்ள எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை நியாயமானது என்பதை நான் உணர்கிறேன்.

1975 மார்ச் 31]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

நல்ல தரமான — மேம்பாடான மாடுகளை வெளிநாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டும். அப்படி இறக்குமதி செய்தால்தான் அதன்மூலமாக இனப்பெருக்கம் செய்து—நல்ல வளமுள்ள கால்நடைகளை உருவாக்க முடியும் என்ற கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. இப்போது நமது நாட்டிலே வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்த மாடுகளை இனம்வாரியாக பார்த்தால் ஜெர்வரி—49, ஃபிரிஷியன்—46, ரெட்டென் 8, ப்ரெளன்—28, முர்ரா எருமைகள்—258 — இவை அல்லாமல் கால்நடைக் கல்லூரியில் வெளிநாடுகளில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்ட காளைகள் 29, எருமைகள் 73 இருக்கின்றன. வெளிநாடுகளில் இருந்து கால்நடைகளை வரவழைத்து இந்த எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்வது நல்ல கருத்து. என்றாலும், வெளிநாடுகளில் இருந்து மாடுகள் வாங்குவதில் பல சிக்கல், சிரமங்கள் இருக்கின்றன.

இருப்பினும் எப்பால்—மே மாதங்களில்—குறிப்பாக மே மாதத்தில் டென்மார்க்கில் இருந்து 240 ஜெர்வரி சிடேரிகளையும், 10 ஜெர்வரி காளைகளையும்—தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள ஈச்சன்சோட்டை டண்ணைக்கு வாங்கி வர இருக்கிறோம். பசு மாட்டின் விலை 10 ஆயிரம் ரூபாய், காளையின் விலை 1 லட்சம் ரூபாய். தஞ்சை மாவட்டத்தில் கால்நடை வளத்தை—குறிப்பாக தமிழகத்தின் கால்நடை வளத்தைப் பெருக்க இது மிகவும் உதவியாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார் ஆன் எடாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். மே மாதத்தில் டென்மார்க்கில் இருந்து 250 மாடுகள் வாங்கி வர இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். மாடு வாங்க அமைச்சர் போகப் போகிறாரா? அல்லது வேறு யாராவது போகப்போகிறாரா என்று தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது எப்படி பாயின்ட் ஆப் ஆர்டரில் வரும். ?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் சுவைக்காக பழைய ஞாபகத்தில் சொல்லியிருக்கிறார் என்று கருதுகிறேன். யாரும் மாடு வாங்கப் போகவில்லை. அங்கிருந்து மாடுகளை இங்கே அனுப்பி வைக்க ஏற்பாடுகள் நடந்துவிட்டன. இப்படி வெளிநாடுகளில் இருந்து மாடுகளைத் தருவித்து இங்குள்ள கால்நடைகளின் தரத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்பதற்கான முயற்சிகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன.

இன்னொன்று; கால்நடைகளின் தரத்தை உயர்த்துவதோடு — இங்குள்ள மாடுகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அடிமாட்டுக்காக நாள்தோறும் ஆயிரக்கணக்கான மாடுகள் அண்டை மாநிலங்களுக்குப் போகின்றன என்ற கருத்தும் சொல்லப்பட்டது. இது நியாயமான கருத்து. நான் இது பற்றித் தகவல் விசாரித்தேன். நான் ஒன்றுக்கு 3 ஆயிரம் மாடுகள் போவதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் ஐந்தாயிரம் மாடுகள் தமிழ் நாட்டில் இருந்து வெளிமாநிலங்களுக்குப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1975 மார்ச் 31]

இதை எப்படித் தடுப்பது என்று கவனம் செலுத்த வேண்டும். குஜராத், மகாராஷ்டிரா போன்ற மாநிலங்களில் இதுபோல மாடுகள் போவதைத் தடுக்க சட்டம் இருக்கிறது. அதே போன்ற சட்டத்தை இங்கே கொண்டுவரலாம் என்பதில் — அபிப்பிராய பேதங்கள் சட்ட இலாக்காவில் இருந்தாலும் — அந்தச் சட்டத்தைப்போன்ற இணக்கமான சட்டம் ஒன்றை இங்கு கொண்டு வருவதில் ஆட்சேபணை இல்லை. அதற்கானதொரு சட்டம் இங்கே — இந்த ஆண்டே கொண்டுவரப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, கோழி வளர்ப்புக் கழகம் மூலமாக—முன்பு இலாக்கா பொறுப்பில் இருந்தது—இப்போது இதற்காகவே தனிக் கார்ப்பரேஷன் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது — ஒரு நாள் ஒன்றுக்கு 1 லட்சம் முட்டைகளை விற்கக்கூடிய அளவுக்கு விரைவுத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு வருகிறது. குஞ்சு பெரிக்கிற சென்டர்களுமும் நான்கைந்து இடங்களில் ஏற்படுத்தி மாதத்திற்கு 20 ஆயிரம் குஞ்சுகளைப் பெரிக்கின்ற அளவில் அவை செய்யப்படும். அதன்மூலம் தனியாருக்கும் அரசுத்துறை நிறுவனத்திற்கும் கோழிக் குஞ்சுகளைத் தருவதற்கு கோழி வளர்ப்புக் கழகத்தின் மூலம் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

இந்தக் கோழி வளர்ப்பு அல்லது பால் பண்ணைக்காக மாடு வளர்ப்புக் காகச் சில இடங்களிலே சிரமப்படுகிறார்கள். பலபேர் கோழிப் பண்ணை வைக்கிறார்கள்; நஷ்டம் வருகிறது என்று மூடிவிடுகிறார்கள். அப்படி ஏன் நஷ்டம் வருகிறது என்றால், ஒரே ஒரு காரணம்தான். ஃபீட் காஸ்ட், தீவனத்தின் விலை அதிகமாக இருக்கிறது. ஒரு சம்சாரி அல்லது ஒரு குடியானவன், 4 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருப்பவன் பால் பண்ணைக்காக மாடு வளர்த்தாலோ, அல்லது கோழிப் பண்ணை வைத்தாலோ, சமாளிக்க முடிகிறது. குதிரை மசால் என்று புதிதாக ஒரு செடி வருகிறது. அது கோழிக்கு முக்கியமான உணவாகக் கருதப்படுகிறது. ஆனால், பண்ணை வைப்பதையே தொழிலாகக் கொண்டு, பண்ணை வைப்பவர்களுக்கு அது கட்டுப்படியாகவில்லையென்பதை நான் ஓரளவுக்கு ஒத்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், அண்டை மாநிலங்களிலே, கேரளாவிலே, தீவனத்திற்காக, சப்சடி கொடுக்கிறார்கள். அந்த மாதிரி ஏன் தமிழ் மாநிலத்திலே செய்யக் கூடாது? அந்த மாதிரி தமிழகத்திலே ஏன் குறைந்த விலைக்குக் கோழித் தீனி கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்யக் கூடாது?

திரு. சோ. அழகர்சாமி: கோழிப் பண்ணை ஆரம்பிக்கப்பட்டது பற்றி ஸ்பெஷல் ஆபீட் ரிப்போர்ட் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்களே, அதை அரசாங்கம் சபைக்கு வைக்குமா?

1975 மார்ச் 31]

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே கோழித் தீவனத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதன் உற்பத்தியில் முக்கியமான பங்கு வகிக்கின்ற “ஃபிஷ்மீல்” சரியாகக் கிடைப்பதில்லை, தனியாருக்கு, கோழித் தீவனம் தயாரிப்பவர்களுக்கு. ஆகவே, அதற்கு நம்முடைய அரசு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யுமா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : கோழித் தீவனமானாலும் மாட்டுத் தீவனமானாலும் அந்தத் தீவன என்னைக் குறைவாகவேண்டுமென்பதிலே கருத்து வேறுபாட்டில்லை. அதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். 3, 4 நாட்களுக்கு முன்னாலே முதலமைச்சரவர்களும், பால் வளத் துறை அமைச்சரவர்களும், நானும் புதிதாக மாட்டுத் தீவனத் தொழிற்சாலையைத் துவக்கச் சென்றிருந்தோம். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள், மாதவரத்திலே மாட்டுத் தீவனத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள். விலை கட்டுபடியாகக் கூடிய வகையிலே, அங்கே இருக்கக்கூடிய மாடுகளுக்குத் தீவனம் தயார் செய்ய முடியும் என்ற வகையிலே, அத்தொழிற்சாலையை ஆரம்பித்து வைத்தார்கள்.

பெரும்பாலும், நகர்ப்புறத்திலே, விவசாயத்திலில்லாதவர்கள் பண்ணையை ஆரம்பிக்கும்போது சிரமம் ஏற்படுகிறது. கழிவுத் தீவனங்களைப் போட்டு, பல இடங்களிலே, கிராமங்களிலே, கோழிப் பண்ணைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் வீட்டில் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அரசாங்கம் விற்கிற தீவனம் தனியார் விற்கிற தீவனம் ஆகியவற்றை வாங்கிக் கூட, இலாபகரமாக நடத்தி வருகிறார்கள்.

சென்னைக்குத் தென் பகுதியிலே, தாம்பரம் பகுதியிலே, 40, 50 பேர் கோழிப் பண்ணை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் என்னிடத்திலே பேசினார்கள். தீவன விலை, சற்று அதிகமாக இருக்கிறது; அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். நாங்கள் எல்லாக் கணக்கையும் பார்த்தால், வெளியிலே விற்கிற விலையை விட, அரசுத் துறையிலே, தீவன விலை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் கேட்டேன், வெளியிலேயே வாங்கிக்கொள்ளலாமே; அங்குதான் குறைவாக இருக்கிறதே என்று. அதற்கு அவர்கள், வெளியிலே இருப்பதை விட, அரசுத் துறையிலே தரமான உணவு தயாரிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதை அவர்கள் ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். நாம் ஓரளவுக்குத்தான் விலையைக் குறைக்க முடிந்தது. இருந்தாலும், அதை இன்னும் குறைக்கின்ற அளவு முயற்சியில் ஈடுபட்டால், நகர்ப்புறங்களிலே, அல்லது வேளாண்மையில்லாத தொழிலாக நடத்துகிறவர்கள் அதை இலாபகரமாக நடத்த முடியும் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அந்த அளவிலே, இலாகா அளவிலே, என்ன முயற்சியில் ஈடுபடுபடுவேண்டுமோ அந்த முயற்சியிலே ஈடுபடலாம் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1975 மார்ச் 31]

காட்டிலாகா பற்றி இங்கே எல்லோரும் பேசினார்கள். காட்டிலாகாவுக்கு 4, 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே ரூ. 3 கோடி தான் வருமானம். இந்த ஆண்டு ரூ. 9 கோடி வருமானம் எய்தியிருக்கிறது. இருந்தாலும், வருமானம் அதிகம் வரவேண்டுமென்ற கருத்தெல்லாம் சொன்னார்கள். நல்ல கருத்துக்கள் தான். ஆனால், காட்டிலாகாவிலுடைய குறிக்கோள் வியாபார முறையிலே அதை நடத்தி, சம்பாதிக்க வேண்டுமென்ற நுண்ணிய நோக்கத்தோடு நாம் செய்வதைக் காட்டிலும், உறுப்பினர்கள் சொன்னதைப் போல, காடுகள் பாதுகாத்துப் பராமரிக்கப்பட வேண்டுமென்பது தான் முக்கியமான கருத்து.

இருக்கிற காடுகளை அழியாத நிலையிலே பாதுகாத்தல், அல்லது புதுக் காடுகளை வளர்த்தல் என்பது ஒரு முயற்சி. இரண்டாவது முயற்சி, தொழிற்சாலைகளுக்குத் தேவையான, தொழில் உற்பத்திக்குத் தேவையான மரங்களை—ராமெட்டிரியல்ஸ்ஸை—தயாரிக்கப்பயன்படுத்தலாம் என்பதாகும். இரண்டாவது முயற்சிக்குத்தான் இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக நமது உறுப்பினர்கள் தொழில் வளம் பெருக காட்டிலாகா வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க, சென்ற ஆண்டு ஃபாரஸ்ட் கார்ப்பரேஷன் துவக்கப்பட்டிருக்கிறது. 75,000 ஹெக்டேர் நிலப்பரப்பு அவர்களிடத்திலே ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இராமநாதபுரம், திருச்சி, புதுக்கோட்டை, தென் ஆற்காடு மாவட்டங்களிலே ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இன்டஸ்ட்ரிஸ்—உட்பேஸ்ட் இன்டஸ்ட்ரிஸ் என்று சொல்லக்கூடிய, மரத்தை நம்பி உருவாகக் கூடிய தொழிற்சாலைகளுக்கு எந்த எந்த அளவுக்கு நாம் மர உற்பத்தி செய்ய முடியுமோ அந்தப் பொருள்களை யெல்லாம் தருகின்ற பொறுப்பை இந்தக் கழகத்தின் மூலமாக மேற்கொள்கின்ற மிகப் பெரிய திட்டத்தை அவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த வன இலாகாவிலே, தேயிலை பயிரிடுகின்ற நிலையில் தேயிலைத் தோட்டங்கள் வைக்கப்பட்டு வருகின்றன. குறிப்பாக இலங்கையிலிருந்து வருகின்ற அகதிகளுக்கு வாழ்வளிக்க மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்து லோன் பெற்று, நீலகிரி மாவட்டத்திலே, 3,750 ஏக்கர் பரப்பளவிலே தேயிலை பயிரிடுகின்ற திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு, 1,750 ஏக்கர் பயிர்செய்து முடிக்கப்பட்டு விட்டது. கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் பேர் வேலை செய்கிறார்கள். 3,000 பேரை வேலையில் அமர்த்த வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே திட்டம் உருவாக்கப்பட்டு, மத்திய சர்க்கார் கடன் கொடுப்பதாகவும் ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதிலே தற்சமயம் சுமார் 1,000 அகதிகள் டிபன்சினையிலே அமர்த்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1975 மார்ச் 31

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஜேம்ஸ் அவர்கள், ஆண்டுதோறும் அவர்கள் மாவட்டத்திலேயுள்ள ரப்பர் தோட்டத்தைப் பற்றிப் பேசுவார்கள். அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் 8,295 ஏக்கர் பரப்பளவிலே ரப்பர் பயிரிட முடிவு செய்திருக்கிறோம், பயிர் செய்து வருகிறோம். இப்பொழுது பலன் கொடுக்கிற தோட்டத்தின் அளவு 2,947 ஏக்கர். சென்ற ஆண்டு ரூ. 60 இலட்சம் அளவு சம்பந்தமான ரப்பர் விற்கப்பட்டிருக்கிறது. 8,295 ஏக்கரிலும் பயிர் செய்து முடிக்கின்ற, அந்தத் திட்டம் முழுமையாகப் பூர்த்தி செய்யப் படுமானால் கடைசியாக, ஆண்டு ஒன்றுக்கு ரூ. 2 கோடிக்கு இலாபம் தரக்கூடிய திட்டமாக இருக்கும் என்றுதான் நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட மூன்றிலே ஒரு பங்குதான் பயிரிடப் பட்டிருக்கிறது. இது தென் கோடியிலே, கன்னியாகுமரியிலே இருக்கின்ற காரணத்தாலே சீதோஷ்ண நிலை ஏற்றதாக அங்கு இருக்கிறது. ஒரு ரப்பர் தோட்டம் உருவாக்கக்கூடிய சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது.

தொழிலாளர்களுடைய பிரச்னையை ஆண்டுக்கு ஒரு தடவை சொல்லி வருவார்கள். நானும் செய்துதான் வருகிறேன். ஏதாவது, தொழிலாளர் பிரச்னை இருந்தாலும், நானும் அவர்களுடன் பேசி சாதாரணமாகத் தீர்த்துக்கொள்வதைப் போல், நாம் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எல்லாப் பிரச்னைகளையும் தீர்த்து விடுவேனென்று சொன்னார்கள். போனஸ் அல்லது எக்ஸ்-கிரேஷியா பேமென்ட் கொடுப்பதற்காக, இலாகாவிலிருந்து அரசாங்கத்திற்கு சிபாரிசு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இலாக்கா, தொழிலாளர் களுடன் அக்ரிமென்ட் செய்திருக்கிறது, உடனடியாக நிறைவேற்றிக் கொடுப்பதாக. அரசாங்கம், அதற்கு ஏதாவது முடிவு செய்திருக்கிறதா என்பதை இப்பொழுது அறிவிப்பார்களா? இது நல்ல சந்தர்ப்பம். இப்பொழுது அறிவித்தால் விளம்பரமாகவும் இருக்கும். அதை அமைச்சரவர்கள் அறிவிப்பார்களா? ரூ. 1 கோடி இலாபம் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : ரூ. 1 கோடி இலாபம் என்று சொன்னது, 8,259 ஏக்கர் நிலமும் பலன் தரும்போதுதான் அந்தக் கணக்கு. தற்பொழுது மூன்றில் ஒரு பங்கு தான் பலன் தருகிறது. அதற்குத் தனியாகக் கூட கார்ப்பரேஷன் அமைக்கலாமா என்று யோசிக்கலாம். அதை அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ஆர் பொன்னப்ப நாடார் : போனஸ் சட்டத்தை, அரசு நிறுவனங்களுக்குக் கொண்டு வர, இப்பொழுது அதன் மேலே பரிந்துரைகள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றனவே, மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து. போனஸ் கொடுக்காவிட்டாலும், எக்ஸ் கிரேஷியா பேமென்ட் கொடுக்க—இலாபக்ரமாக நடந்து வருகிறது—என் அரசாங்கம் தயங்குகிறது? தனியார் கொடுக்கிறார்களே, அந்த அளவிலாவது அரசாங்கம் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்யக் கூடாதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

[1975 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : இப்பொழுது இலாபகரமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்வது முழுமையான கருத்து அல்ல. காரணம், இப்பொழுது காப்பிட்டல் எக்ஸ்பென்டிச்சர்தான் அதிகம் செய்கிறோம். அப்படிப் பார்த்தால் நஷ்டம் வரும். பெரிய திட்டம், 8 ஆயிரம் சொச்சம் எக்கரில், இப்பொழுது 2 ஆயிரத்து சொச்சம்தான் பயிர் செய்யப்படுகிறது. மொத்தமாக செய்தபிறகுதான் டாப்பிங் ஆனபிறகுதான் இலாபம் வரும். இப்பொழுது காப்பிட்டல் எக்ஸ்பென்டிச்சர் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தாலே இந்நிலையிருக்கிறது. தொழிற்சங்கத் தலைவர் அவர்தான். ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒப்புக்கொள்கிற அளவுதான்—இதிலே தொழிலாளர் பிரச்சனை, நியாயமான பிரச்சனை இருந்தால், அதை அரசு செய்யலாம் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இந்த வன இலாகாவின் இன்னொரு பகுதியிலே சின்கோனா என்ற ஒரு சிறிய பிரிவு இருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 6,500 ஏக்கர் பரப்பளவில் சின்கோனா செடிகள் பயிரிடப்படுகின்றது. இதிலேயும் ஒவ்வொரு ஆண்டிலேயும் வருகிற வருமானக் கணக்கைப் பார்த்தால் சற்று அதிகமாகத்தான் வருகிறது. இதை நாம் லாபகரமான தொழிலாகப் பார்க்கவில்லை, மருந்துப் பொருளாகப் பார்க்கிறோம், அரோமேடிக் பிளாண்ட், சின்கோனா என்ற அளவிலேதான் அதை மருந்துப் பொருளாகப் பார்க்கிறோம். 9 இலட்ச ரூபாய் வரையிலே இந்த ஆண்டு வந்திருக்கிறது, இன்னும் மூவாயிரம் தொழிலாளர்களுக்கு, மலைப்பகுதியிலே உள்ள அந்த மக்களுக்கு, வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கக்கூடிய ஒரு திட்டம் வகுக்கப்படுகிறது. இப்போதே இந்தத் துறையில் மூவாயிரம் தொழிலாளர்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள், மேலும் 3,000 தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கிடைக்கக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு வெளி நாடுகளிலே இந்த சின்கோனா தூளைப் பயன்படுத்தக் கூடிய முறையிலே அதற்கு கிராக்கி ஏற்பட்டிருப்பதாக அறிகிறோம், இப்படிப்பட்ட கிராக்கி நிலவுமானால் வேலைவாய்ப்பு அதிகமாகிற வாய்ப்பு ஒரு புறம் இருந்தாலும், இப்போது வருகிற லாபம் ஒருபுறம் இருந்தாலும் அது இன்னும் அதிகமாகக்கூடிய நல்ல அம்சமும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வணிக வரித் துறையைப்பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நல்ல அம்சங்கள் சிலவற்றைச் சொன்னார்கள். இவ்வளவு தூரம் அவர்கள் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள், ஐந்தாறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 50 கோடி ரூபாய் வருமானம் வந்தது, இந்த ஆண்டு 150 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே வசூல் செய்திருக்கிறார்கள், இதுவேல்லாம் மக்களைப் பிழிந்துதான் செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள்.

மல்டிபாயின்ட் ஆக இருப்பதை சிங்கின் பாயின்ட் ஆக மாற்றியிருப்பதை திரு ஜப்பார் அவர்கள் குறிப்பிட்டு நல்ல முயற்சி, நல்லத் திட்டம் வியாபாரிகளுக்கு அதனால் கஷ்டம் கிடையாது, மிக்க மகிழ்ச்சியோடு வாரியைத் தருகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதைப்போன்று எல்லாப் பொருட்களுக்கும் மாற்றிவிடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். உற்பத்தியாகிற

1975-மார்ச் 31]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

பொருள்களுக்கு வரிப் போடுவது என்பது சலபம். பல்வேறு முனைகளில் வரி என்று வருகிற போது வியாபாரிகள் பல இடங்களிலே தவறு செய்கிறார்கள், ஆகவே அவர்கள் வரியை ஏய்க்காமல் இருக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே சிங்கின் பாயின்ட் போடுகிறோம். ஆனால் எல்லா சரக்குகளுக்குமே சிங்கின் பாயின்ட் என்று போட்டுவிட முடியாது.

It depends upon the nature of the goods

எல்லா பொருள்களுக்குமே சிங்கின் பாயின்ட் போடுவது என்றால் சிரமங்கள் ஏற்படும். 1973-74 ஆம் ஆண்டில் சுமார் 150 கோடி ரூபாய் வந்தது. இந்த ஆண்டு 1974-75-ஆம் ஆண்டு மார்ச் 31-ஆம் தேதி வரையில் கிட்டத்தட்ட 200 கோடி ரூபாய்க்கு வரும் என்று கருதுகிறேன். சுமார் இருதாறு கோடி ரூபாய் வரும் என்று அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். இன்னும் கூட ஒன்றிரண்டு கோடி சேர்த்து 201, 202 கோடி வசூலாகும் என்று நினைக்கிறேன். அதைப்பற்றி இன்னும் இரண்டு நாட்கள் போன பிறகு பார்த்தால்தான் விவரம் தெரியும். வரி ஏய்ப்புத் தீவிரமாக நடக்கிறது, அரசாங்கம் கண்காணிப்புத் துறையை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். ஏற்கனவே இண்டலிஜென்ஸ் விக்சில் இரண்டு அவிஸ் டென்ட் கமிஷனர்கள் இருக்கிறார்கள், இப்போது இன்னும் ஒரு அவிஸ் டென்ட் கமிஷனரைப் போடுவதாக இருக்கிறோம், இண்டலிஜென்ஸ் விக் பார் கமர்ஷியல் டாக்ஸஸ் என்ற முறையிலே அப்படி ஒரு போஸ்ட் சாங்ஷன் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் வரி விகிதத்தை, ஏனைய மாநிலங்களில் உள்ள வரி விகிதங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் போது எந்த அளவிற்கு நாம் விதிக்கிறோம் என்பது புரியும். நண்பர்கள் இங்கே புத்தகங்களையெல்லாம் படித்துக் காட்டினார்கள், நாம் வரி போடலாம், எந்த இனத்திற்குப் போட வேண்டுமென்பதுதான் கேள்வி, வரி போடக்கூடாது என்று, இங்கே சொன்னார்கள், போடக்கூடாது என்று நானும் சொல்ல முடியும், எல்லோரும் சொல்ல முடியும் போடக்கூடாது என்பதற்கு நானும் ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லி விளக்கங்கள் சொல்லிவிட முடியும். துணியின் விலை ஏறியிருக்கிறது, அதை ஏழை எளிய மக்கள்தான் பயன்படுத்துகிறார்கள். ஆகவே போடக்கூடாது என்று விளக்கம் சொல்ல முடியும், பஞ்சை எடுத்துக்கொண்டால் அதற்கு வரிப்போட்டால் விவசாயிகளை, உற்பத்தியாளர்களை பாதிக்கும், அதன்பிறகு நூல் விலையைப் பாதிக்கும். ஏழை எளிய மக்கள்தான் அதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று விளக்கம் நானும் கூட சொல்லலாம்.

இன்றைக்கு இப்படியே சொல்லிக்கொண்டே போனால் நாம்தான் இவற்றையெல்லாம் அனுபவிக்கிறோம். எதற்கு வரிப் போடலாம் என்று யோசித்துப் பார்த்து தவிர்க்க முடியாத கட்டங்களிலே, ஓரளவிற்கு சமுதாயத்தில் இருந்து வரி வாங்க வேண்டும். மக்கள் பொருள்களை வாங்குகிறார்கள், அவர்கள் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே போடுகிறோம். ஆனால் அதிகமாக சுமையாக இருக்கக்கூடாது என்ற வாதத்தை நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டிலே வரி விகிதம் அதிகம் என்று சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட 10 ஆண்டுக் கணக்கை, 20 ஆண்டுக் கணக்கை மொத்தமாகப் பார்க்காமல்

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

[1975 மார்ச் 21]

ஒவ்வொரு ஆண்டும் பார்த்தால் நாம் எந்த அளவிலே மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கிறபோது உயர்த்தி இருக்கிறோம் என்பது தெரியும். வேறு மாநிலங்களைவிட தமிழ் நாட்டில் சுமை குறைவாக இருக்கவேண்டுமென்ற முறையைத்தான் நம்முடைய அரசு கையாண்டு வருகிறது. இருந்தாலும்கூட இந்த ஆண்டு 6½ கோடி ரூபாய்க்கு போடப்பட்டிருக்கிறது, இதை வேண்டாமென்று அவர்கள் சொல்வதற்கு என்ன தர்க்கம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. காபி, மீ இவையெல்லாம் ஏழை எளிய மக்கள்தான் சாப்பிடுகிறார்கள் என்று சொல்லிவிடலாம், தென் மாநிலங்களிலே பக்கத்து மாநிலங்களிலே இருக்கிற வரி அளவிற்குத்தான் இப்போது விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது, அதிகமாக அல்ல, 5½ சதவீதமாக இருந்தது 6 சதவீதமாக ஆக்கப்பட்டது. மெஷின்மேட் மேட்சஸ் அண்ட் பல்ஸஸ்-க்கு அரை சதவீதம் உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சில மாநிலங்களிலே நாம் சாப்பிடுகிற உணவுப் பொருள்களுக்குக் கூட வரிப் போடுகிறார்கள். அண்டை மாநிலங்களில், கேரள மாநிலத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். கர்நாடகத்திலே போடப்பட்டிருக்கிறது, ஆந்திர மாநிலத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது, நாம் அந்த அளவிற்கு உணவு தானியங்களுக்கு வரிப் போடுவதை நிறுத்தி யிருக்கிறோம், அவைகளுக்கு வரிப்போடுகின்ற முறையை நாம் பின்பற்ற வில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சார், பருப்பு, எண்ணெய் இவைகளுக்கு எல்லாம் 3½ சதவீதமாக இருந்ததை 4½ சதவீதமாக உயர்த்தி இருக்கிறீர்கள். மல்டிபாயின்ட் டாக்ஸ் என்று வருகிறபோது 4, 5 ஸ்டேஜஸ்களை கிராஸ் பண்ண வேண்டியிருக்கிறது, ஏற்கனவே விலை அதிகமாக இருக்கிறது, அதோடு ஒவ்வொரு கட்டத்திலும்—நீங்கள் அரை சதவீதம்தான் உயர்த்தி யிருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும்கூட—மக்கள் தலையிலே 5, 6 கட்டங் களிலும் சேர்த்து மேலும் 3 சதவீதம் என்ற அளவிற்குத்தான் வந்து விழும். ஆகவே, இது மரதிரி பொருள்களுக்கு வரிப் போடாமல் அமைச்சர் அவர்கள் எக்ஸம்ப்ஷன் கொடுப்பதற்கு முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : முக்கியமான உணவுப்பொருட் களைப்பற்றி நாம் பார்க்கவேண்டும். உப பொருட்களாக உள்ளவை, உணவு தயாரிப்பதற்காக பயன்படுகின்றவற்றை நாம் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது, அண்டை மாநிலங்களிலே நாம் சாப்பிடுகின்ற அரிசி, நெல் போன்றவற்றிற்கு அவர்கள் போடுகிறார்கள், நாம் அவற்றிற்குப் போட வில்லை என்றுதான் சொன்னேன். பருப்பு, எண்ணெய் எல்லாவற்றிற்கும் விதிவிலக்கு வேண்டுமென்கிறார்கள். அப்படியானால் அதை காம்ப்ன்சேட் செய்ய என்ன செய்யலாம் என்று அவர்கள் ஆலோசனை சொன்னால் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1975 மார்ச் 31]

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மெம்பர்களை ஆலோசனை கேட்பதில்லை, கேட்டால் சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : நாங்கள் செய்திருக்கிறோம்; சரியில்லை என்று சொல்லீர்களானால் ஆலோசனை சொல்லுங்கள்; பார்க்கலாம். சிறுவியாபாரிகளைப் பொறுத்தவரையில் 50 ஆயிரம் ரூபாய் இருந்தால் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்திருக்கிறோம். பக்கத்திலே உள்ள மாநிலங்களிலே எல்லாம் இதைவிட குறைவாக வைத்திருக்கிறார்கள். கோளத்திலே 20 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும், கர்நாடகத்திலே 25 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும், ஆந்திராவிலே 25 ஆயிரம் ரூபாய் என்றும் வைத்திருக்கிறார்கள். நாம் ஏற்கெனவே குறைவாக இருந்ததை 50 ஆயிரம் என்று இப்போது உயர்த்தியிருக்கிறோம்; 50 ஆயிரத்திலிருந்து 1 லட்சம் வரையில் இருந்தால் கம்பவுண்டிங் பெரிலிட்டிஸ் என்று கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு மொத்தமாக இந்த இலாகாவிலே நல்ல ஆலோசனைகளை வழங்கியிருக்கிறார்கள்.

நான் சில கருத்துக்களுக்குப் பதில் சொல்லாமல் இருந்தாலும்கூட முறைப்படி அரசுத் துறையிலே பரிசீலிக்கும் வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று எடுத்துச் சொல்லக் காலநடைகளை வெளிமாநிலங்களுக்குச் கொண்டு செல்வதைத் தடுக்கக்கூடிய ஒரு சட்டத்தை முடிந்தால் இந்தக் கூட்டத்திலேயே கொண்டுவரலாம் அல்லது அடுத்த கூட்டத்திலே கொண்டுவர முயற்சி செய்கிறோம், அது நல்ல முயற்சி என்று கருதுகிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு மேற்கொண்டு பிரச்சனைகள் இருக்குமானால் அரசாங்கம் அவற்றைப் பரிசீலனை செய்யும் என்று தெரிவித்து, வெட்டுத் தீர்மானங்களை சம்பிரதாய முறைப்படி கொடுத்து இருக்கிறீர்கள், அவற்றைத் திரும்பப்பெறவேண்டுமென்று நாணும் சம்பிரதாய முறைப்படி கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவிலே உடனடியை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நல்ல ஆலோசனைகளைச் சொன்னால் ஏற்றுக்கொள்வோம் என்று கூறினார்கள். ஒரு ஆலோசனையை மட்டும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புது ஆலோசனைகளையெல்லாம் இப்பொழுது சொல்ல வேண்டாம்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஒரு கிளாஃபிகேஷன். 1974-ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் 4-ஆம் தேதி ஒரு அக்ரிமெண்ட் நடந்திருக்கிறது. அதாவது “பிளானட்ஷன்” நிர்வாகத்திற்கும் அங்கே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையே அக்ரிமெண்ட் ஆகியிருக்கிறது.

[1975 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : புதுச்சேரித் தைச் சொல்லக்கூடாது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஏற்கெனவே சொன்ன விஷயம்.

“The management assures to address the Chief Conservator of Forests, Madras to contact the Government of Tamil Nadu to evolve a scheme for making such payment on the other lines of *ex-gratia* payment made to workers in the department of Government in lieu of bonus payable under the Payment of Bonus Act.”

அந்த சிபார்சு சென்ற 6 மாதங்களாக அரசாங்கத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. தனியார் தோட்டங்களில் 20 சதவிகிதம் போனஸ் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏதோ நஷ்டத்தில் ஒடுகிறது பிளாண்டேஷன் என்று சொன்னார்கள். முழுக்க பிளாண்டேஷன் செய்தால் கோடி ரூபாய்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தனிப் பிரச்சங்கம் செய்து புதுக்கருத்தைச் சொல்ல முடியாது. கிளாரிபிகேஷன் என்றால் பேசப்பட்ட கருத்திலே கிளாரிபிகேஷன் கேட்கலாமே தவிர, புதுக்கருத்தைச் சொல்லக் கூடாது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : ஒரு கோடி இலாபம் வரும் என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுதே இலாபத்தில்தான் இருக்கிறது என்பதை மறுக்க முடியாது. முக்கியமான பிரச்சனை. இது பெண்டிங்காகவே இருக்கிறது. இதில் உடனடியாகத் தீர்வு காணவில்லையென்றால் தொழிலாளர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்யும் அபாயம் இருக்கிறது. அம்மாதிரி நிலைமை வந்தால் அரசாங்கத்திற்குப் பெரும் நஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே, அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற பிரச்சனையானதால் போனஸ் பிரச்சனையில் உடனடியாகக் கிடைக்கும் வகையில் முடிவு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்களின் பேச்சு தொழிலாளர்களை வேலை நிறுத்தத்திற்குத் தூண்டச் செய்வதாக நானும் கருதவில்லை. ஆனால் அந்தத் தொனியில் தான், வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுவார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள் அதற்கு அவசியமில்லை; அரசாங்கம் சிபார்சை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதைப்பற்றிய விவரம் தெரிந்தாக வேண்டும்; ஏற்றுக்கொண்டதாக எனக்கு நினைவில்லை. பரிசீலனையில் தான் இருக்கிறது என்று நான் கருதுகிறேன். இதைப்போன்ற இன்னுயான இடங்களில் இருப்பதையும் பரிசீலித்து ஆவன செய்யப்படும்.

1975 மார்ச் 31]

திரு. ச. துரைசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் காலநடைகள் செல்வதைத் தடுக்க இந்தக் கூட்டத்திலேயே சட்டம் கொண்டு வருவதாகக் கூறினார்கள். நான் பேசும்பொழுது காட்டிலாக்கா மாங்களை பிர்லா கம்பெனிக்கு எடுத்துச் செல்கிறார்கள்; அதைத் தடுப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டேன். அதைப்பற்றி அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. தமிழகத்திலிருந்து அப்படிச் செல்வதைத் தடுக்க அமைச்சரவர்கள் சட்டம் கொண்டு வருவார்களா? திருப்பூரில் சேல்ஸ் டாக்ஸ் அலுவலகம் அதாவது சி.டி.ஓ. அலுவலகம் அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டதற்கும் பதில் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் சொன்ன எல்லா வற்றிற்கும் விடை பெற வேண்டுமென்றால் அப்படி விடை பெற முடியாது. நான் பேசியதற்கு என்ன பதில் என்று ஒவ்வொருவரும் கேட்டால் எப்படி?

திரு. எம். முத்தையா : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்கள் பதிலில் வெளி மாநிலத்திற்கு மாடுகளைக் கடத்திச் செல்வதைச் சட்டத்தின் மூலம் தடை செய்வதாகக் கூறினார்கள். ஆனால் தற்சமயம் மதுரை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டங்களில் ஹட்சி காரணமாக விவசாயிகள் ஆடுமாடுகளை விற்கின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே, இதற்காக வைக்கோல் போன்ற தீவனப் பொருட்களைச் சொடுத்து அவைகளை விற்காமல் இருக்க என்ன திட்டம் அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. வர. மை. அப்துல் ஜப்பார் : தலைவரவர்களே, பனியன் தொழிலுக்கு வரி விதிவிலக்கு வேண்டுமென்று நான் கேட்டேன். இரண்டாண்டுகளாகக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைப்பற்றி ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை. அடுத்ததாக, சிங்கின் பாயிண்ட் டாக்ஸ் பற்றி அமைச்சரவர்கள் ஒப்புக்கொண்டார்கள், அதுதான் சிலாக்கியமானது. நன்மை தரக் கூடியது என்றெல்லாம் கூறினார்கள். அப்படி ஒப்புக்கொண்டதற்குப் பிறகு, இந்த ஆண்டில் இந்தந்த இடங்களில் சிங்கின் பாயிண்ட் டாக்ஸ் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லப்படவில்லை.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, மிக முக்கியமான ஒன்று, குதிரைப் பந்தயம் நாளையிலிருந்து இந்த நாட்டைவிட்டே ஒழிகிறது. ஆனால் அதில் வேலை செய்யும் 140 பேர்களுடைய வாழ்க்கைப் பிரச்சனை இருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் 20 ஆண்டுகள் 15 ஆண்டுகள் வேலை செய்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கான மாற்று வேலைத் திட்டம் என்ன வைத்திருக்கிறார்கள் என்று ஒன்றுமே குறிப்பிடவில்லை. அதைப் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1975 மார்ச் 31]

திருமதி து. ந. அனந்தநாயகி : சார், இந்தக் குதிரைப் பந்தயம் சம்பந்தமாக வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு கிராஜ்டி அதிகமாகக் கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஏனென்றால், அவர்கள் வேலையை விட்டே போகிறார்கள். எனவே அவர்கள் பிழைக்க வழி செய்ய அவர்களுக்கு கிராஜ்டி அதிகமாகக் கொடுக்கப்படுமா? அடுத்து பனியல் தொழிற்சாலையை எடுத்துக்கொண்டால் திருப்பூர் பனியனுக்கு நெருக்கடி வந்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் எக்ஸைஸ் வரிமை ஏற்றி யிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாகத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள தொழிற்சாலைகள் பாதிக்கப்படும். மேற்கு வங்காளமும் தமிழ் நாடும் தான் அதில் அதிகமாக ஈடுபட்டிருக்கின்றன. எனவே தமிழ்நாட்டைத் தனியாகக் காப்பாற்ற ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்து வரி விலக்கு கொடுப்பதற்கு அரசுக்கு எண்ணமுண்டா?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவரவர்களே, நான் முதலல்லே பேசும் பொழுதே சொன்னேன். சேலம் மாவட்டத்தில் காஞ்சேரி ரிசர்வ் ஃபாரஸ்ட்டில் ஆரம்பத்தில் கொடுக்கப்பட்ட 31 பேர்களுக்கு 3 வருடத்திற்குக் கொடுக்கப்பட்டும் அவர்களை அதிலிருந்து வெளியேற்றிவிட்டார்கள். அவர்களுக்குத் திரும்பவும் அவற்றைக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தனி விவாதமாக என் சொல் கிறீர்கள்? இது கேள்வி நேரம் கூட அல்ல. கேள்வி நேரம் என்றால் பரவாயில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் எப்படி பதிலை எதிர்பார்க்க முடியும்?

திரு. சோ. அழகர்சாமி : அதோடு ஒருமுனை விற்பனை வரியின் மூலம் அதிக வருமானம் வரும் என்று ஒத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. ஆகவே எல்லாப் பொருட்களுக்கும் ஒருமுனை விற்பனை வரி விதிக்கும் உத்தேசம் உண்டா என்றும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, எல்லாப் பொருட்களுக்கும் செய்வதில்லை. அந்தந்தப் பொருட்களைப்பற்றித்தான் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. எதற்குச் சாத்தியக் கூறு இருக்கிறதோ அவைகளை ஒத்துக் கொள்வதில் சிரமம் இல்லை.

31 பேர் பட்டாவைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தனிப்பட்ட பிரச்சனை ஒரு மாவட்டத்தில் நடந்தது. அதற்கான முழுத் தகவல் இல்லை. நிலம் இல்லாதவர்களாக இருந்தால், நிலம் இருந்தால், கொடுப்பதில் சிரமம் இல்லை.

குதிரைப் பந்தயத்திற்கான கடைசிநாள் என்ற முறையிலே அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே நமது முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அங்கே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கு ஓரளவு அரசு

1975 மார்ச் 31]

[திரு. ஓ. பி. இராமன்]

துறையிலே வேலை வாய்ப்பு கொடுப்பதற்கான முயற்சியிலே ஈடுபடுவேன் என்று சட்டமன்றத்திலேயே சொன்னதாக எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. தலைவர் சொன்னதற்குப் பிறகு மீண்டும் உறுதியளிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Regarding the forest roads I request the Hon. Minister to see that the forest roads are taken up by the Forest Department and repaired. Otherwise, let them be handed over to the Panchayat Union or to the Highways because half a dozen people died in the forest due to the elephant menace. May I request the Hon. Minister to consider this sympathetically?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவற்றது.

திரு. எம். முத்தையா : நான் சொன்னதற்கு பதில் என்னவென்று தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லாவற்றிற்கும் பதில் பெற வேண்டுமென்றால் முடியாது.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், நண்பர் திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னதைப்போல, நான் கேட்பது, கூணாண்டிப்புதூரில் 21 விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. இராமன் : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. சுரேந்திரன் அவர்கள் ஐந்தாறு ஆண்டுக்காலமாக சம்பிரதாயங்களைச் சொல்லி, பல சாதனைகளைச் சாதித்திருக்கிறார்கள். இது அவருக்கும் தெரியும். எனக்கும் தெரியும். பல பேர் பட்டா வாங்கியிருக்கிறார்கள். இது ஏதோ விடுபட்டுப்போன பிரச்சினை என்று கருதுகிறேன். மேட்டூர் அணைக்கட்டுப் பக்கத்திலே இருப்பதாலே சில சிரமங்கள் இருப்பதாக அதிகாரிகள் சொன்னார்கள். கேட்ச்மென்ட் ஏரியா பக்கத்தில் வருவதால் அனுபவிக்க விடுவது சரியல்ல என்று கூறியிருக்கிறார்கள். அதையும் அங்கே வரும்பொழுது நேரில் பார்த்து முடிவெடுக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து வெட்டுத் தீர்மானங்கள். நிதிக் கோரிக்கை எண் 4.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : சார், நல்ல ஆலோசனைகளை ஏற்றுக் கொள்வதாக அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். வரி வசூலிப்பு அதிகாரிகளின் சொத்துக்களை வருடத்துக்கொருமுறை பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்பது குறித்து விவாதிக்க என்று வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

[1975 மார்ச் 31]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்பொழுதுள்ள பிரச்சினை, நீங்கள் வெட்டுத் தீர்மானத்தை வற்புறுத்தப் போகிறீர்களா அல்லது திரும்பப் பெறப் போகிறீர்களா என்பதுதான்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

திரு. கே. ஏ. வகாப் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால், அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

திரு. என். டென்னிஸ் அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 4—பொது விற்பனை வரிகளும், ஏனைய வரிகளும், தீர்வைகளும்—நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 3,98,10,000—க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண். 22. திரு. கே. ஏ. வகாப் அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் திரும்பப் பெறப் பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

திரு. என். டென்னிஸ் அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 22— கால்நடை வளர்ப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,65,57,000—க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

1975 மார்ச் 31]

நிதிக் கோரிக்கை எண் 25. திரு. என். டென்னிஸ், திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் ஆகியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்கள் "பேரவையின் அனுமதியோடு திருப்பப் பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 25—சின்கோனா என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 73,34,000—க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 45. திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன் அவர்கள் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திருப்பப் பெறப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-30)

திரு. ஜேம்ஸ் அவர்களின் வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு தோல்வியுற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 45—காட்டு வளத் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 3,28,72,000—க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 55—க்கு திரு. ஜேம்ஸ் அவர்கள் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திருப்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 55—காட்டு வள மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 2,48,78,000—க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு நிறைவேற்றப் பட்டு, கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.